

Omverdenen til norsk landbruk og matindustri

Rapport for 2025

Rapport nr. 3/2026

13.02.2026





Rapport:	Omverdenen til norsk landbruk og matindustri
Dato:	13.02.2026
Kontaktperson:	Christine Kleppe
Rapport-nr.:	3/2026
Forsidebilde:	Christine Kleppe

Forord

Landbruksdirektoratet gjør i denne rapporten rede for internasjonale rammevilkår som påvirker norsk landbruk og matindustri. Rapporten inneholder informasjon om produksjon, handel og prisutvikling for sentrale landbruksvarer. Vi presenterer tall og utviklingstrekk for korn og kraftfôr, melk og meieriprodukter, kjøtt og egg, frukt og grønt og for produksjonen i skogen. I tillegg beskriver vi utviklingen i norsk import og eksport av landbruksvarer.

Vi lager også rapportene «Markedsrapport» og «Økologisk rapport». De tre rapportene leveres som innspill til Landbruks- og matdepartementet (LMD) i forkant av jordbruksforhandlingene.

Rapportene er også skrevet for å gi alle interesserte innsikt i pris- og markedsutviklingen for jordbruksvarer, i Norge og på verdensmarkedet.

God lesning!

Eli Reistad

Innhold

Forord	3
Innhold.....	4
Sammendrag.....	5
1 Internasjonale rammebetingelser	6
1.1 Økonomiske rammebetingelser	6
1.2 Handelspolitiske rammebetingelser	10
2 Utvikling i markedene for landbruksvarer	13
2.1 Korn og kraftfôrråvarer	13
2.2 Melk og meieriprodukter.....	20
2.3 Kjøtt.....	28
2.4 Egg	44
2.5 Poteter, grønnsaker, frukt og bær	48
2.6 Blomster og planter	55
2.7 Skog	56
3 Norsk import og eksport av jordbruksvarer	58
3.1 Import	59
3.2 Eksport	68
4 Vedlegg.....	71
Ordliste	73
Referanser	74

Sammendrag

Økte internasjonale matvarepriser

Internasjonale matvarepriser ble omtrent 3 prosent høyere i 2025 enn i 2024 for året som helhet. Prisene økte i første halvår, men begynte å synke igjen fra august. Kronekursen mot euro og dollar var fortsatt svak, men kronen styrket seg noe sammenlignet med året før.

I 2025 har oljeprisen gått ned, mens fraktkostnader og gjødselpriser har økt noe på verdensmarkedet.

Kornproduksjonen øker

Det forventes at den globale kornproduksjonen vil øke i sesongen 2025–2026. Samtidig øker produksjonen mer enn etterspørselen, noe som bidrar til en oppbygging av de globale kornbeholdningene. Verdensmarkedsprisene falt noe i 2025.

Norsk import av mathvete økte i 2025, blant annet grunnet lav matkornandel i den norske avlingen i 2024. Importen av fôrkorn gikk noe ned.

Prisene på melk og melkeprodukter gikk ned siste halvår

Global melkeproduksjon øker stabilt. Andelen som handles over landegrensene, er i overkant av 9 prosent av produksjonen. Internasjonal handel med meieriprodukter er dominert av tre store eksportland, hvorav EU er det største.

Prisene for alle meierivarer var høye i 2025, men prisene gikk ned siste halvår. Prisen på smør ble nesten halvert.

Økt kjøttproduksjon på verdensbasis

I 2025 økte global kjøttproduksjon med 1,4 prosent, primært drevet av solid vekst i kyllingproduksjonen.

Verdenshandelen fortsatte å øke, spesielt som følge av høy etterspørsel etter storfekjøtt, fortrinnsvis fra USA hvor produksjonen er fallende. Totalt økte verdensmarkedsprisene for de store kjøttslagene med 3 prosent.

Høye priser på egg i EU

Den globale produksjonen av egg fortsetter å øke til tross for utfordringer knyttet til fugleinfluensa.

Prisene på egg i EU i 2025 lå rekordhøyt som følge av lavere produksjonsvekst grunnet fugleinfluensa-utbrudd. USA har hatt slitt med eggmangel i 2025 som har ført til svært ustabile priser.

Lave priser og høye lagre av potet i EU

Potetproduksjonen i EU økte med nesten syv prosent i 2025. Den store tilgangen på poteter har ført til lave priser og mye poteter på lager. Det var en halvering i importen av poteter til Norge i 2025 sammenlignet med 2024. Dette har trolig sammenheng med innføringen av prosenttoll, i tillegg til større lagerbeholdninger av norske poteter i 2025 enn året før.

Økt import av blomster

Importen av blomster og planter økte med nesten sju prosent målt i verdi, og med tre prosent målt i mengde fra 2024 til 2025.

Rekordhøye tømmerpriser

Høy etterspørsel i verdensmarkedet for tømmer og trebaserte produkter ga rekordhøye tømmerpriser i Norge i 2025.

Økt import og eksport av jordbruksvarer

Norge importerte jordbruksvarer 2025 til en verdi av 125,5 mrd. kroner, en økning på 6,1 prosent målt i verdi. Målt i mengde økte importen med 4,9 prosent.

Som følge av underskudd i det norske markedet i 2025 økte importen av kjøtt og kjøttvarer med hele 45 prosent sammenlignet med året før. Importen av frukt og grønt økte også. Importen av korn gikk derimot ned med 8 prosent i 2025, noe som kan forklares med en betydelig økning i norsk kornproduksjon både i 2024 og 2025.

Det ble eksportert jordbruksvarer til en verdi av 20,3 mrd. kroner, en økning på 5,7 prosent fra året før.

1 Internasjonale rammebetingelser

Internasjonale matvarepriser var ca. 3 prosent høyere i 2025 enn i 2024 for året som helhet. Prisene økte i første halvår, men begynte å synke igjen fra august av.

Kronekursen mot euro og dollar var fortsatt svak i 2025, men kronen styrket seg mot dollar sammenlignet med året før. I starten av 2026 har kronen styrket seg ytterligere mot begge kursene.

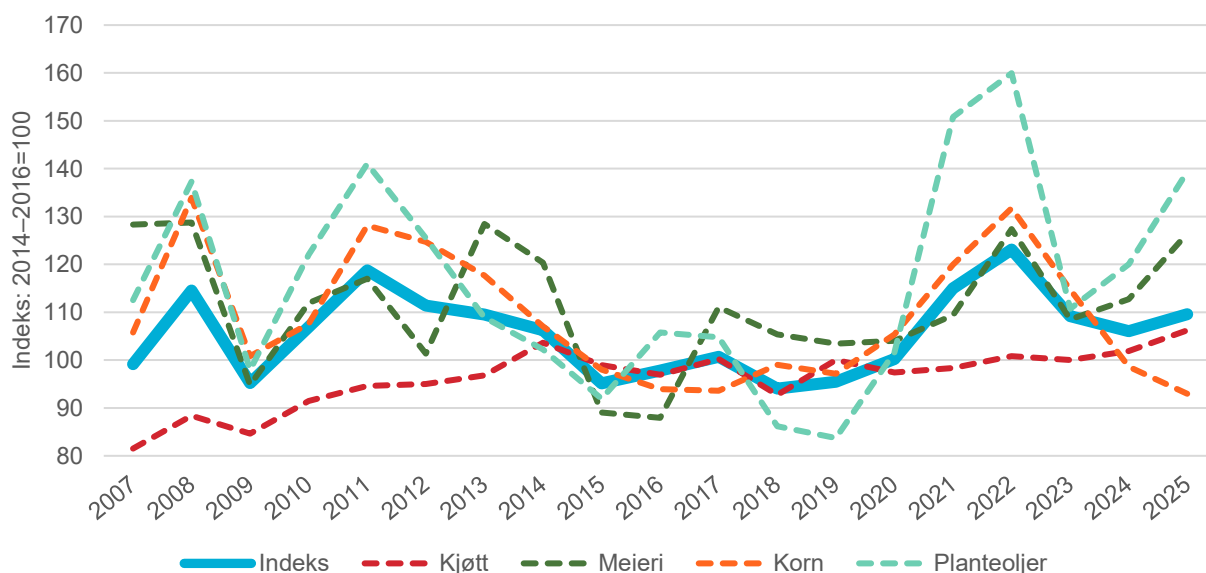
I 2025 har oljeprisen gått ned, mens fraktkostnader og gjødselpriser har økt noe på verdensmarkedet.

Global vekst avtar, og handel preges av økt usikkerhet. WTO er viktig for et forutsigbart handelssystem og trenger nå reform for å sikre effektive regler og tvisteløsning fremover.

1.1 Økonomiske rammebetingelser

1.1.1 Internasjonale matvarepriser

Figur 1 viser utviklingen i globale matvarepriser per år fra 2007 til 2025, justert for inflasjon.

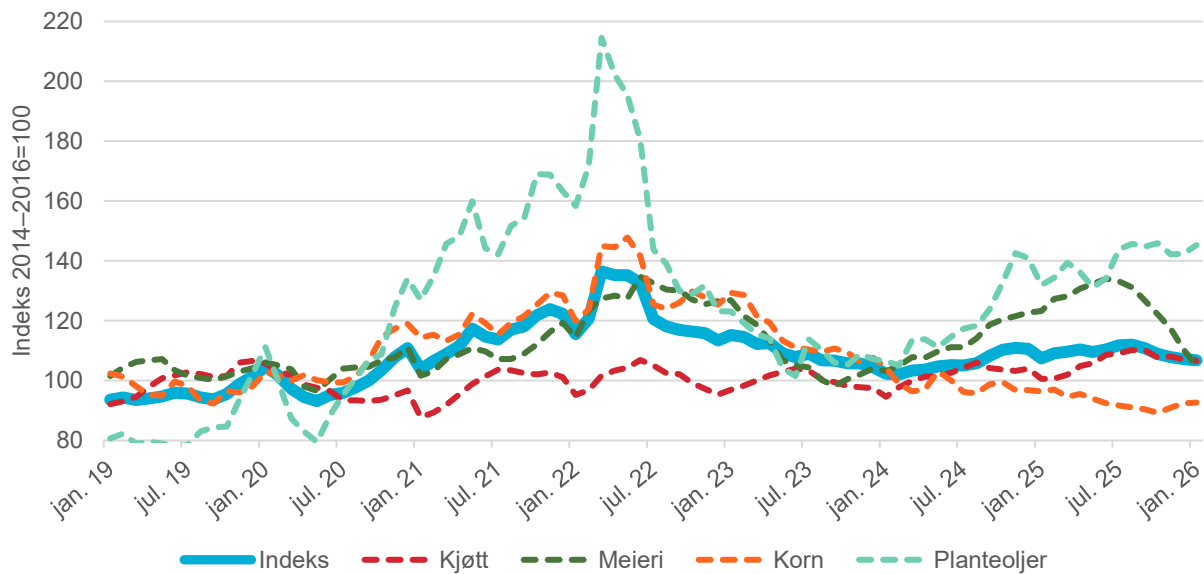


Figur 1 FAOs matvareprisindeks basert på årlige realpriser, 2007–2025. 2014–2016=100

Kilde: FAO, 2026b

I 2022 nådde matvareprisindeksen til FNs landbruksorganisasjon (FAO) det høyeste nivået som er registrert. Særlig planteoljer økte kraftig i pris. I 2023 falt matvareprisene tilbake til et mer normalt nivå, og i 2024 falt prisene ytterligere. I 2025 gikk prisene samlet opp med ca. 3 prosent. Prisene på meierivarer og planteoljer økte mest, mens kornprisene gikk ned for året som helhet.

Figur 2 viser prisutviklingen per måned fra januar 2019 til januar 2026.



Figur 2 FAOs matvareprisindeks (realpriser) per måned, januar 2019–januar 2026. 2014–2016=100

Kilde: FAO

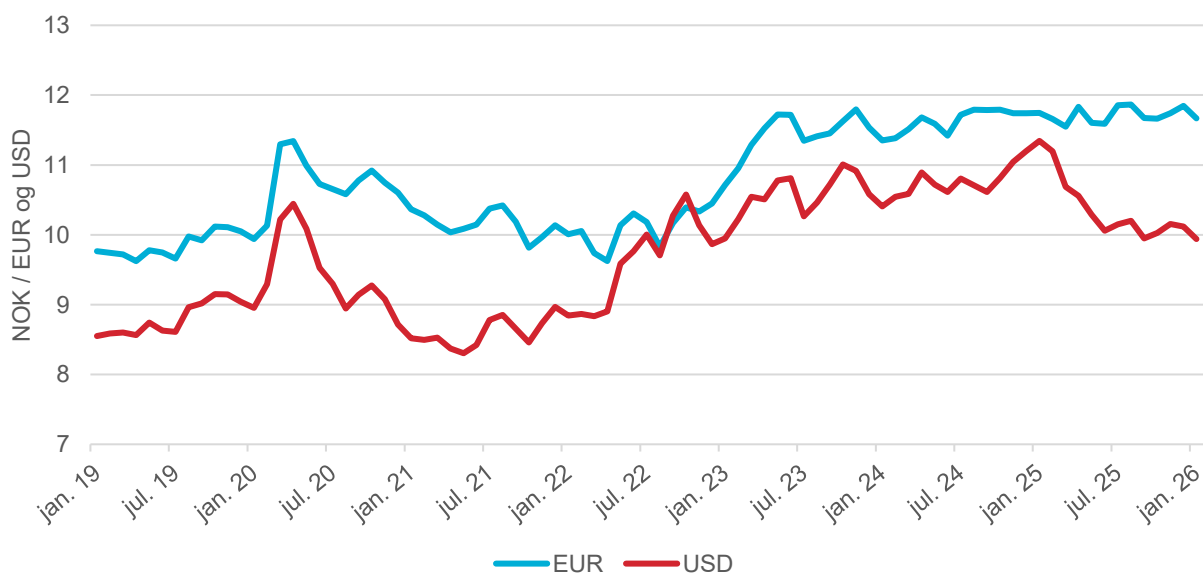
Toppen for internasjonale matvarepriser var i mars 2022, like etter at Russland invaderte Ukraina. Deretter hadde prisindeksen lenge en sakte nedadgående kurve. I mars 2024 snudde trenden, og prisene økte gradvis gjennom hele 2024. I 2025 økte prisene i første halvår, før de begynte å synke fra august av.

1.1.2 Faktorer som påvirker matvareprisene

Prisene på landbruksvarer påvirkes av en rekke faktorer, blant annet priser på innsatsfaktorer som energi og mineralgjødsel. I tillegg påvirkes prisen på importerte landbruksvarer av kronekurs og fraktkostnader.

1.1.2.1 Valutakurser

Figur 3 viser kronekursens utvikling mot euro og dollar de siste syv årene.



Figur 3 Gjennomsnittlige valutakurser for euro og dollar mot norske kroner, januar 2019–januar 2026

Kilde: Norges Bank

Den norske kronen har vært svak siden høsten 2022. I 2025 var kursen mot euro i gjennomsnitt 11,72 kroner, mens kursen mot amerikanske dollar var 10,39 kroner. Årsgjennomsnittet var 1 prosent høyere enn i 2024 for euro, mens krona styrket seg mot dollar. I løpet av 2025 var kursen på det laveste i mars mot euro og i september mot dollar. Toppen var i august for euro og januar for dollar. I januar 2026 begynte kursen mot euro å gå ned, samtidig som dollarkursen svekket seg kraftig som følge av politisk uro i USA.

Urolige økonomiske tider bidrar normalt til en svakere krone, mens en høy oljepris drar i motsatt retning. Ekspertene forventer per januar 2026 at den norske kronen vil styrke seg mot både euro og amerikanske dollar framover (Ogre, 2026).

En svak krone gjør det dyrere å kjøpe varer i utenlandsk valuta, samtidig som varer som er priset i norske kroner blir billigere å kjøpe på verdensmarkedet. Importvarer blir dyrere, noe som styrker tollvernet for norske produkter. De varene som Landbruksdirektoratet setter ned tollavgiftssatsen på, blir derimot lite påvirket av svingninger i valutakursene, ettersom valutakursen tas hensyn til når tollavgiftssatsene fastsettes.

1.1.2.2 Energi priser

Figur 4 viser utviklingen i prisen på Nordsjøolje siden 2019.



Figur 4 Ukentlige oljepriser (Europa Brent Spot FOB), januar 2019–januar 2026. Dollar per fat

Kilde: EIA

Oljeprisen har stor påvirkning på globale matvarepriser. Høye energipriser fører normalt til at det blir dyrere å produsere mat. Samtidig øker interessen for å bruke jordbruksvarer til å produsere biodrivstoff.

Da Russland invaderte Ukraina, passerte oljeprisen 100 dollar per fat for første gang på åtte år. I 2023 og 2024 stabiliserte oljeprisen seg rundt et lavere nivå, og i 2025 sank prisen noe mer.

Prisen på naturgass påvirker også norske produsenter, både gjennom energikostnader og gjødselpriser (se avsnitt 1.1.2.4). I 2022 førte krigen i Ukraina til at gassprisen nådde rekordhøye nivåer, og Russland la kraftige restriksjoner på sin eksport. Som følge av dette kjøpte EU inn mer gass fra USA og Norge. Siden 2023 har prisen vært nærmere det som var normalt før krigen i Ukraina.

1.1.2.3 Fraktkostnader

Figur 5 viser utviklingen i kostnader for frakt av korn og oljefrø med bulkskip de siste syv årene.



Figur 5 Indekserte dagspriser på frakt av korn og oljefrø med skip, januar 2019–januar 2026. 1.1.2013=100

Kilde: IGC

Prisen på bulkfrakt var på sitt høyeste høsten 2021, som følge av den globale logistikk-krisen i forbindelse med covid-19-pandemien. Stengte havner, mangel på skip og arbeidskraft og en plutselig vekst i etterspørselen førte til forsinkelser og kraftig økte priser. I starten av 2022 begynte prisene å falle, før de hadde en kortvarig oppgang igjen som følge av starten på krigen i Ukraina. På slutten av 2023 gikk fraktpriene opp på nytt, blant annet på grunn av houthi-angrepene på fraktskip i Rødehavet. I 2024 var prisene mer stabile.

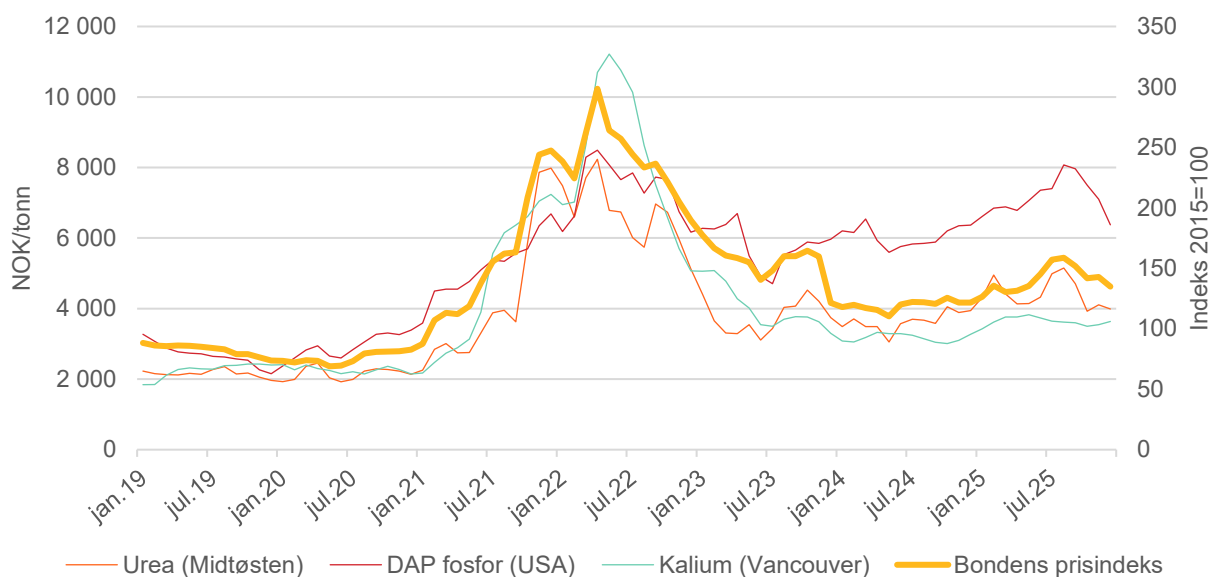
I 2025 økte internasjonale fraktpriene noe igjen, som følge av uro i handelspolitikken og utviklingen i Midtøsten. I juni erklærte Iran at de planla å stenge Hormuz-stredet, en smal sjørute som er en sentral transportåre for blant annet olje. Dette førte til en oppgang i fraktpriene, men blokaden ble ikke gjennomført. I starten av 2026 har regimet gjenopptatt disse truslene som følge av konflikten med USA.

Fraktkostnadene har historisk fulgt sykluser der prisene går opp en kort periode, før de faller igjen og forblir lave i flere år. Ifølge FNs organisasjon for handel og utvikling er det mulig at kostnadene blir liggende på et varig høyere nivå framover. Dette skyldes blant annet økonomisk usikkerhet, krav til reduksjon av klimagassutslipp, geopolitiske spenninger og endringer i handelspolitikken (UNCTAD, 2025).

1.1.2.4 Gjødelspriser

Mineralgjødelse, også omtalt som kunstgjødelse er en viktig innsatsfaktor i planteproduksjon. I Norge forhandler gjødelsgrossistene med Yara om innkjøpspriser på NPK-gjødelse (en blanding av nitrogen, fosfor og kalium). I juli 2025 gikk Felleskjøpet Agri ut og sa at de ikke ville sette langsiktige gjødelspriser i det norske markedet som vanlig, men i stedet justere prisene oftere i takt med utviklingen i det globale markedet.

Figur 6 viser indeksert utvikling i gjødelspriser siden 2019. Bondens prisindeks beregnes av Agri Analyse, basert på internasjonale priser fra Verdensbanken (Agri Analyse, 2026). Figuren viser også noen av råvareprisene som indeksen bygger på, omregnet til norske kroner. Internasjonale priser er brukt ettersom offisiell prisstatistikk for gjødelse i Norge ikke er tilgjengelig.



Figur 6 Internasjonale priser på mineralgjødning, januar 2019–januar 2026. NOK per tonn og indeks 2015=100

Kilde: Verdensbanken og Agri Analyse

De viktigste faktorene som bestemmer prisen på mineralgjødning, er prisen på energi og på viktige råvarer. Naturgass til å produsere ammoniakk utgjør den største kostnaden. Gjødningprisene var rekordhøye våren 2022, i etterkant av Russlands invasjon av Ukraina. Krigen førte til at prisen på naturgass i Europa økte kraftig. Samtidig ble tilgangen på viktige råvarer til gjødningproduksjonen kraftig redusert. Råvarer som nitrater, fosfor og kalium kommer i stor grad fra Russland, Kina og Hviterussland, som alle innførte eksportrestriksjoner i denne perioden. Økt etterspørsel etter gjødning i etterkant av covid-19-pandemien bidro også til de høye prisene.

I 2023 gikk internasjonale gjødningpriser betydelig ned igjen, som følge av reduserte energikostnader. I 2024 lå prisene stabilt rundt samme nivå. I 2025 økte prisene på nytt, blant annet på grunn av høye priser på innsatsfaktorer og handelsrestriksjoner som følge av sanksjoner. I starten av 2026 har internasjonale gjødningpriser falt som følge av lavere etterspørsel og fall i gassprisene.

1.2 Handelspolitiske rammebetingelser

Det forventes en lavere global økonomisk vekst i 2025 og 2026 på 2,6 prosent, ned fra 2,9 prosent i 2024. Det anslås videre at global varehandel økte med seks prosent i 2025 (UNCTAD, 2025). Siden 2022 har handelen vært påvirket av spenninger internasjonalt og økt usikkerhet knyttet til handelspolitiske endringer.

Verdens handelsorganisasjon (WTO) har en sentral rolle i internasjonal handelspolitikk gjennom et avtaleverk som bidrar til forutsigbarhet og åpenhet i handelen mellom land. Norge som er et lite land med en åpen økonomi, er avhengig av et regelbasert system for internasjonal handel. 72 prosent av verdenshandelen foregår i henhold til bestevilkårsprinsippet i WTO. Dette prinsippet betyr at de handelsbetingelser som gis ett medlemsland, med visse unntak, også skal tilstås alle andre medlemmer.

For tiden er den mest sentrale oppgaven å reformere WTO, slik at organisasjonen fortsatt skal kunne ivareta det regelbaserte systemet for handel. Det er derfor nødvendig å drøfte fremtidige regler for beslutningstaking, konkurransevilkår, tvisteløsning og spesielle regler for utviklingsland. En velfungerende mekanisme for å løse handelstvister vil bidra til å hindre at konflikter eskaleres og man kan opprettholde global handel gjennom gode handelsrelasjoner. Neste ministerkonferanse (MC14) vil bli avholdt i Kamerun i mars 2026.

På landbruksområdet har medlemsland nå fremmet forslag om et mandat for oppstart av landbruksforhandlinger knyttet til nasjonal støtte, markedsadgang, eksportkonkurranse og enkelte

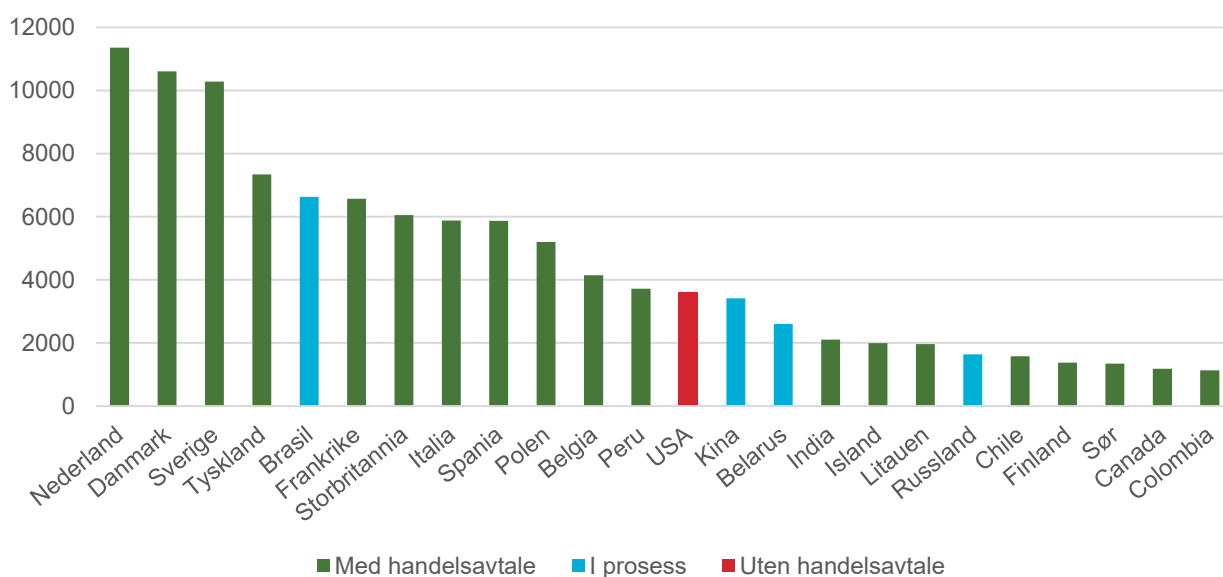
spørsmål i u-land som regler for offentlig matvarelagring, sikkerhetsmekanismer for jordbruksvarer i u-land og behandling av bomull.

Som følge av usikkerheten i de multilaterale prosessene fortsetter mange land også å forhandle bilaterale og regionale frihandelsforhandlinger for å sikre markedsadgang og forutsigbarhet. Eksempler på dette er nye avtaler og forhandlinger mellom EFTA og Mercosur, EU og Mercosur, EU og India, EFTA og India, Canada og Indonesia samt Canada og Kina.

Frihandelsavtaler sikrer blant annet norske bedrifter markedsadgang og likebehandling med næringen i avtalelandet. Norge har sammen med de andre medlemsstatene i Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) inngått 34 frihandelsavtaler med i alt 45 land. I tillegg har Norge inngått avtaler med EU blant annet som en del av EØS-avtalen, EFTA, Storbritannia, Færøyene og Grønland. På landbruksområdet er det viktig å kun gi markedsadgang til Norge innenfor eksisterende landbrukspolitikk og ivareta behovet for å beskytte sensitive jordbruksvarer.

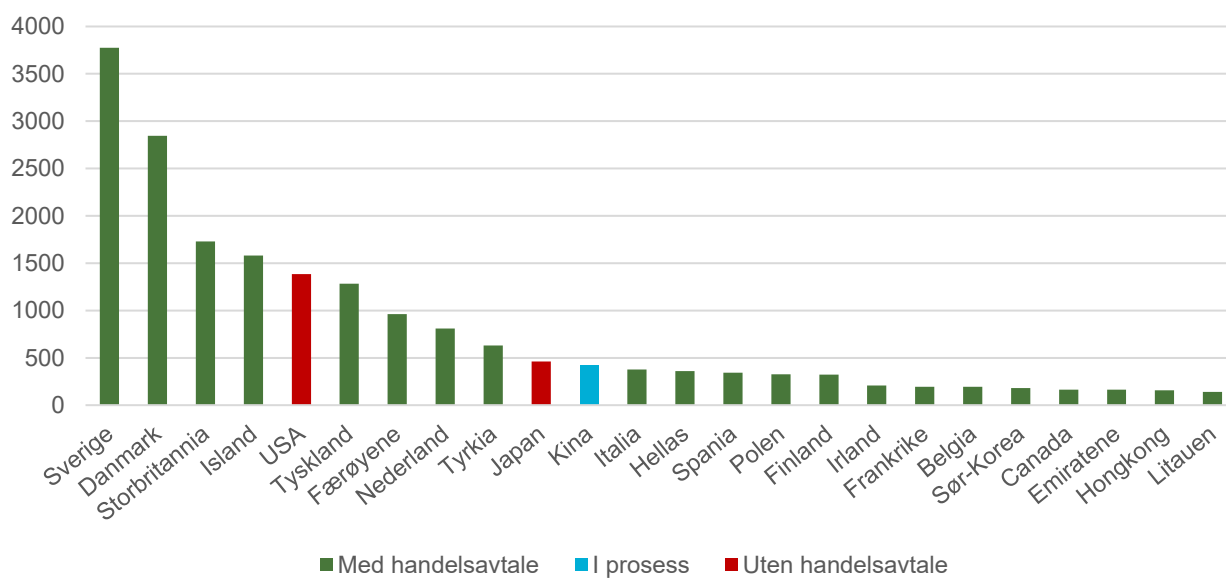
Norge, som en del av EFTA, har per i dag pågående forhandlinger med Vietnam. I 2025 ble avtalen med India iverksatt og forhandlingene med Malaysia og Mercosur ferdige. De nye avtalene med Thailand, Kosovo og Guatemala er ferdigstilt og avventer implementering. Det samme gjelder de reforhandlede avtalene med Ukraina og Chile.

Land som Norge har frihandelsavtaler med, inkludert EØS-avtalen, eller har startet opp forhandlinger med, dekker rundt 95 prosent av norsk importverdi og 90 prosent av norsk eksportverdi av jordbruksvarer. De viktigste landene, basert på import og eksport, er vist i figur 7 og figur 8.



Figur 7 Norges viktigste handelspartnere med jordbruksvarer rangert etter importverdi, 2025. Mill. kroner

Kilde: SSB



Figur 8 Norges viktigste handelspartnere med jordbruksvarer rangert etter eksportverdi, 2025.
Mill. kroner

Kilde: SSB

2 Utvikling i markedene for landbruksvarer

2.1 Korn og kraftfôrråvarer

Det forventes en økning i global kornproduksjon. Produksjonen øker mer enn etterspørselen, noe som fører til at de globale kornbeholdningene vokser.

Norsk import av mathvete gikk opp i 2025.

Verdensmarkedsprisene har gått nedover det siste året.

2.1.1 Større global produksjon

Det internasjonale kornrådet (IGC) anslår en samlet produksjon av korn i 2025–2026 på 2 430 mill. tonn. Dette er den største totalproduksjonen som hittil er registrert.

Søylene i figur 9 viser utviklingen i verdens samlede kornproduksjon siden kornåret 2016–2017. Den grønne linja viser utviklingen i sluttlager som andel av etterspørsel. Denne viser hvor mye korn som finnes i verden i forhold til hvor mye vi forbruker, og den er derfor en avgjørende faktor i internasjonal prisutvikling.



Figur 9 Global hveteproduksjon, og sluttlager som andel av forbruk, 2016–2017 til 2025–2026. Mill. tonn og prosent

Kilde: IGC (prognose 20.november 2025)

*Estimat

**Prognose

Den globale kornproduksjonen forventes å øke med over 5 prosent sammenliknet med 2024–2025. Økningen skyldes høyere produksjon av både hvete, mais, og bygg.

Sluttlager som andel av forbruk har gått nedover siden 2016–2017. I kornåret 2025–2026 anslår IGC at denne vil øke fra 25 til 26 prosent. Produksjonen øker altså noe mer enn etterspørselen, for første gang på ni år. Dette gjelder både for verdensmarkedet generelt, og for de store eksportørene.

Produksjonen av hvete globalt anslås til 830 mill. tonn i 2025–2026. Dette er 31 mill. tonn mer enn i 2024–2025 og den høyeste produksjonen som hittil er registrert. Produksjonen forventes å øke hos alle de største produsentene. EU, som forrige sesong hadde sin laveste produksjon på tolv år, forventes å øke sin produksjon med over 20 prosent. EU tar med dette over plassen som verdens største produsent av hvete. Russland øker også sin produksjon, etter en kraftig nedgang forrige sesong.

De globale sluttlagrene av hvete forventes å øke med 4 prosent. De største eksportørene har over flere år hatt en nedgang i sluttlagrene, men øker denne sesongen sine lagre med hele 25 prosent. Dette er til tross for at forbruk fortsetter å øke. Økningen i forbruk skyldes økt forbruk til både mat og fôr. Forbruk til industri antas å være på samme nivå som forrige sesong.

Maisproduksjonen øker med nesten fem prosent fra forrige sesong, til 1 298 mill. tonn. Dette skyldes en økning hos flere av de store produsentene. USA, som er verdens største maisprodusent, øker sin produksjon med nesten 11 prosent. Argentina øker produksjonen med 14 prosent. Brasil og EU forventer derimot noe lavere produksjon enn forrige sesong. De globale sluttlagrene av mais forventes å øke med tre prosent. Forbruket av mais øker også, og er drevet av økt forbruk til fôr og industri. Tabell 1 viser produksjon per land for de fem største produsentene av hvete og mais.

Tabell 1 Verdens fem største produsenter av hvete og mais i 2025–2026. Mill. tonn

Hvete		Mais	
Land/område	Mill. tonn	Land/område	Mill. tonn
EU	143	USA	419
Kina	140	Kina	300
India	118	Brasil	136
Russland	87	Argentina	59
USA	54	EU	57
Verden totalt	830	Verden totalt	1 298

Kilde: IGC

Oljefrø og proteinvekster

De viktigste oljefrøene er soyabønner og rapsfrø. Produksjonen av soyabønner forventes å være på 426 mill. tonn, rett under forrige sesongs rekordstore produksjon på 429 mill. tonn. Brasil øker sin produksjon for tredje år på rad, mens både USA og Argentina forventes å redusere produksjonen. Det er noe større usikkerhet knyttet til prognosen for soyabønner enn for korn, da en større andel av soyabønnene ikke høstes før våren 2026. Forbruket av soyabønner forventes også å øke. Nesten 90 prosent av forbruket går til produksjon av soyaolje og soymel. Tabell 2 viser produksjon per land for de fem største produsentene av soyabønner.

Tabell 2 Verdens fem største produsenter av soyabønner i 2025–2026. Mill. tonn

Soya	
Land/område	Mill. tonn
Brasil	177
USA	116
Argentina	48
Kina	21
India	13
Verden totalt	426

Kilde: IGC

Produksjonen av rapsfrø forventes å øke med nesten syv prosent, til 93 mill. tonn. Canada og EU, de største produsentene av rapsfrø, ligger an til en økning på henholdsvis 4 og 19 prosent. I Ukraina reduseres produksjonen med 18 prosent.

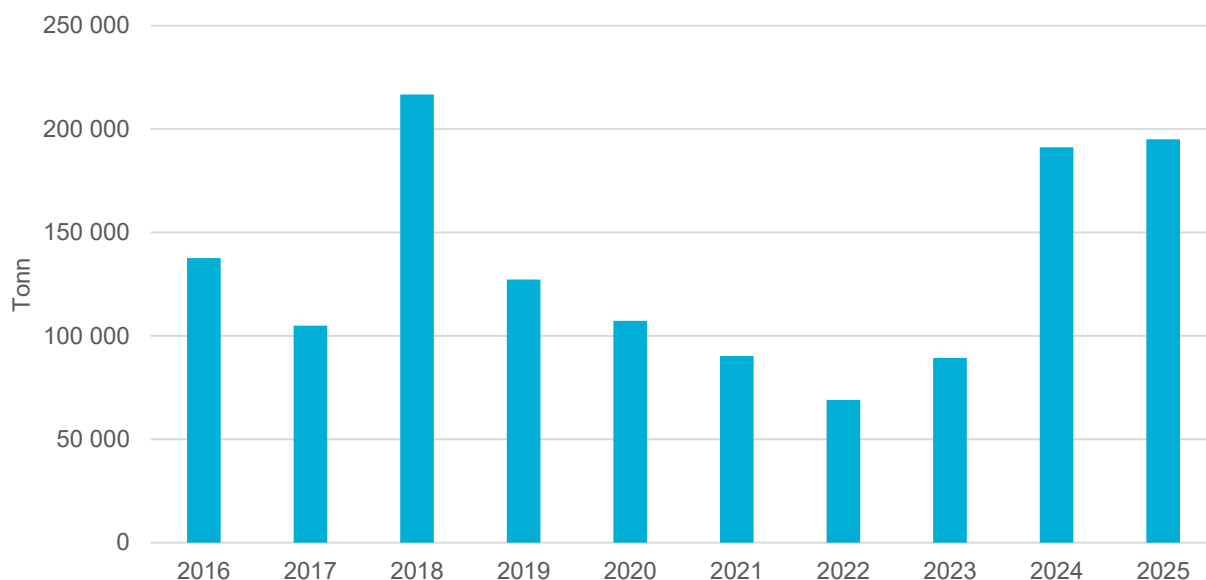
Produksjonen av proteinvekster, som inkluderer bønner, erter og linser, har vært stabil de siste årene. Ifølge prognosen vil produksjonen i 2025–2026 være på 29 mill. tonn.

2.1.2 Økt import av korn

Matkorn

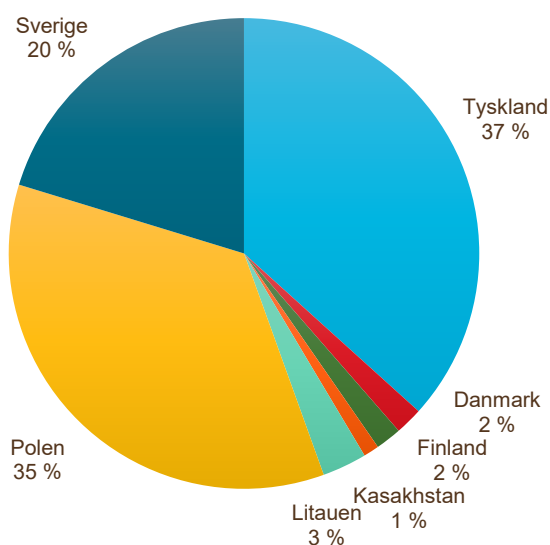
Etter tørkeåret 2018 sank norsk import av mathvete hvert år fram til 2023. I 2023 og 2024 økte importen på grunn av lave avlingsnivåer og lav matkornandel. Den lave matkornandelen i 2024 påvirker også importen i 2025, som øker med ca. 4 000 tonn. Matmelmøllene importerte 195 000 tonn mathvete i 2025.

Figur 10 viser utviklingen i årlig import av mathvete siden 2016, og figur 11 viser hvor industrien importerte fra i 2025.



Figur 10 Matmelmøllenes import av mathvete, 2016–2024. Tonn

Kilde: Landbruksdirektoratet



Figur 11 Andel import av mathvete per opprinnelsesland, 2025. Prosent

Kilde: Landbruksdirektoratet

92 prosent av importen kom i 2025 fra Tyskland, Sverige og Polen. Til sammenlikning var andelen 79 prosent i 2024. Med unntak av noe import fra Kasakhstan, har matmellemøllene kun importert hvete fra EU de siste årene.

Kraftfôrråvarer

Av et totalt råvareforbruk til norsk kraftfôr på rett over 2 mill. tonn i 2025, var i overkant av 790 000 tonn import. Dette tilsvarer en norskandel på 62 prosent, en økning på 11 prosentpoeng sammenliknet med 2024.

Karbohydrater

De viktigste importerte karbohydratråvarene i 2025 var fôrhvete, mais, roesnitter og melasse. Tabell 3 viser forbruket av disse råvarene i 2025. Importbehovet for fôrhvete varierer med norsk produksjon, mens de tre andre råvarene er rene importvarer.

Tabell 3 Forbruk av importert fôrhvete, mais, roesnitter og melasse til kraftfôr i 2025. Tonn

Vare	Forbruk i tonn
Fôrhvete	34 915
Mais	86 765
Roesnitter	69 671
Melasse	58 722

Kilde: Landbruksdirektoratet

Det er god tilgang på fôrhvete og mais fra verdensmarkedet i 2025–2026. Norsk kraftfôrindustri importerte i 2024 90 prosent av maisen fra Polen, men også noe fra Ukraina og Tyskland. Det meste av fôrhveten ble importert fra Sverige, Baltikum, Polen og Kasakhstan.

Russland var tidligere den klart største leverandøren av melasse og roesnitter. De siste årene har importen fra Russland blitt fullt ut erstattet av andre tilbydere. Det var god tilgang på både melasse og roesnitter på verdensmarkedet i 2025, blant annet på grunn av økt produksjon av roesnitter fra Egypt. Importen av melasse kom i 2025 blant annet fra Sverige, Litauen og Polen. Roesnitter ble i hovedsak importert fra Danmark, Frankrike og Egypt.

Protein

Soyamel og rapsmel stod til sammen for 78 prosent av det totale forbruket av proteinråvarer i 2025. Av dette var 201 000 tonn rapsmel og 139 000 tonn soyamel. Behovet for protein til kraftfôr har de siste årene blitt dekket stadig mer av rapsmel, på bekostning av soyamel. Forbruket av soyamel har gått ned med nesten 45 prosent de siste ti årene, og forbruket av rapsmel har økt omtrent tilsvarende. I 2025 har denne trenden snudd, og forbruket av soyamel økte for første gang på ni år. En av årsakene kan være økningen i bruk av bygg i kraftfôret. Høsten 2025 var det overproduksjon av bygg i Norge, og kraftfôrindustrien ble ved hjelp av ulike tiltak oppfordret til økt bruk av bygg. For å få mer bygg inn i kraftfôret benyttes også mer soya.

Rapsmel importeres hovedsakelig fra Baltikum, Sverige og Finland. Soyamelet kommer først og fremst fra importerte soyabønner som prosesseres i Norge. Soyabønnene har tidligere, i all hovedsak, kommet fra Brasil. I 2025 ble det derimot importert 152 000 tonn soyabønner fra Canada, mens 145 000 tonn kom fra Brasil. Totalt ble det importert 376 000 tonn. Årsaken til dette kan være lav tilgang til GMO-fri soya fra Brasil. Tilgangen på soyamel til norsk kraftfôr avhenger av den brasilianske produksjonen av GMO-frie soyabønner. Den brasilianske produksjonen av soyabønner generelt ser ut til å bli historisk stor i 2025–2026, men produksjonen av GMO-fri soya har gått nedover de siste årene. Russland er verdens største produsent av GMO-fri soya, men det har ikke vært noe import av soyabønner fra Russland til Norge de siste årene.

Noe soyamel importeres også ferdig prosessert. I 2025 var det en økning i import av ferdig prosessert soyamel, først og fremst drevet av import fra Ukraina.

I tillegg til de to nevnte råvarene, er det en betydelig import av åkerbønner og maisgluten. Åkerbønner importeres hovedsakelig fra Baltikum og Danmark. De siste årene har en økende andel av maisglutenet blitt importert fra Kina, og i 2025 kom nesten 80 prosent herfra.

Fett, vitaminer og mineraler

Norsk kraftfôrindustri importerer relativt små mengder fett, vitaminer og mineraler, sammenlignet med karbohydrater og protein. Fett utgjorde 2 prosent, og vitaminer og mineraler utgjorde 5 prosent av råvareimporten i 2025.

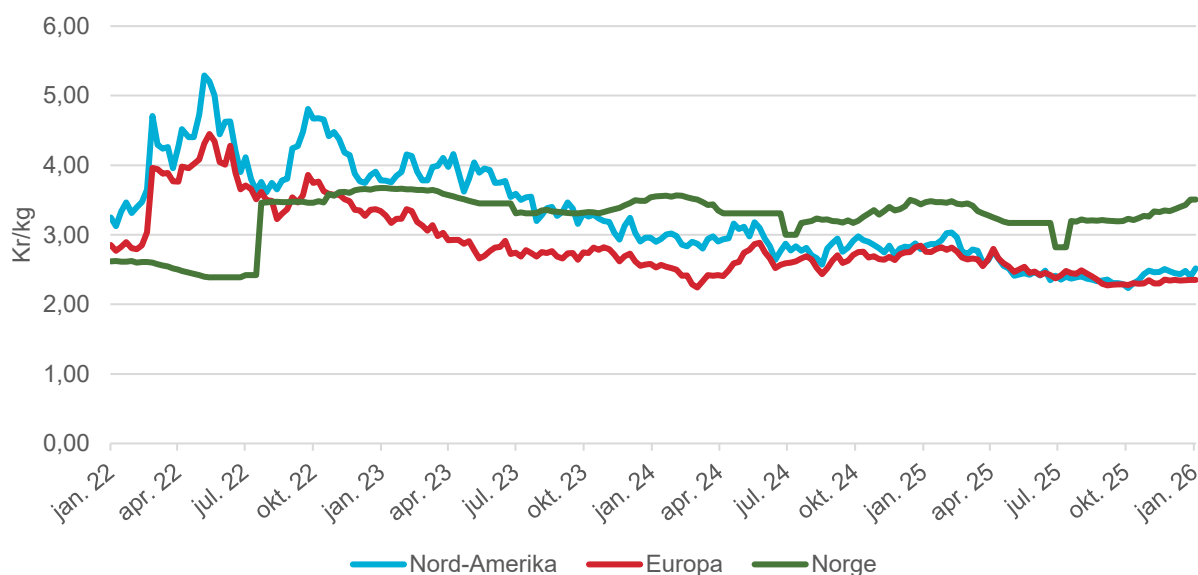
De importerte vitaminene og mineralene kommer i stor grad fra Øst-Asia. Kina produserer en svært stor andel av disse mikroingrediensene, og det finnes få alternative produsenter. Det er i tillegg redusert mulighet for lagring, da vitaminer og mineraler har begrenset holdbarhet. Den urolige situasjonen i Midtøsten har ført til forsinkelser og økte fraktkostnader, men tilgangen har vært stabil i 2025.

Det importerte fettet er produkter basert på vegetabilsk olje. Tilgangen har vært god i 2025, men verdensmarkedsprisene har svingt noe i løpet av året. Usikkerhet knyttet til innføringen av EUs nye forordning mot avskoging og USAs handelspolitikk har skapt uro i markedet.

2.1.3 Internasjonal prisutvikling

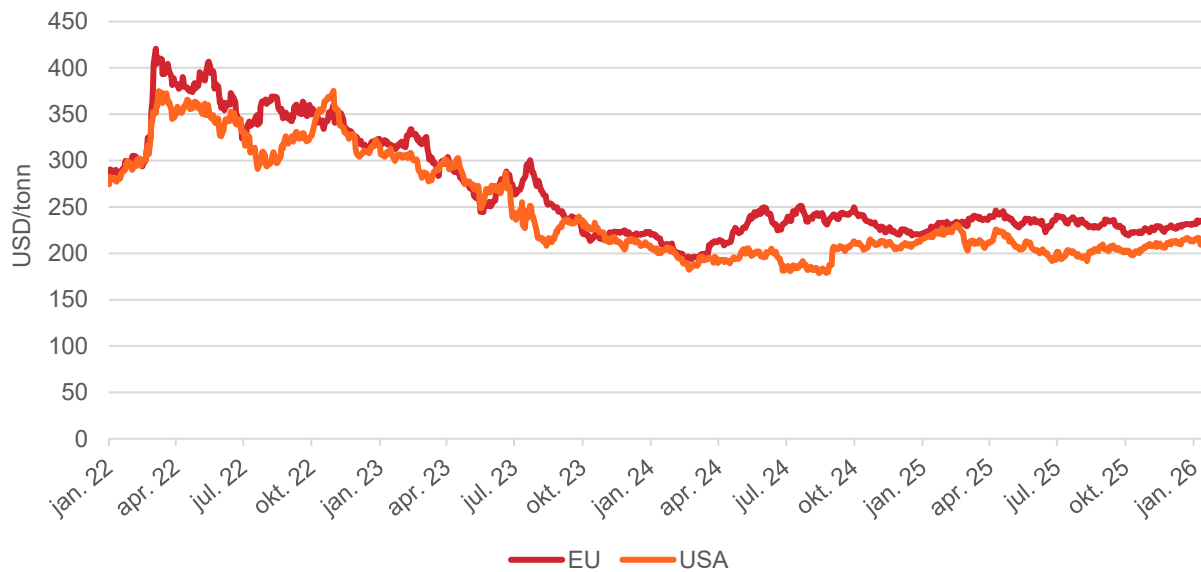
De fleste råvarene har hatt en synkende trend etter den store prisøkningen i 2022, og ser nå ut til å ha stabilisert seg på et lavere nivå.

Figur 12, figur 13 og figur 14 viser den internasjonale prisutviklingen for henholdsvis hvete, mais og soyabønner i perioden 2022 til 2025.



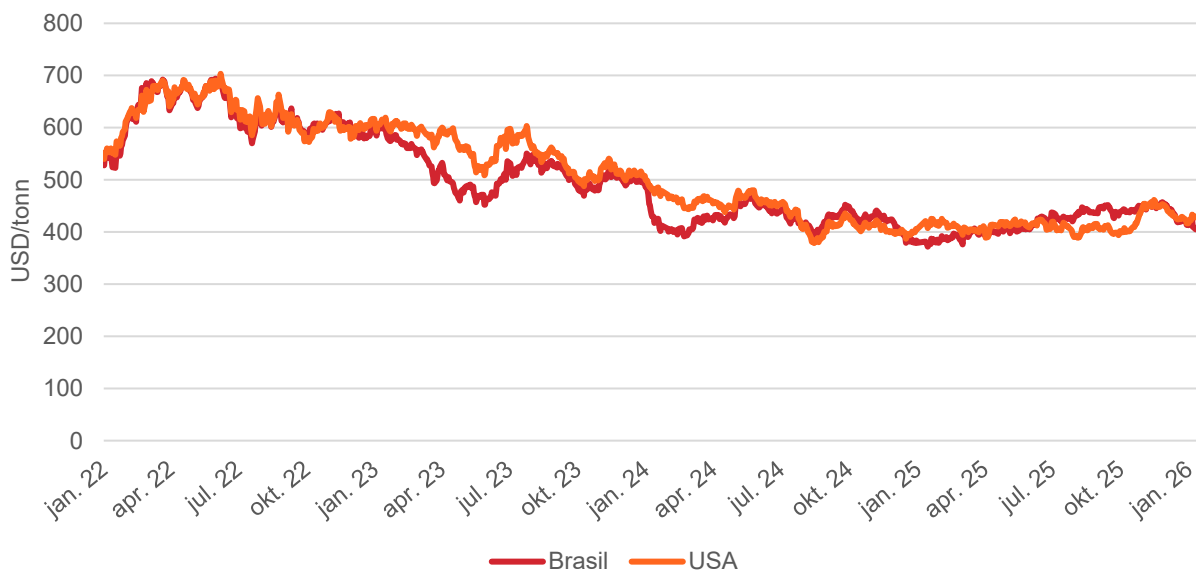
Figur 12 Internasjonal prisutvikling på mathvete, 2022–2026. Kr per kilo

Kilde: IGC og Landbruksdirektoratet



Figur 13 Internasjonal prisutvikling på mais, 2022–2026. USD per tonn

Kilde: IGC



Figur 14 Internasjonal prisutvikling på soyabønner, 2022–2026. USD per tonn

Kilde: IGC

Hveteprisene gikk nedover i løpet av 2025. Ved utgangen av 2025 lå hveteprisen i EU på kr 2,35 per kilo, mot kr 2,80 per kilo ved inngangen til året. Nedgangen skyldes god tilgang på hvete på verdensmarkedet, og en god avling i Europa høsten 2025.

Maisprisen holdt seg relativt stabil gjennom 2025. Prisene i EU steg noe i første kvartal på grunn av lav tilgang til mais fra forrige sesong, men gode prognoser for kommende sesong førte til at prisene stabiliserte seg.

Soyaprisene har variert i takt med nyheter knyttet til både USAs handelspolitikk og EUs kommende forordning mot avskoging, og prisene lå noe høyere ved utgangen av 2025 enn ved inngangen. Ved utgangen av 2025 lå prisen på ca. 416 dollar per tonn både i Brasil og i USA. Det har vært god tilgang på soya etter den rekordstore avlingen i Brasil, og prisene ligger på et lavt nivå sammenliknet med tidligere

år. GMO-fri soya steg i pris i løpet av 2025. Grunnet dårlig tilgang på såfrø og fallende interesse på verdensmarkedet for GMO-fritt, ser dette markedet ut til å bli strammere fremover.

2.1.4 Fremtidsutsikter

På kort sikt er det ingenting som tilsier at det vil komme store prisendringer i disse markedene. Over flere år har forbruket av korn økt raskere enn produksjonen, og de globale lagerbeholdningene har gått nedover. Trenden har snudd denne sesongen, og lagerbeholdningene forventes å øke. Dersom dette fortsetter, kan lagerbeholdningene fungere som en buffer mot prisøkning.

Utviklingen i pågående konflikter vil kunne påvirke markedene. I løpet av de siste årene har det vist seg at Ukraina klarer å opprettholde en stor andel av sin normale produksjon og eksport, til tross for krigen. I 2022 responderte markedene kraftig på all ny informasjon knyttet til krigsutviklingen. Vi har ikke sett den samme responsen i 2024 og 2025. Hvordan dette vil utvikle seg fremover er usikkert. Russland og Ukraina er to av verdens største eksportører av hvete, og deres avlingsnivå og mulighet til å eksportere har en stor innvirkning på verdensmarkedet.

Konflikter i Midtøsten vil også kunne påvirke korn- og kraftfôrmarkedene fremover, både direkte gjennom blant annet fraktpriser, og indirekte gjennom energiprisene. Råvarer som rapsolje er direkte korrelert med oljeprisen, og har svingt kraftig med nyhetsbildet fra Midtøsten gjennom året.

Etter presidentskiftet i USA har det vært store endringer i USAs handelspolitikk. Handelskrig, høye tollmurer og raske endringer har skapt stor usikkerhet. Dette påvirker prisene på flere råvarer og skaper generell uro på verdensmarkedet. Hvordan og i hvor stor grad dette vil påvirke markedene fremover er svært usikkert.

Det er også knyttet usikkerhet til hvordan EUs nye forordning mot avskoging vil påvirke råvaremarkedene. Forordningen skulle etter planen tre i kraft i januar 2026, men ble utsatt ett år, til januar 2027. Forordningen innebærer at det blir forbudt å selge varer som kan knyttes til avskoging, noe som blant annet vil påvirke markedene for soyabønner og palmeolje.

Framtidig produksjon av korn- og kraftförråvarer er også svært avhengig av været. Det er forventet mer ekstremvær i årene framover på grunn av klimaendringer, noe som vil påvirke mange av disse råvarene. Hyppigere tilfeller av ekstremvær kan føre til større variasjon i produksjonen fra år til år. Råvarer der store deler av produksjonen er konsentrert på få land, vil være mer utsatt for dette enn råvarer med mer spredt produksjon.

2.2 Melk og meieriprodukter

Global melkeproduksjon var 950 mill. tonn i 2024, og det forventes en økning i produksjonen med 1–2 prosent hvert år fremover.

Andelen melk som handles over landegrenser er i overkant av 9 prosent av verdens melkeproduksjon. Internasjonal handel med meieriprodukter er dominert av tre store eksportland, hvorav EU er det største.

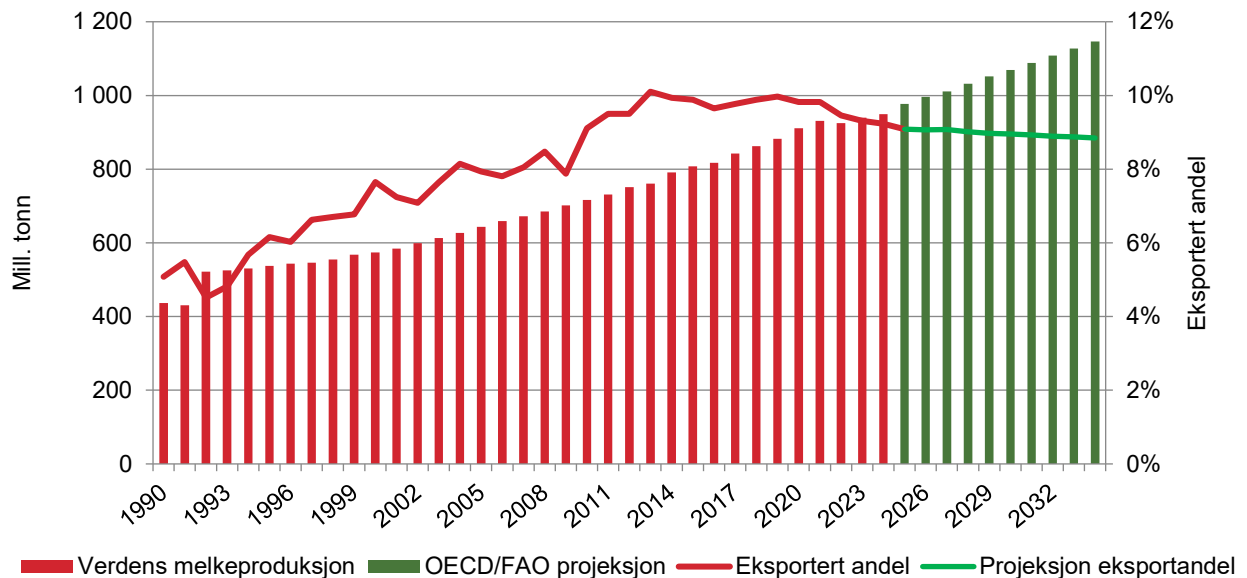
I gjennomsnitt har prisene på melk og meieriprodukter internasjonalt vært høye i 2025, men de viste nedgang i siste halvdel av året. Smørprisen ble nesten halvert i løpet av året. Forskjellen fra norsk melkepris og ned til melkeprisen i EU var relativt liten i 2025. Det er sannsynlig at forskjellen øker i 2026 og påvirker konkurransen for norsk melk.

Det norske markedet for meieriprodukter påvirkes av det internasjonale markedet først og fremst gjennom importen av ost og meieriprodukter som er RÅK-varer eller ingrediens i RÅK-varer.

2.2.1 Økt melkeproduksjon i verden

Verdens melkeproduksjon har doblet seg i løpet av de siste 35 årene. Den har gått fra 440 mill. tonn i 1990 til 950 mill. tonn i 2024 (OECD/FAO, 2025). I 2025 anslås melkeproduksjonen til 977 mill. tonn melk, en økning på 2,9 prosent fra året før. Den største veksten fra 2023 til 2024 var i India og i Pakistan, og det er også der man forventer at produksjonen vil øke mest også i årene som kommer, sammen med en mer moderat produksjonsvekst i Mellom- og Sør-Amerika. Produksjonsøkningen i India og Pakistan drives av økt antall dyr, men også en gradvis forbedret avdrått. I Kina, verdens femte største melkeprodusent, gikk derimot produksjonen ned fra 2023 til 2024. Lave produsentpriser på melk gjorde at mange små melkeprodusenter la ned i løpet av året. Dette har ført til en viss strukturutvikling med større produsenter som man antar har mer effektiv drift. Resultatet av dette vil være økt avdrått som vil være den viktigste driveren bak produksjonsveksten i Kina. Kina er også det landet som importerer mest meieriprodukter, og har derfor stor innvirkning på det internasjonale markedet for meieriprodukter.

Figur 15 viser utviklingen i verdens melkeproduksjon og forventet vekst i produksjonen frem mot 2034. Den viser også et anslag for hvor stor andel av melken som omsettes internasjonalt. Melk har kort holdbarhet og må foredles til meieriprodukter kort tid etter at den er produsert. Ferske meieriprodukter, som det globalt sett konsumeres mest av, har også kort holdbarhet. Ost, smør og melkepulver har lengre holdbarhet enn de ferske, og er de meieriproduktene som det handles med på det internasjonale markedet. I 2024 ble 9,2 prosent av melken eksportert. Basert på OECD/FAOs projeksjoner vil den andelen gå marginalt ned frem mot 2034, til 8,8 prosent.



Figur 15 Utvikling i verdens melkeproduksjon og andel av den som eksporteres. Mill. tonn

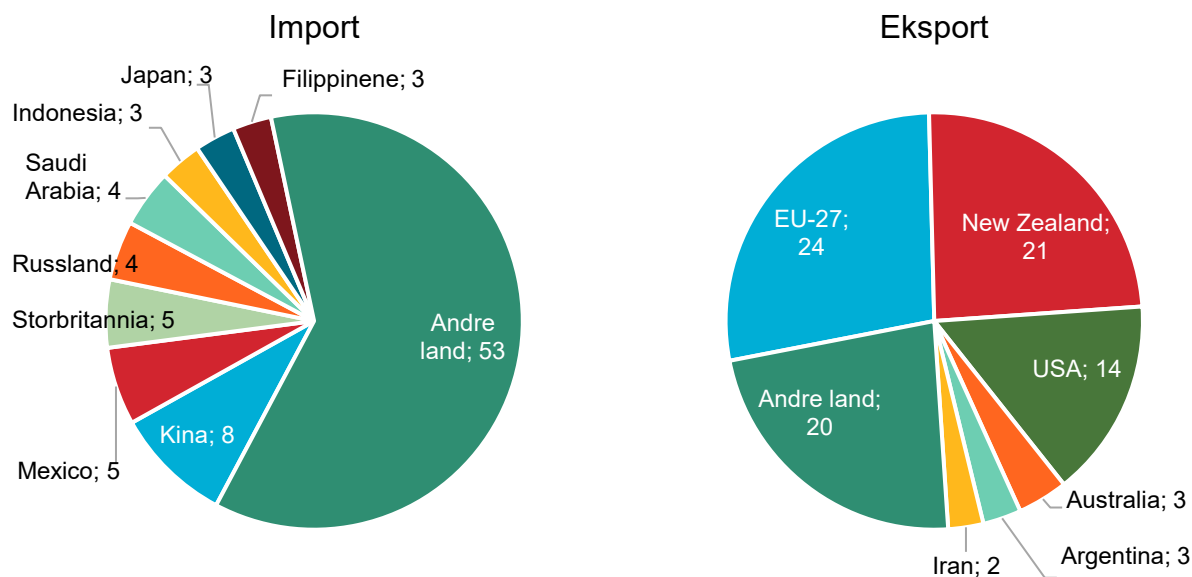
Kilde: OECD/FAO, 2025

Blant de største eksportlandene var det marginal nedgang i melkeproduksjonen i USA og EU i 2024, mens produksjonen i New Zealand gikk opp med tre prosent. I 2025 var det i EU en vekst i melkeproduksjonen på 1,3 prosent i perioden januar til november sammenlignet med samme periode året før. I samme periode viste melkeproduksjonen i USA en vekst på 2,3 prosent, mens man i New Zealand for inneværende sesong, som går fra juni 25 til mai 26, har en vekst på 2,3 prosent per november 2025. De store eksportlandene påvirker det internasjonale markedet for meieriprodukter mest, og de er dermed mest relevante for det markedet som «omgir» norske melkeprodusenter og norsk meierinæring. Norsk melkeproduksjon utgjorde ca. 1,5 mill. tonn eller under 0,2 prosent av verdens melkeproduksjon i 2024.

De største eksportlandene av meieriprodukter, EU, New Zealand, USA og Australia, stod for 30 prosent av verdens melkeproduksjon i 2024, men har en adskillig større andel av melken som handles internasjonalt. Direktoratets beregninger viser at disse landene sto for 72 prosent av melken som ble omsatt internasjonalt i 2024.

Av land som importerer er det mer jevnt fordelt. De fire største landene står for 27 prosent av importen av meieriprodukter. Kina er det største importørlandet med en import tilsvarende 8 mill. tonn melk.

Figur 16 viser fordelingen av import og eksport blant de største import og eksportlandene.



Figur 16 Import og eksport av meieriprodukter (ekskl. smør) i 2024 per land omregnet til mengde melk. Mill. tonn

Kilde: OECD/FAO, 2025

Tabell 4 viser produksjonen av melk og ulike meieriprodukter i de 10 landene med størst melkeproduksjon og i Norge. Tallene for New Zealand viser en relativt liten produksjon av ferske produkter og stor produksjon av lagringsdyktige meieriprodukter. Eksportandelen for disse produktene er også svært høy sammenlignet med andre land.

Tabell 4 Produksjonen av melk totalt og av ulike meieriprodukter, samt eksportandel i de 10 landene med størst melkeproduksjon og i Norge i 2024. 1 000 tonn

Land/ Område	Total melke-prod.	Prod. av ferske meieri prod.	Smør		Ost		Skummetmelk-pulver		Helmelkpulver	
			Prod.	Eksport andel	Prod.	Eksport andel	Prod.	Eksport andel	Prod.	Eksport andel
India	226 798	157 150	5 236	0 %	-		365	2 %	-	
EU-27	154 193	42 153	2 295	11 %	11 037	13 %	1 410	52 %	613	36 %
USA	102 447	25 599	1 020	3 %	6 518	8 %	1 010	76 %	70	0 %
Pakistan	66 368	50 722	1 306	0 %	0	100 %	0	100 %	0	100 %
Kina	42 282	31 592	109	0 %	225	0 %	31	0 %	1 240	1 %
Brasil	37 863	29 782	113	1 %	775	0 %	160	0 %	597	0 %
Russland	34 235	24 208	334	0 %	652	6 %	93	2 %	42	51 %
New Zealand	21 841	587	465	95 %	395	89 %	472	99 %	1 440	98 %
Tyrkia	21 329	17 000	149	0 %	211	23 %	57	0 %	-	
Storbritannia	15 259	6 370	186	22 %	505	26 %	44	88 %	25	79 %
Norge	1 476	526	14	1 %	70	1 %	16	4 %	-	
Verden	949 642	519 490	13 093	8 %	26 118	14 %	4 533	57 %	5 127	48 %

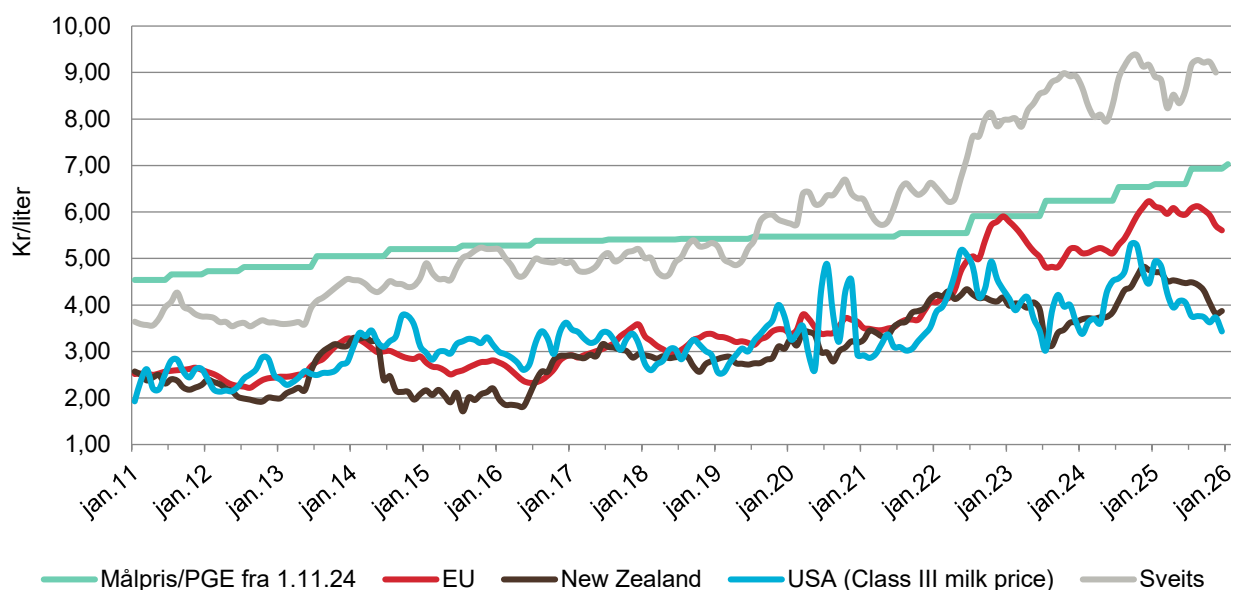
Kilde: OECD/FAO, 2025

2.2.2 Høye, men avtagende priser på melk i 2025

2.2.2.1 Rå melk

Prisene på rå melk har vært relativt høye de siste fire årene. Den høyeste prisen i EU var i desember 2022. Gjennomsnittsprisen i EU til bonde for melk var da 58,25 euro per 100 kg melk. Det tilsvarte kr 5,91 per liter melk og var likt med målprisen på melk på det tidspunktet. I 2025 har imidlertid melkeprisen ligget høyt hele året og i gjennomsnitt var prisen i EU 52,52 euro per 100 kg melk. Det tilsvarte kr 5,97 per liter omregnet til norske kroner. En svakere kronekurs i 2025 gjør likevel at melkeprisen i EU var høyere i 2025 målt i norske kroner. Også i USA og på New Zealand har prisene for rå melk ligget høyt de siste fire årene, men lavere enn prisene i EU. Det siste halve året har et overskudd av varer på det internasjonale markedet ført til prisreduksjoner, og dermed også lavere priser til produsent for melken.

Figur 17 viser utviklingen i pris for rå melk betalt til bonde i EU, USA, New Zealand og i Sveits sammenliknet med norsk målpris og planlagt gjennomsnittlig engrospris (PGE fra 1. nov. 2024) for melk.

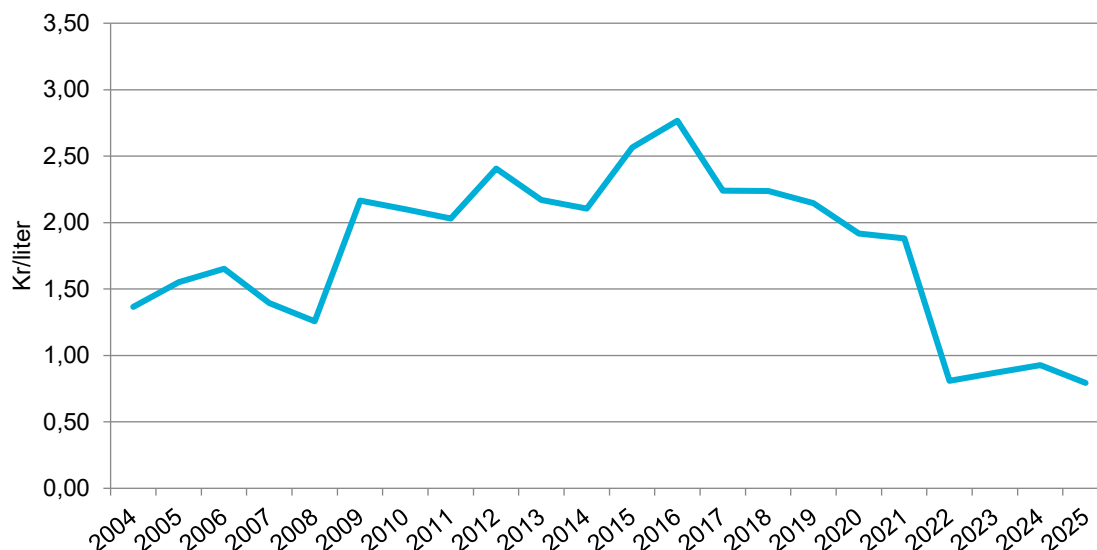


Figur 17 Utvikling i melkepris til produsent internasjonalt og norsk målpris/PGE, 2011–2025.
Kr/liter

Kilde: EU-kommisjonen, 2026d, CLAL.it, 2026

På tross av økt norsk pris på melk fra kr 5,55 per liter, som var målpris i avtaleåret 2021/22, til en PGE på kr 6,93 per liter i andre halvår 2025, har forskjellen i melkepris mellom Norge og EU aldri vært så lav som de fire siste årene. Gjennomsnittlig PGE var kr 6,77 per liter i 2025. Dette var 80 øre per liter høyere enn gjennomsnittsprisen i EU, noe som er den laveste forskjellen i melkepris vi har registrert på mer enn 20 år.

Figur 18 viser forskjellen på melkeprisen i EU og i Norge.



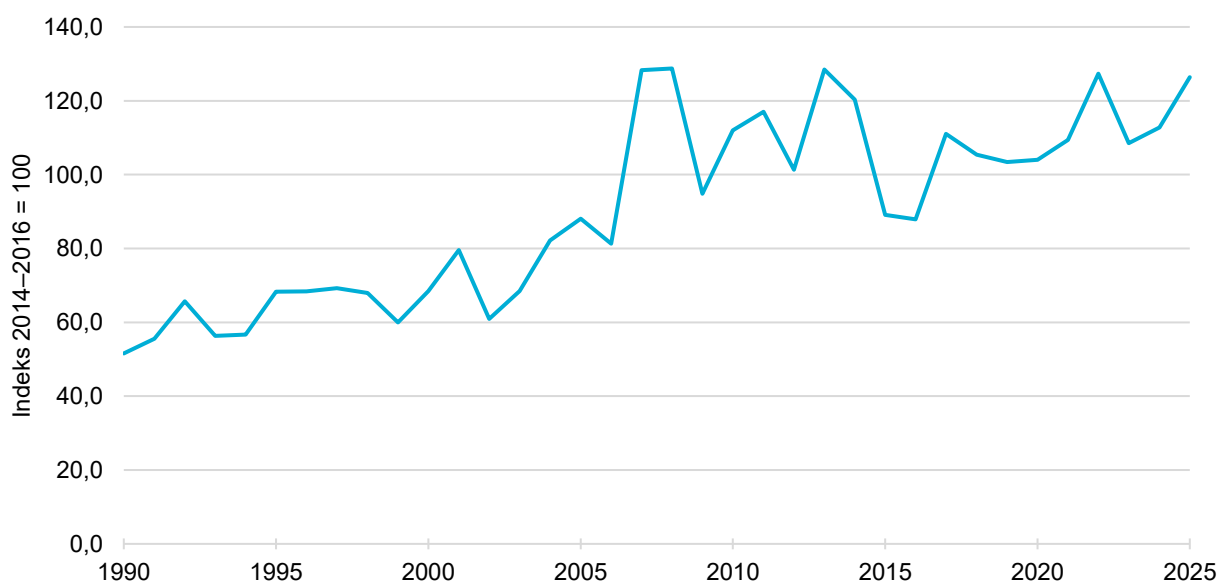
Figur 18 Utvikling i gjennomsnittlig differanse per år mellom norsk målpris/PGE for melk og melkepris til produsent i EU, 2004–2025. Kroner per liter

Kilde: EU-kommisjonen, 2026d, Norges Bank, 2026

2.2.2.2 FAOs prisindeks for meieriprodukter

FAOs prisindeks for meieriprodukter viser utviklingen i priser på meieriprodukter som omsettes internasjonalt. Den viser at prisene på meieriprodukter i perioden 1990 til 2006 var relativt lave sammenlignet med perioden fra 2007 og senere. Det er tydelig at prisene internasjonalt også varierte mer i perioden fra 2007 og senere sammenlignet med perioden fra 1990 til 2006. Prisene var ifølge indeksen høyest i 2008, men bare marginalt høyere enn i 2025.

Figur 19 viser årlige tall fra indeksen justert for inflasjon fra 1990 frem til 2025.



Figur 19 FAOs inflasjonsjusterte prisindeks for meieriprodukter, 1990–2025. 2014–2016=100

Kilde: FAO, 2026c

Månedstall fra indeksen viser at den var på det høyeste nivået i november 2007 da den var 161,4. De siste ti årene har månedstallene fra indeksen ligget mellom 100 og 140, og har vist mindre variasjon enn i perioden 2007 til 2015. Indeksen viser nedgang i prisene fra juli 2025 og frem til januar 2026. I januar 2026 var indeksen nede på 105 poeng.

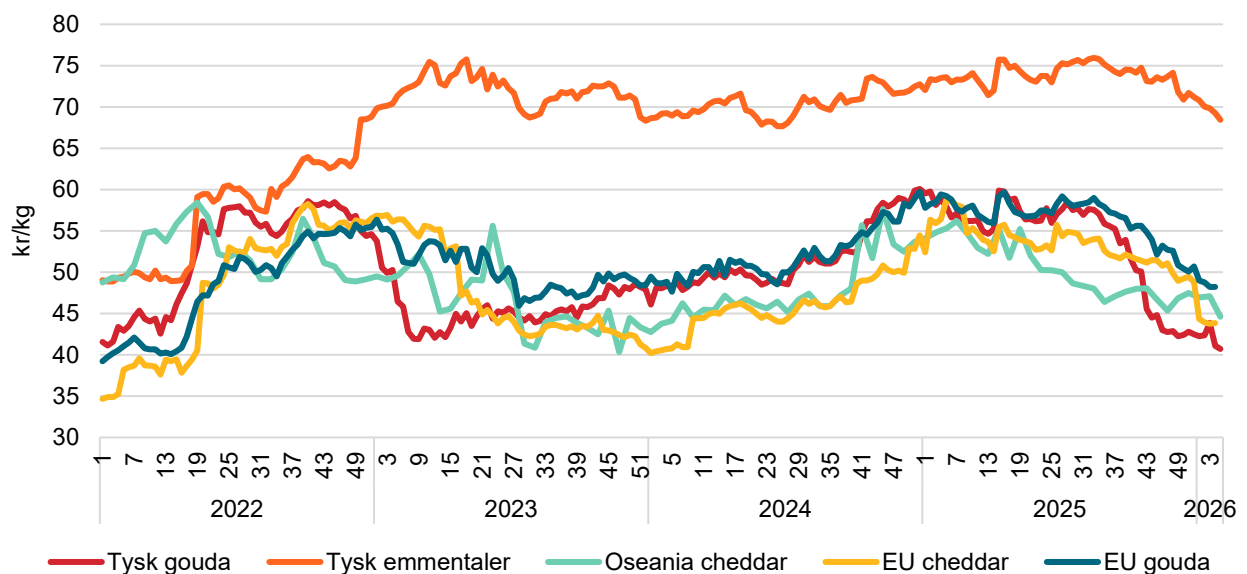
2.2.2.3 Lavere priser på ost

Prisene på ost er generelt sett mer stabile enn prisene på smør og pulver. I løpet av 2024 steg prisene på generiske oster med om lag 10 til 15 kr per kg opp til et nivå på 55 til 60 kr per kg. I 2025 var prisene høye i første halvår, men i andre halvår 2025 og inn i 2026 har prisene gått ned. Begrepet generisk ost brukes om harde hvite oster som er relativt like, og som omsettes i store kvanta internasjonalt. Gouda og cheddar er to slike oster. Prisen på tysk gouda gikk ned om lag 20 kroner per kilo i løpet av 2025 og frem til januar 2026. EU gouda som representerer et gjennomsnitt av prisnoteringene på gouda i EU gikk ikke like mye ned i pris, men hadde tilsvarende utvikling. Prisene på cheddar fra EU og fra Oseania fulgte stort sett det samme mønsteret.

Emmentaler har vært mer stabilt priset enn gouda og cheddar. Etter prisøkningen i 2022 har prisen vært om lag 70 kroner per kilo. Prisen har variert noe, men mindre enn for gouda. I starten av 2026 var prisen ned mot 68 kroner per kilo, eller 7 kroner lavere enn prisen var i juli 2025.

Stor tilgang på varer, både innenlands og for eksport, i EU og USA har gitt nedgang i prisene på ost.

Figur 20 viser utviklingen i priser på forskjellige oster fra 2022 til januar 2026.



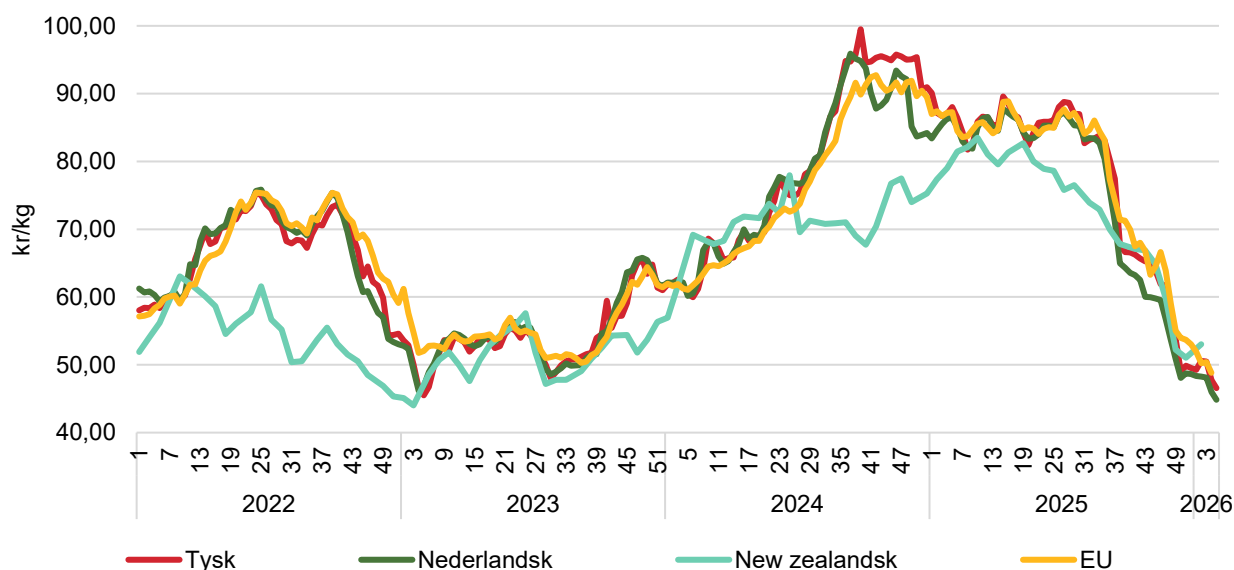
Figur 20 Utvikling i engrospris på ost internasjonalt, 2022–uke 5 2026. Kr per kg

Kilde: EU-kommisjonen, 2026d, Milchland Niedersachsen, 2026, Süddeutsche Butter- und Käse-Börse e.V., 2026a, USDA, 2026c

2.2.2.4 Lavere priser på smør

Smørprisene har de to siste årene vært svært høye. Før 2017 var prisene på smør internasjonalt normalt sett mellom 20 og 30 kr per kg. I årene 2016 til 2022 har prisen i gjennomsnitt vært 40 kr per kg. I løpet av årene 2023 og 2024 doblet prisen seg. Tysk smør gikk opp til 100 kr per kg i slutten av september 2024. Både prisen på nederlandsk smør og gjennomsnittsprisen i EU gikk over 90 kr per kg. Prisen på smør fra New Zealand lå noe lavere. God tilgang på varer i markedet i 2025 har gitt prisfall. Ved utgangen av januar 2026 er prisen på nederlandsk smør nede på 44,85 kr per kg.

Figur 21 viser prisutviklingen for smør de fire siste årene.



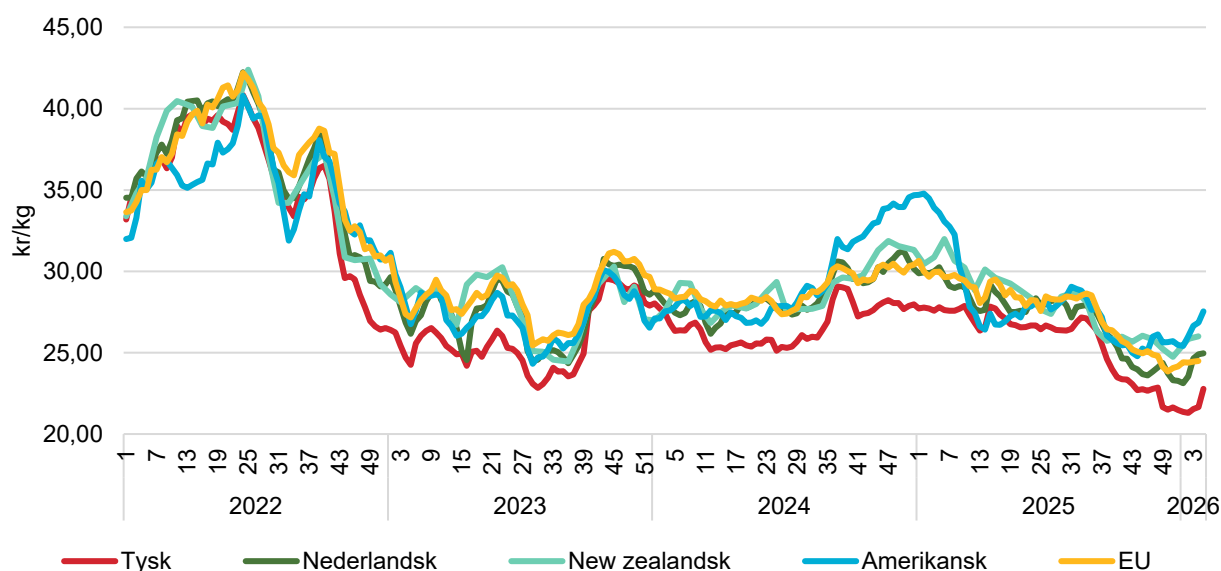
Figur 21 Utvikling i engrospris på smør internasjonalt, 2022–uke 5 2026. Kr per kg

Kilde: EU-kommisjonen, 2026d, Süddeutsche Butter- und Käse-Börse e.V., 2026a, GlobalDairyTrade, 2026, ZuivelNL, 2026

2.2.2.5 Noe lavere priser på skummetmelkpulver

Skummetmelkpulver (SMP) hadde ikke en tilsvarende prisøkning i løpet av 2024 som de andre meieriproduktene. Etter en pristopp i 2022 lå prisene mellom 25 til 30 kroner gjennom 2023 og 2024. Mot slutten av 2025 gikk prisene ned til under 25 kr per kg, for deretter å stige noe i januar 2026. FAO rapporterer at lave priser har trigget en fornyet etterspørsel og at dette driver prisen opp igjen (FAO, 2026c).

Figur 22 viser prisutviklingen for skummetmelkpulver de fire siste årene.

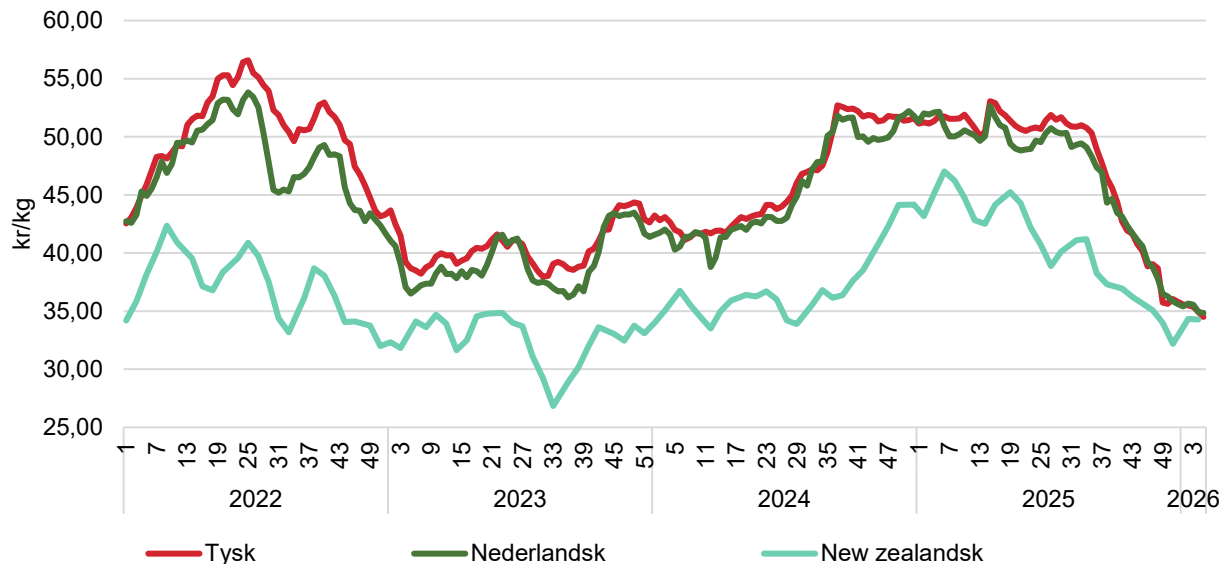


Figur 22 Utvikling i pris på skummetmelkpulver internasjonalt, 2022–uke 5 2026. Kr per kg

Kilde: EU-kommisjonen, 2026d, Süddeutsche Butter- und Käse-Börse e.V., 2026a, ZuivelNL, 2026, GlobalDairyTrade, 2026, USDA, 2026d

2.2.2.6 Lavere priser på helmelkpulver

Prisene på helmelkpulver har de siste årene fulgt samme mønster som generiske oster og smør. Prisene økte i 2024 og har ligget høyt i store deler av 2025 for så å falle kraftig mot slutten av året. Prisen på helmelkpulver fra New Zealand var relativt lik som prisene på tyske og nederlandske varer helt frem til høsten 2021. De fire siste årene har imidlertid den New Zealandske prisen ligget en del lavere.



Figur 23 Utvikling i pris på helmelkpulver internasjonalt, 2022–uke 5 2026. Kr per kg

Kilde: Süddeutsche Butter- und Käse-Börse e.V., 2026a, ZuivelNL, 2026, GlobalDairyTrade, 2026

2.2.3 Fremtidsutsikter

Verdens melkeproduksjon forventes å stige med om lag 1 til 2 prosent i året. Økt avdrått vil bety mer for veksten enn økt antall dyr. Mer enn halvparten av veksten vil komme i India og Pakistan. I EU, verdens nest største produsent, vil produksjonen avta noe. Økt befolkning og i gjennomsnitt økt velstand, gjør at man forventer økt forbruk av melk og meieriprodukter. Forbruket av ferske meieriprodukter vil øke mest i Asia, og spesielt i India og Pakistan. I Nord-Amerika og Europa er det forventet økning i osteforbruket.

Andelen av den globale melkeproduksjonen som handles internasjonalt forventes å gå marginalt ned fra 9,2 prosent i 2024 til 8,8 prosent i 2034. Fortsatt vil de tre største eksportørene, EU, New Zealand og USA, stå for mer enn 70 prosent av melkeeksporten i verden.

I 2025 økte importen av meieriprodukter til Norge. Importen av yoghurt, ost og særlig smaksatt søt melk økte. Omtrent alt av importen kom fra EU. Figur 18 viser at forskjellen mellom norsk melkepris og melkeprisen i EU ikke har vært mindre enn den har vært de siste fire årene. Likevel har vi sett økt import. Figur 17 viser imidlertid at norsk melkepris økte i januar 2026 mens melkeprisen i EU var på vei ned. Det kan gi økt konkurranse i form av import av meieriprodukter. Det kan også gjøre det vanskeligere å eksportere selge norske produkter til det internasjonale markedet.

Tollvernet gir norsk melk og meieriprodukter en preferanse og beskytter med det mot internasjonal konkurranse. Smaksatte yoghurter, smaksatt syrnnet melk og smaksatt søt melk omfattes av protokoll 3 i EØS-avtalen, og er de mest konkurranseutsatte varene for norske produsenter. Avtalen inkluderer også flere varer der meieriprodukter brukes som råvarer i andre produkter (RÅK-varer). For slike varer er tollvernet lavere når de importeres som ingrediens enn når de importeres som ferdige meieriprodukter.

Meierisektoren og matindustrien som anvender ingredienser fra melkeproduksjonen, opplever konkurranse fordi utenlandske produsenter av bearbeidede produkter har lavere råvarepriser enn norske produsenter. Norske myndigheter følger prisutviklingen og utjevner forskjeller i råvarepris gjennom prisnedskrivningstilskudd til norske råvarer.

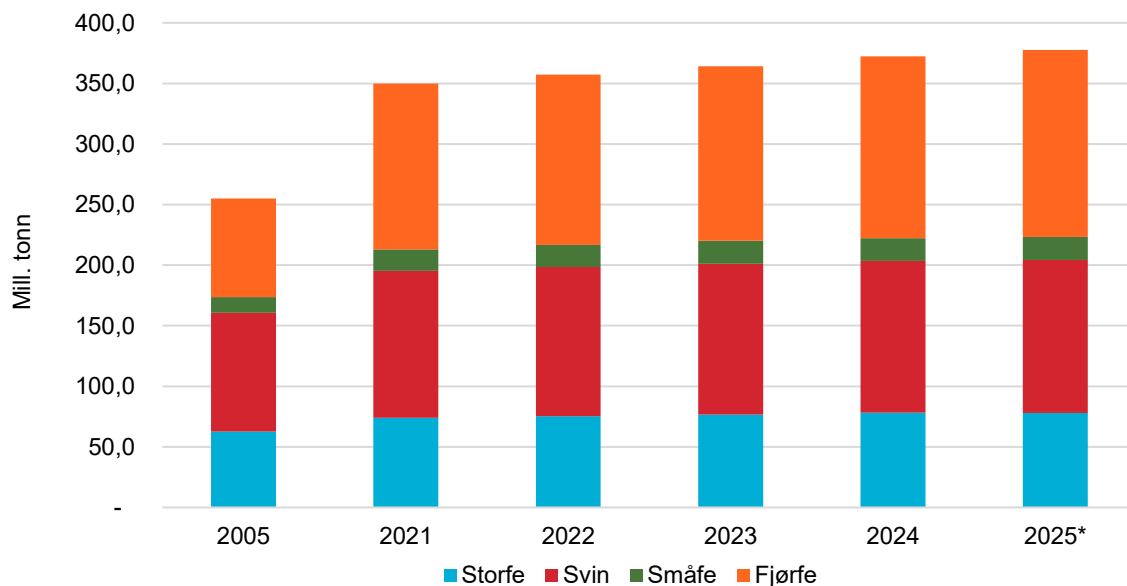
2.3 Kjøtt

I 2025 økte global kjøttproduksjon med 1,4 prosent, primært drevet av solid vekst i kyllingproduksjonen. Verdenshandelen fortsatte å øke som følge av høy etterspørsel etter storfekjøtt, fortrinnsvis fra USA hvor produksjonen er fallende. Prisene ble drevet opp av lavt tilbud kombinert med høy etterspørsel. Totalt økte verdensmarkedsprisene for de store kjøttslagene med 3 prosent i 2025.

Framover forventes en moderat vekst i kjøttforbruket, som følge av økende konsum i utviklingsland og produktivitet utvikling. I vestlige land vil utviklingen fortsette å dreies mot økt forbruk av kylling, til dels på bekostningen av rødt kjøtt.

2.3.1 Økende produksjon og handel med kjøtt

Den globale produksjonen av kjøtt økte med 1,4 prosent det siste året, og endte på 383,5 mill. tonn i 2025 ifølge FAOs estimer. Veksten drives av økt produksjon av kylling og svin, spesielt i Kina og Brasil, som er verdens største produsentland innen begge disse sektorene.



Figur 24 Verdens produksjon av kjøtt fordelt på dyreslag, 2005 og 2021–2025. Mill. tonn

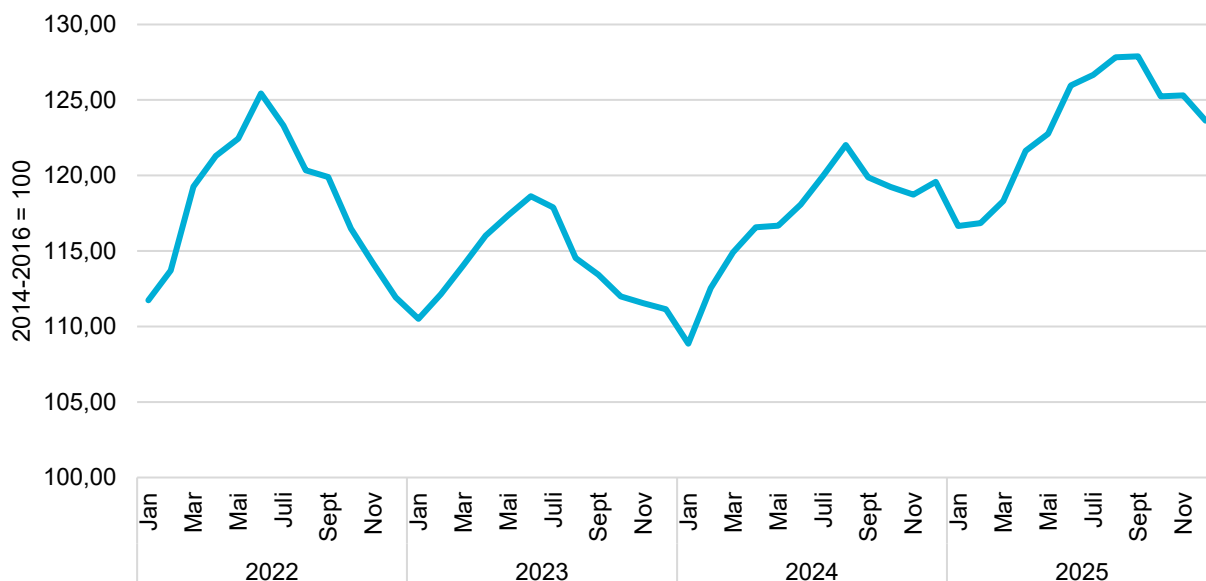
Kilde: FAO, 2026, FAO, 2025a

* Prognose fra november 2025

Verdenshandelen med kjøtt økte med 1,7 prosent i 2025, etter økning for alle de store kjøttslagene med unntak av småfe. Økningen var høyest for storfe med en vekst i handelen på over 3 prosent. Dette drives av fallende produksjon og høy etterspørsel i flere viktige markeder. Levekostnadene globalt har falt de siste årene, noe som bidrar til økt etterspørsel.

2.3.2 Høy prisvekst på kjøtt fra drøvtyggere

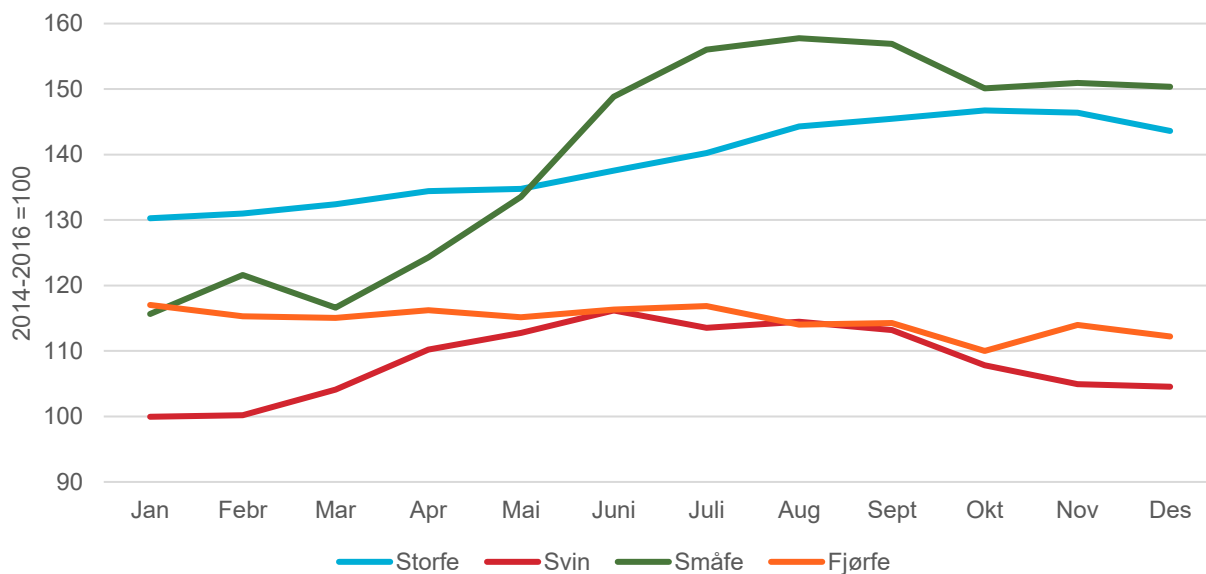
FAOs prisindeks for kjøttvarer fulgte den vanlige sesongmessige utviklingen med økende priser frem til høsten, før de falt litt tilbake mot slutten av året. I desember 2025 lå indeksen 3,4 prosent høyere enn ett år tidligere.



Figur 25 FAOs prisindeks for kjøtt per måned, 2022–2025. 2014–2016=100

Kilde: FAO, 2026b

Figur 26 viser prisindeksene for de fire store kjøttslagene i 2025, og utgjør til sammen den samlede indeksen. Som figuren viser er den generelle økningen i pris på kjøtt drevet av kraftig vekst for storfe og småfe, på henholdsvis 11 og 20 prosent fra desember 2024. Den vektete prisindeksen ble imidlertid bremsset av reduserte priser for de store produksjonene svin og fjørfe.



Figur 26 FAOs prisindeks for ulike kjøttslag per måned, 2025. 2014–2016=100

Kilde: FAO, 2026b

Fallet i indeksen for svinekjøtt og fjørfe kjøtt er knyttet til overskudd, og blant annet forstyrrelser i handelen som følge av munn- og klovsyke og fugleinfluenza. Etterspørselen etter svinekjøtt fra Kina falt også som følge av at de innførte antidumping-avgifter i løpet av året. Prisøkningen for kjøtt fra drøvtyggere ble drevet av vedvarende sterk etterspørsel kombinert med redusert tilbud i viktige markeder.

2.3.3 Avtakende forbruksvekst av kjøtt fremover

Det neste tiåret forventer OECD/FAO at kjøttforbruket per person vil øke med 3 prosent, til 29,3 kg. Denne veksten er bare halvparten så høy som i det forrige tiåret. Den videre økningen drives i hovedsak av en økende middelklasse og urbanisering i mellominntektsland. Samtidig som denne delen av befolkningen stadig spiser mer kjøtt, bidrar også befolkningsveksten mot et høyere totalforbruk.

I høyinntektsland er det forventet at fjørfe vil ta en stadig høyere andel av kjøttforbruket, noe som vil gå på bekostning av forbruket av rødt kjøtt. Det er blant annet ventet redusert totalforbruk av rødt kjøtt i EU og Canada. Kyllingkjøtt vil med andre ord bli stadig mer dominerende fremover, og forventes å stå for hele 62 prosent av veksten i kjøttproduksjon det neste tiåret. Likevel er det en mulig nedside med en vedvarende smittesituasjon av fugleinfluenta.

Økt produktivitet vil trolig sikre at produksjonen holder tritt med den økte etterspørselen, blant annet som følge av bedret genetikk og produksjonsmetoder. Slik utvikling forventes også å bidra til at klimagassutslipp vil øke mindre enn produksjonen. Over tiårsperioden forventes det at totalproduksjonen av kjøtt vil øke med 13 prosent, mens utslippene kun vil øke med 6 prosent.

Det prognoseres at Kina fremover vil importere stadig mindre kjøtt. I gjennomsnitt sto Kina for rundt 20 prosent av verdens import mellom 2022 og 2024. Denne andelen forventes å falle til 16 prosent innen 2034 som følge av at Kina blir mer selvforsynt.

På kort sikt er det forventet at prisen for kjøtt fra drøvtyggere, og spesielt storfe, vil fortsette å øke betydelig som følge av lave bestander. For kylling og svin forventes det i større grad stabile priser over perioden, i stor grad drevet av lavere etterspørsel fra Kina. Over den neste tiårsperioden er det forventet at realprisene for kjøtt vil falle som følge av bedre produktivitet, avtakende etterspørselsvekst og fallende førkostnader (OECD/FAO, 2025).

I EU ventes det fram mot 2035 en videre nedgang i samlet kjøttproduksjon og i kjøttforbruk per innbygger, særlig for storfe, svin og småfe, som følge av strengere miljø- og dyrevelferdskrav og økt bærekraftsbevissthet hos forbrukere. Kylling er fortsatt unntaket, med forventet vekst i både produksjon og forbruk. Utviklingen innebærer samtidig en dreining mot mindre intensive og mer bærekraftige produksjonssystemer, med redusert dyretetthet i deler av EU. Utviklingen vil bidra til at kjøttprisene i EU vil øke fremover, og at EU vil bli mindre konkurransedyktig på eksportmarkedet (EU-kommisjonen, 2025a).

Generelt står kjøttsektoren ovenfor en rekke utfordringer, blant annet utbrudd av dyresykdommer, endringer i miljø- og handelspolitikken, økende økonomisk usikkerhet og endringer i forbrukerpreferanser (OECD/FAO, 2025).

2.3.4 Storfe

2.3.4.1 Fallende produksjon i verdens viktigste marked

Verdens storfeproduksjon endte ifølge anslag fra FAO på 78 mill. tonn i 2025. Etter at produksjonen økte betydelig året før, tilsvarer dette en marginal reduksjon på 0,4 prosent. Det er første gang siden 2020 at verdensproduksjonen falt. Dette skyldes i hovedsak at produksjonen gikk ned med hele 4,3 prosent i USA, som er det landet i verden hvor det produseres mest storfekjøtt.

De største produsentlandene med anslått produksjon i 2025 er gjengitt i tabell 5.

Tabell 5 Produksjon av storfekjøtt, 2025. Mill. tonn

Land / landområde	Mill. tonn
USA	11,8
Brasil	11,7
Kina	7,9
EU	6,6
India	4,6
Øvrige	35,5
Totalt	78,0

Kilde: FAO, 2025a

Produksjonen i Brasil har økt mye de siste årene, og nærmer seg å ta over USAs status som verdens største produsentland. De to landene står til sammen for over 30 prosent av verdens produksjon. Ifølge de midlertidige tallene fra FAO, er USA fremdeles størst med knapp margin, men flere kilder rapporterer at Brasil gikk forbi USA allerede i 2025 (Reuters, 2026a). Storfeproduksjonen i USA har tydelige sykluser, og har den siste tiden vært inne i en betydelig nedgangsperiode etter at det har blitt slaktet ut en høy andel av bestanden. Når bestanden ble målt i starten av 2025 hadde den ikke vært lavere siden starten av 1950-tallet (BEEF, 2025).

Veksten har også bremsset opp i Brasil på grunn av høy slakting de siste årene. I både Brasil og i USA har den økte slaktingen vært drevet av utfordringer med været, og dermed lavere førtilgang, samtidig som den globale etterspørselen har vært spesielt sterk, noe som har gjort det lønnsomt å slakte.

Produksjonen falt også i land som Russland, Canada, Sør-Afrika og Storbritannia, som hver for seg står for mellom en til to prosent av verdensproduksjonen. Endringen var størst i Storbritannia hvor FAO anslår en nedgang i produksjonen på 4,9 prosent i 2025. I de øvrige nevnte landene falt produksjonen mellom 1,4 og 2,8 prosent.

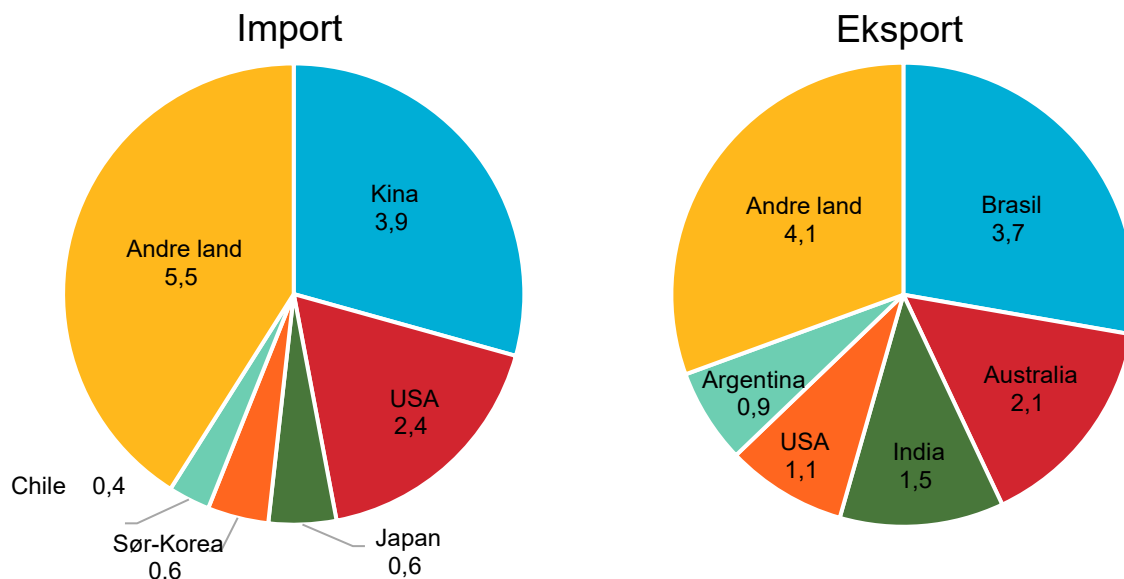
Australia blir en stadig viktigere aktør i det globale storfemarkedet, og sto for 3,6 prosent av verdensproduksjonen. I 2025 økte deres produksjon med hele 8,7 prosent etter økt slakting og høye slaktevekter som følge av gunstige værforhold og en produktiv bestand (MLA, 2025).

EU er en annen viktig storfeprodusent på verdensbasis med 8,4 prosent av produksjonen. Også her ble det produsert mindre storfekjøtt i 2025, med en nedgang på 1,3 prosent fra 2024. Det har i flere år stadig blitt slaktet ut mer av bestandene, noe som fører til at produksjonen ikke kan opprettholdes over tid. I tillegg til den høye etterspørselen har strukturelle forhold knyttet til blant annet sykdomsutbrudd, generasjonsskifter og lønnsomhetsproblemer over flere år ført til fallende produksjon i mange europeiske land (AHDB, 2025a).

2.3.4.2 Økt handel med storfekjøtt

De siste estimatene fra FAO viser en økning i verdenshandelen med storfe på 3,1 prosent i 2025. Handelen økte om lag med det samme i prosent også i 2024. En av de viktigste driverne til den sterke veksten i handel er den tidligere nevnte produksjonsnedgangen i USA. USA er i tillegg til å være verdens største produsent, også verdens største marked for storfekjøtt. Nedgangen i produksjonen har derfor medført en kraftig økning i import. I 2025 økte importen av storfekjøtt til USA med over 16 prosent fra året før. Eksporten falt samtidig med over 10 prosent.

De største import- og eksportlandene for storfekjøtt er gjengitt i figur 27. På listen over de fem landene med høyest eksport var det ingen endring fra 2024, men blant de importerende landene har Chile erstattet Storbritannia.



Figur 27 Import og eksport av storfekjøtt fordelt på land, 2025. Mill. tonn

Kilde: FAO, 2025a

Ettersom produksjonen i Australia økte mye i 2025 fikk de mulighet til å dekke den økte etterspørselen på verdensmarkedet, og eksporterte 12,6 prosent mer enn i 2024. I tillegg til at Australia har økt eksporten til blant annet USA, har de også overtatt markedsandeler innenfor spesifikke stykningsdeler med høy etterspørsel i Kina. Dette segmentet ble tidligere i stor grad betjent av USA, men amerikanske leveranser har avtatt betydelig som følge av handelskonflikten (Reuters, 2025).

Også Brasil og India økte sin eksport med henholdsvis 8,5 og 5,5 prosent fra året før. Denne økningen har gått på bekostning av nasjonalt konsum, trolig drevet av høy betalingsvilje i eksportmarkedet.

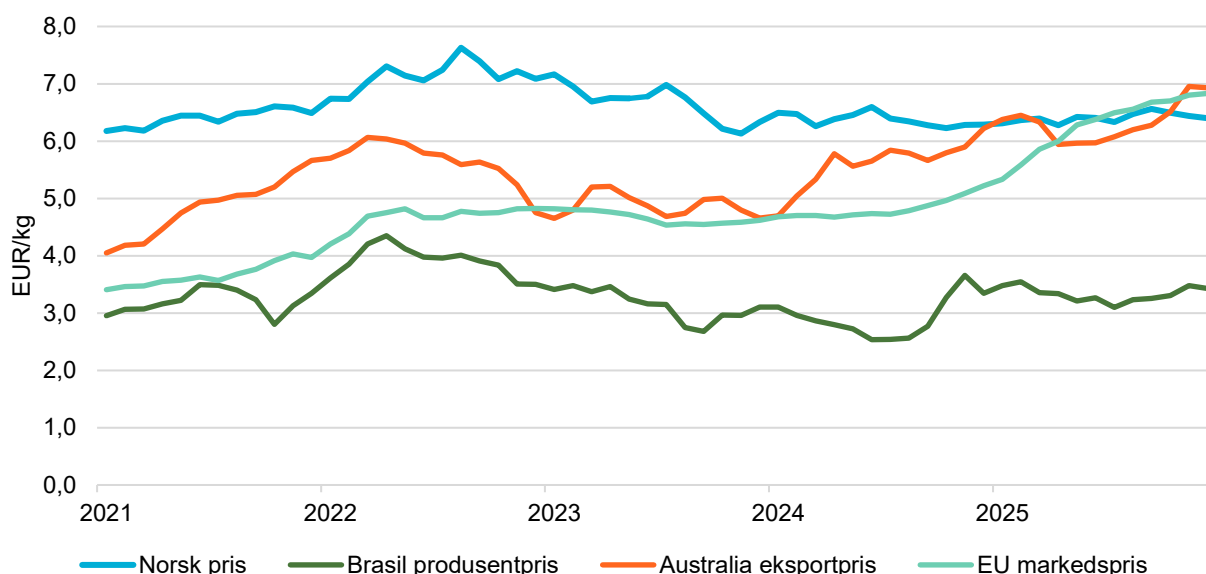
Kina er fremdeles verdens største importør av storfekjøtt. Importen deres økte mye i 2024, og stabiliserte seg i 2025. Storfekjøtt er en av varene det har vært sterk etterspørselsvekst etter i Kina det siste tiåret, i tråd med velstandsutviklingen. Produksjonen har ikke økt raskt nok til å dekke det høye behovet, noe som har gitt en kraftig økning i importen over tid. Kina handler i hovedsak storfekjøtt fra de store produsentlandene i Sør-Amerika, men det har også vært økende import fra Australia, New Zealand og USA de siste årene. Det er forventet at importen vil falle etter at kinesiske myndigheter fra 2026 innførte toll på storfekjøtt for å beskytte nasjonal produksjon (Reuters, 2026b).

EU har i flere år hatt problemer med svekket konkurransekraft, og eksporten har falt betydelig i flere år på rad. Dette snudde i 2024 da eksporten øktesom følge av økende verdensmarkedspriser, noe som gjorde europeisk kjøtt mer konkurransedyktig. Dette ble imidlertid ikke vedvarende. Produksjonen i EU falt i 2025, det ble mindre kjøtt tilgjengelig, og eksporten falt 4,1 prosent. Importen til EU økte på sin side med 4,6 prosent. Med høye priser opprettholdes EU-markedet som et attraktivt land å selge til, spesielt fra eksportører i Sør-Amerika (EU-kommisjonen, 2025b).

2.3.4.3 Kraftig økning i internasjonale storfepreiser

Internasjonalt økte prisen på storfekjøtt raskt i 2021 og helt frem mot midten av 2022, da prisene begynte å falle igjen. I løpet av 2024 snudde den nedadgående utviklingen, og prisene begynte å stige. I overgangen fra 2024 til 2025 tiltok prisveksten, og prisene økte nærmeste konstant gjennom året. Utviklingen skyldes en knapp tilbudsside, samtidig som etterspørselen etter storfekjøtt stadig har vært sterk.

Figur 28 viser noteringsprisen i Norge og utvalgte priser i ulike land de siste årene.



Figur 28 Internasjonale priser på storfekjøtt fra utvalgte land, 2022–2025. EUR per kg

Kilde: Landbruksdirektoratet, CEPEA, 2026a, EU-kommisjonen, 2026 og MLA, 2026

Brasil oppgjørpris til produsent. Australias eksportpris på kjøttssortering (90CL) til USA. I tillegg viser figuren markedspris i EU for ung okse. Prisene er ikke direkte sammenlignbare, men gjenspeiler utviklingen over tid. Norsk pris er noteringspris knyttet til planlagt gjennomsnittlig engrospris.

FAOs kjøttprisindeks for storfekjøtt, som skal gjenspeile den generelle prisutviklingen i verden, viser en økning på 11 prosent fra desember 2024 til samme måned i 2025. Dette er betydelig, spesielt tatt i betraktning at den samme indeksen økte 12 prosent året før. I tillegg falt indeksen nesten 2 prosent i desember 2025, som følge av høy slaktning i Australia etter tørke. Det er etterspørsel fra USA og Kina som har drevet prisene opp, spesielt på storfekjøtt fra Brasil og Australia. Dette til tross for handelshindringer, som eksempel midlertidig straffetoll fra USA på brasiliansk kjøtt (FAO, 2026b).

2.3.4.4 Asia vil bli et stadig viktigere marked for storfekjøtt

OECD og FAO forventer at verdens forbruk av storfekjøtt vil fortsette å øke på lengre sikt, med 13 prosent det neste tiåret. Dette er en lavere vekst enn det foregående tiåret. Økningen vil primært bli drevet av befolkningsvekst, og en marginal økning i forbruk per innbygger.

Det er forventet at utviklingen mellom land og verdensdeler vil være svært forskjellig. I den asiatiske delen av stillehavsregionen prognoserer OECD/FAO at forbruket vil øke, spesielt drevet av en økende middelklasse som etterspør mer storfekjøtt. I land som Kina, India og Pakistan er det relativt lavt forbruk per capita, men disse landene er likevel blant de største konsumlandene i verden. Det er derfor stort potensial for videre vekst i disse regionene.

I kontrast til dette forventes det at man vil få den største nedgangen i forbruk per person i Europa, Nord-Amerika og Oseania. Dette er regioner hvor storfekjøttet har hatt en sterk posisjon i kostholdet. Markedet vil framover være preget av et stadig økende søkelys på den klima- og miljømessige påvirkningen som storfeproduksjon har. I tillegg vil prisene på storfekjøtt, som forventes å opprettholdes på et høyt nivå, føre til en vridning mot rimeligere substitutter som svin og kylling.

Produksjonen av storfekjøtt vil totalt øke forsiktig det neste tiåret, men først etter en relativt kraftig nedgang de nærmeste årene. Produksjonen kan falle så mye som 3 prosent i 2026 (Rabobank, 2026). Over lengre tid vil imidlertid økte slaktevekter og utvikling i genteknologi bidra til vekst. Man vil trolig se i spesielt i Kina og India, hvor etterspørselen fortsatt er økende, at teknologiutvikling og investeringer bidrar til økt produksjon. India vil trolig bli en stadig større aktør, blant annet gjennom utvikling av eksportmarkeder for indisk vannbøffel. I Australia, Canada og USA vil nedbyggingen av bestandene

fortsette i noen år før de økte prisene for storfekjøtt vil bidra til gjenoppbygging og økt produksjon (OECD/FAO, 2025).

I EU er det forventet at trenden med nedadgående produksjon vil fortsette det neste tiåret. Kommisjonen anslår at produksjonen av storfekjøtt vil være nesten 10 prosent lavere i 2034, sammenlignet med gjennomsnittlig produksjon mellom 2023 og 2025. Det forventes en reduksjon i både melkekyr og ammekyr. EU kommisjonen peker selv på at årsakene til dette er en høy opplevd usikkerhet blant bønder, spesielt knyttet til miljømessige reguleringer. Det er ikke forventet at de økte prisene eller tiltak i landbrukspolitikken vil kunne snu denne trenden, kun bremse den opp. Selv om forbruket per person også forventes å falle, vil utviklingen trolig føre til en stabil økning i import, spesielt fra Sør-Amerika. EU anslår en økning i importen på 1 prosent hvert år det neste tiåret (EU-kommisjonen, 2025a).

2.3.5 Svin

2.3.5.1 Stabil produksjon av svinekjøtt

Globalt økte produksjonen av svinekjøtt med en prosent i 2025, til 126 mill. tonn. Kina er den største produsenten med 46,6 prosent av den totale produksjonen. I 2025 økte landets produksjon marginalt etter at produksjonen i 2024 ble redusert for å unngå overproduksjon og stabilisere prisene. I Brasil økte produksjonen med 3,8 prosent som en følge av økt etterspørsel og lavere fôrpriser. (FAO, 2025b) Russland har ekspandert sin svineproduksjon de siste 15 årene og har en markedsandel på verdensbasis på 3,9 prosent. (Pig Process, 2026).

Utbrudd av afrikansk svinepest har vært en utfordring særlig i Asia og Europa. I Vietnam økte svineproduksjonen med 2,9 prosent i 2025 til tross for utfordringer med afrikansk svinepest. I USA har utbrudd av Porcine Reproductive and Respiratory Syndrome gitt produksjonsutfordringer. Høyere slaktevekter som følge av lavere fôrkostnader har imidlertid i stor grad bidratt til å opprettholde produksjonen, som gikk ned med 0,8 prosent i 2025. (FAO, 2025b)

I EU, som står for rundt 17 prosent av verdens svineproduksjon, økte produksjonen marginalt i 2025. I Ukraina falt produksjonen av svinekjøtt med 10 prosent sammenlignet med 2024. Krigen i landet har påvirket svineproduksjonen gjennom blant annet logistikkutfordringer, energikutt og utfordringer med arbeidskraft (USDA, 2025).

Afrikansk svinepest

Afrikansk svinepest (ASF) er en svært smittsom og alvorlig virussykdom hos svin. Både ville og tamme svin kan rammes, men viruset smitter ikke til mennesker eller andre dyr. Sykdommen gir høy feber, nedsatt allmenntilstand, opphørt matlyst samt misfarging og blødninger i huden. Griser kan dø raskt uten tydelige forutgående symptomer, og dødeligheten er høy. Vanligvis dør grisene innen 2–10 dager etter smitte.

Afrikansk svinepest er fortsatt utbredt i flere deler av Europa og utgjør en betydelig trussel mot svinehelse og svineproduksjon. Smitte kan være svært vanskelig å bekjempe når det først har blitt spredd, da viruset kan overleve svært lenge. Opptil flere år i fryst kjøtt.

I Norden ble sykdommen for første gang påvist hos villsvin i Sverige høsten 2023. Etter omfattende bekjempelsestiltak ble Sverige offisielt erklært fri for afrikansk svinepest av EU høsten 2024, og denne statusen har vært opprettholdt i 2025. Det er per 2025 ikke påvist afrikansk svinepest i Norge, men beredskap og overvåking av villsvin og tamgris videreføres for å redusere risikoen for smitteintroduksjon.

Kilde: Mattilsynet, Veterinærinstituttet

Tabell 6 Produksjon av svinekjøtt, 2025. Mill. tonn

Land / landområde	Mill. tonn
Kina	58,8
EU	21,3
USA	12,5
Brasil	5,5
Russland	5,0
Andre land	23,2
Totalt	126,3

Kilde: FAO, 2025a

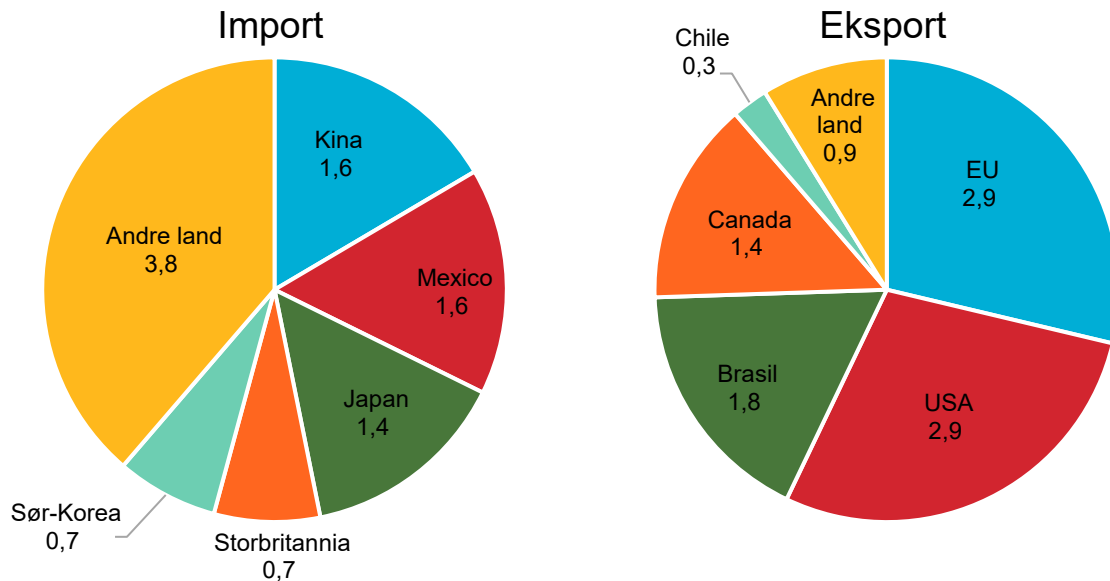
2.3.5.2 Økt eksport av svinekjøtt fra Brasil

Den samlede verdenshandelen med svinekjøtt økte med 1,5 prosent fra 2024. EU og USA er de største eksportørene av svinekjøtt, og står hver for om lag 28 prosent av eksporten, mens Kina og Mexico er de største importørene.

Kina er fortsatt den største importøren av svinekjøtt med 16,5 prosent av all import. Kinas import falt med 0,4 prosent fra 2024 som en følge av omlegging til høyere selvforsyning. I september 2025 innførte Kina anti-dumpingsavgifter på svinekjøtt fra EU (FAO, 2025b).

I Mexico økte importen av svinekjøtt med 4 prosent i 2025. Turistsektoren er en viktig grunn til den økte etterspørselen, i tillegg til at konsumenter velger svinekjøtt foran storfe på grunn av lavere pris. Argentinas import har i 2025 økt med 148,1 prosent, noe som kan forklares med økt etterspørsel hos konsumenter, forenklinger av importregelverk og enklere markedsadgang for utenlandske aktører. På Filippinene og i Vietnam økte importen av svinekjøtt med henholdsvis 18,5 og 17,1 prosent, mye grunnet regelmessige utbrudd av afrikansk svinepest i egen produksjon. Importen til Korea har falt som et resultat av inflasjon og konsumentenes preferanser for billigere protein. Også i Japan, som er verdens tredje største importør av svinekjøtt, ble importen redusert som følge av høye nasjonale lagernivåer (FAO, 2025b).

I Ukraina har nedgang i produksjonen resultert i høyere priser og en økning i importen av svinekjøtt på hele 500 prosent i 2025 (USDA, 2025). Russland har på sin side redusert importen av svinekjøtt med 20 prosent pga. vekst i egen svineproduksjon (FAO, 2025b).



Figur 29 Import og eksport av svinekjøtt fordelt på land, 2025. Mill. tonn

Kilde: FAO, 2025a

Den globale eksporten var relativt stabil sammenlignet med 2024. Eksporten fra de to største eksportørene på verdensbasis, EU og USA, med en markedsandel på til sammen over 50 prosent, ble henholdsvis 3 og 2 prosent lavere i 2025 enn året før, mens Brasil, som den tredje største eksportøren, økte sin eksport med 15 prosent. (FAO, 2025b). Canada økte sin eksport marginalt og sto for drøyt 14 prosent av verdens eksport av svinekjøtt.

Russland, som har en liten andel av eksportmarkedet (1,9 prosent), økte sin eksport med 34 prosent fra 2024 til 2025. Eksporten går i hovedsak til Hviterussland og Kina (Pig Process, 2026). Kina økte sin eksport med 14,7 prosent, men står bare for 1,1 prosent av eksporten på verdensbasis.

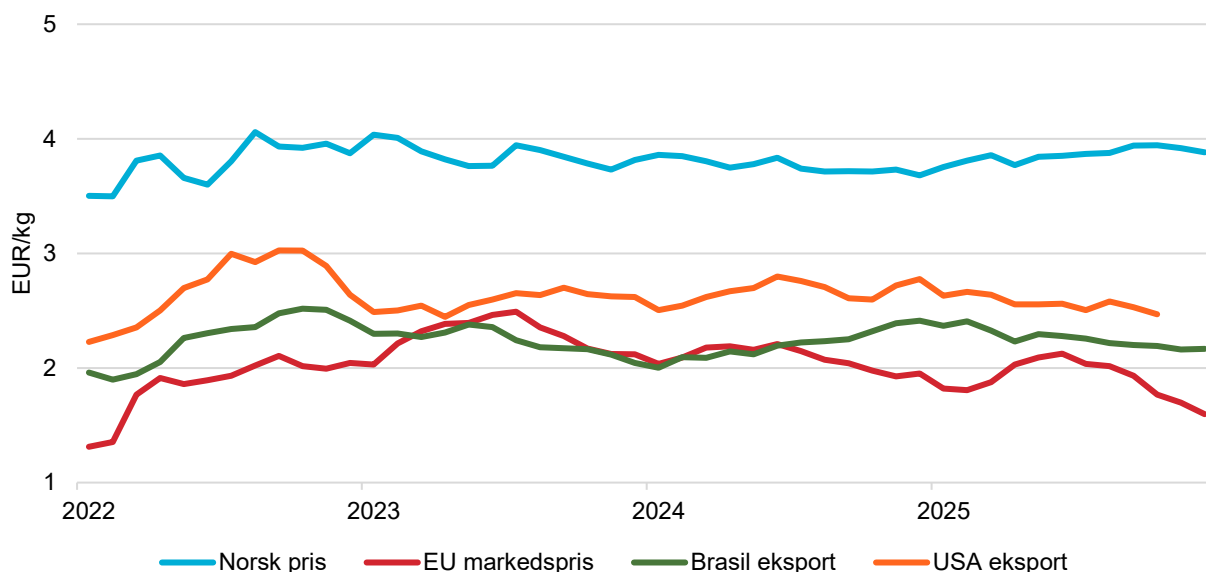
2.3.5.3 Lavere priser på svinekjøtt

FAOs prisindekser viser at prisutviklingen på svinekjøtt har variert noe det siste året med høyest priser i juli og august 2025. I desember 2025 lå indeksen for svinekjøtt 2,6 prosent lavere enn året før, blant annet som følge av lavere import til Kina.

Prisen på svinekjøtt i EU var lavere alle måneder i 2025 sammenlignet med samme måned året før. Prisene økte fra mars til juni for å deretter synke i andre halvår 2025. Ved utgangen av året lå prisene 18 prosent lavere enn i desember 2024. Prisene i Brasil og USA har vært noe høyere enn EU-prisene, men har hatt et lignende mønster som EU-prisene og var lavere i desember 2025 enn året før.

De norske prisene har vært mer stabile gjennom året, og endte 5 prosent høyere i desember 2025 etter omregning til euro.

Figur 30 viser markedspriser fra utvalgte land fra 2022 til 2025. Den norske prisen viser engrospris for hele og halve slakt i klasse E. EU-prisen viser gjennomsnittlig markedspris i EU på slakt i klasse E. Prisene fra Brasil og USA viser gjennomsnittlig eksportpris av fersk og fryst svinekjøtt. Prisene er ikke direkte sammenlignbare, men gjenspeiler utviklingen over tid.



Figur 30 Utvalgte internasjonale markedspriser på svinekjøtt, 2022–2025. EUR per kg

Kilde: Landbruksdirektoratet, EU-kommisjonen, 2026, ComexStat, 2026, USDA, 2026b

2.3.5.4 Fremtidig nedgang i handel med svinekjøtt

Ifølge OECD/FAO vil det totale forbruket av svinekjøtt på verdensbasis øke med om lag 5 prosent innen 2035, fremfor alt som en følge av befolknings- og inntektsøkninger. Forbruksmønsteret skiller seg imidlertid mellom land og regioner. I Kina, EU, Japan og Sveits er forbruket allerede høyt, og veksten forventes å bremse, mens det prognoseres videre vekst i for eksempel Latin-Amerika. (OECD/FAO, 2025) I EU forventes forbruket å falle som et resultat av økt bevissthet knyttet til produksjonsforhold og at svinekjøtt anses som mindre sunt enn andre kjøttslag (EU-kommisjonen, 2025a).

Produksjonen i Asia er forventet å gå noe ned de nærmeste årene som følge av forventede utbrudd av svinepest, men vil deretter ta seg opp igjen frem mot 2034. Svinekjøtt ventes å stå for ca. 13 prosent av den prognoserte veksten i den totale kjøttproduksjonen i 2034, med en vekst blant annet i Vietnam som følge av omlegging fra småskalaproduksjon til industriell produksjon. (OECD/FAO, 2025)

Kinas fallende import av svinekjøtt forventes å påvirke den globale handelen med kjøtt. Store eksportører har begynt å tilpasse produksjonen til lavere eksportvolumer. (OECD/FAO, 2025) EU-kommisjonen anslår at EUs produksjon av svinekjøtt kommer til å falle med 0,75 prosent per år fram til 2035 som en følge av nye strengere reguleringer innen dyrevelferd og klima samt reduserte eksportmuligheter fremfor alt til Kina (FAO, 2025b). Produksjonen vil trolig falle mer i enkelte deler av Europa. Kinas lavere importbehov kan øke konkurransen mellom EU, USA, Canada og Brasil i andre asiatiske markeder. Storbritannia kan bli EUs viktigste eksportmarked av svinekjøtt (EU-kommisjonen, 2025a).

Prisene i EU forventes å holde seg relativt stabile fram til 2035, men kommer til å ligge over nivåene i Brasil og Canada. OECD/FAO forventer at prisene på verdensmarkedet for svin synker noe de kommende årene for å deretter flate ut som en følge av moderate økninger i produksjonen og minskende import til Kina. (OECD/FAO, 2025)

2.3.6 Småfe

2.3.6.1 Stabil produksjon av småfekjøtt

Småfe, her definert som sau, lam og geit, er en liten husdyrproduksjon i verdenssammenheng, og utgjør under 5 prosent av verdens totale produksjon av kjøtt. Den globale produksjonen av småfekjøtt lå på

18 946 tonn i 2025. Det var en marginal økning fra 2024. De to største produsentene, Kina og India, sto for mer enn 40 prosent av produksjonen.

Den totale verdensproduksjonen, med de fem største produsentlandene vises i tabell 7. Kina har den største produksjonen med nesten 27 prosent av verdens produksjon. I løpet av 2025 falt produksjonen i Kina med 2 prosent mens den økte med nesten 6 prosent i India, drevet av økt kjøpekraft fra en stor og voksende middelklasse (FAO, 2025b).

Tabell 7 Produksjon av småfeskjøtt, 2025. 1 000 tonn

Land / landområde	1 000 tonn
Kina	5 076
India	3 071
Australia	915
Pakistan	820
Tyrkia	615
Andre land	8 449
Totalt	18 946

Kilde: FAO, 2025a

Produksjonen av småfe falt med nesten 7 prosent i Australia og 1,4 prosent i New Zealand, som følge av blant annet reduserte bestander. (FAO, 2025a) Pakistan, med en produksjon på lignende størrelse med Australia, økte sin produksjon marginalt og sto for drøyt 4 prosent av verdens produksjon.

I EU har bestandene av sau og geit vært fallende over flere år, noe som har bidratt til å begrense produksjonen. I perioden 2010–2025 ble produksjonen redusert med 16 prosent (EU-kommisjonen, 2025a). I 2025 falt produksjonen med nærmere 2 prosent, og EU sto da for knapt 3 prosent av den globale produksjonen av småfe. Nedgangen kan blant annet knyttes til strukturelle endringer i næringen, herunder at produsenter legger ned driften, samt utfordringer knyttet til sykdomsutbrudd. (AHDB, 2025b). I Storbritannia økte produksjonen med 3 prosent i 2025, forklart i stor grad av en økt andel lam slaktet etter ordinær slaktesesong, med høyere slaktevekter (FAO, 2025b).

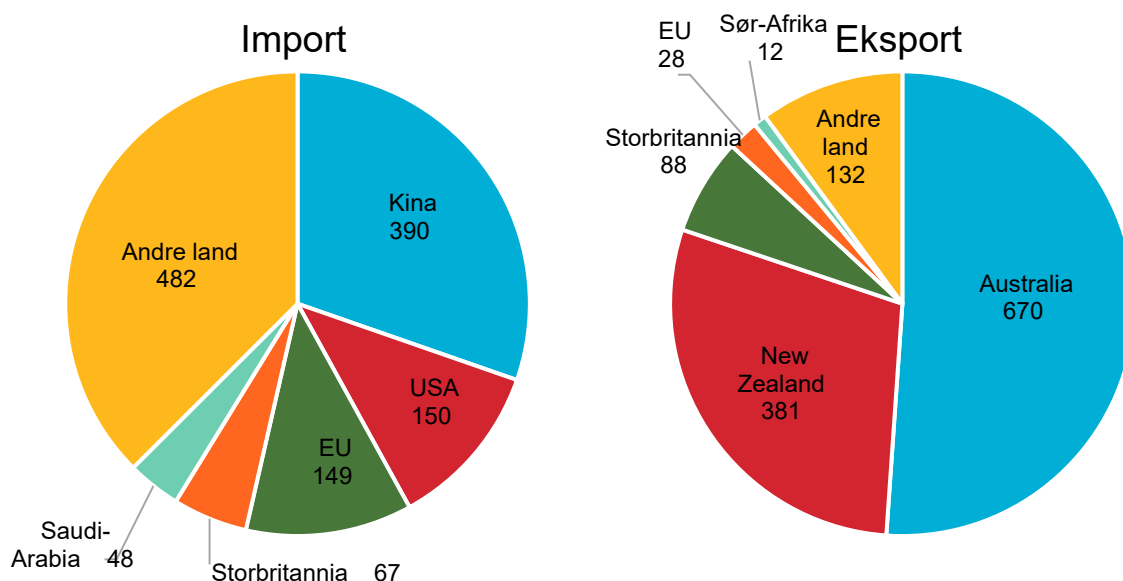
Selv om sau og lam er en relativt liten kjøttproduksjon på globalt nivå er den en sentral og tradisjonell proteinkilde spesielt i Midtøsten og Nord-Afrika. Afrika står for 22 prosent av den globale saueproduksjonen, med Nigeria, Algerie og Sør-Afrika som største produsenter.

2.3.6.2 Nedgang i handelen med småfeskjøtt

Den globale handelen med småfeskjøtt lå rundt 1,3 millioner tonn i 2025, 1,9 prosent lavere enn i 2024. Nedgangen kan i stor grad forklares med redusert produksjon i Australia og New Zealand, som sammen står for nesten 80 prosent av den globale handelen med småfe. Etterspørselen har vært stabil, men som en følge av lavere produksjon og historisk høye priser har store eksportører prioritert mer eksklusive produkter foran volum (FAO, 2025b).

Australia dominerer den globale eksporten av småfe med en andel på over 50 prosent. I 2025 falt dog eksporten med 4,6 prosent. Besetningene har blitt betydelig påvirket av dårlige værforhold som tørke de siste to årene og har gått ned med 6,2 prosent siden 2024 (MLA, 2025). Storbritannia, som er verdens tredje største eksportør av småfe økte sin eksport med 10 prosent bl.a. som en følge av økt markedstilgang til EU (FAO, 2025b).

Globalt står Kina for nesten en tredjedel av importen av småfeskjøtt etterfulgt av USA og EU med ca. 12 prosent hver. Importen til EU økte med 6 prosent i 2025, forklart med en fallende egen produksjon og stabil etterspørsel (FAO, 2025b). Algerie økte sin import av sau og lam med 80 prosent i 2025 som en følge av at innenlandsk produksjon ikke dekket etterspørselen, delvis som en følge av tørke og førmangel (African Agribusiness, 2026). Saudi-Arabia økte importen av småfeskjøtt med 9,1 prosent i 2025, mens importen til Iran sank med 32,7 prosent.



Figur 31 Import og eksport av småfekjøtt, 2025. 1 000 tonn

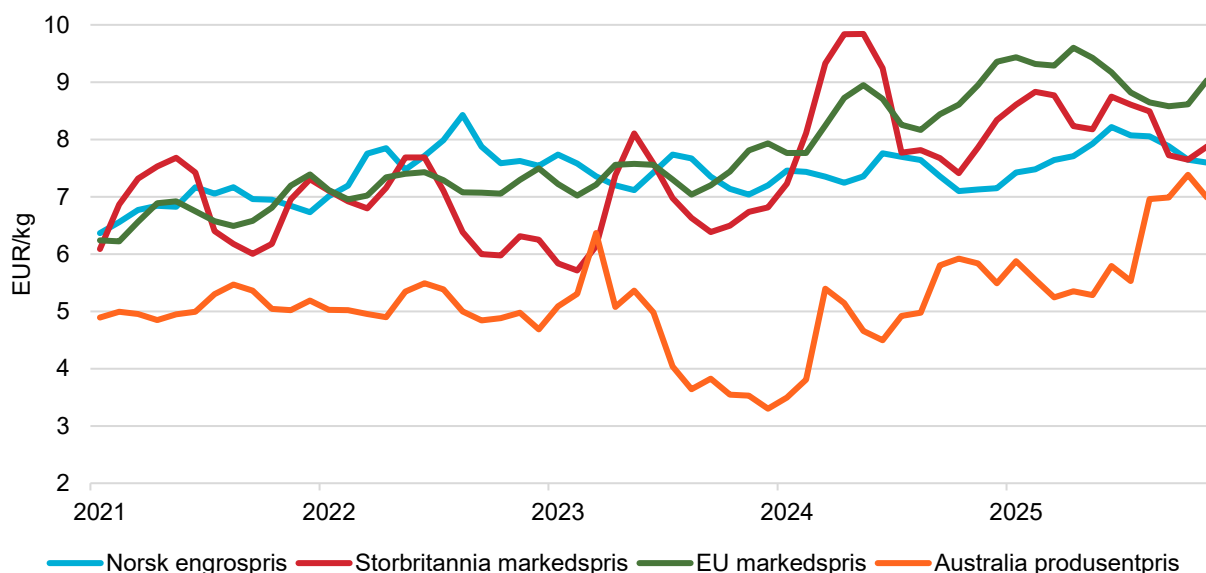
Kilde: FAO, 2025a

2.3.6.3 Høye priser på sau og lam

Verdensmarkedsprisen på lam og sau nådde et rekordnivå i 2025, mens prisene i EU og Storbritannia varierte, og til dels falt, i løpet av året. I Australia gjorde sterk etterspørsel på kvalitetskjøtt og lavere produksjon at prisene steg kraftig (MLA, 2025b). Det er store forskjeller mellom prisene i EU i forhold til New Zealand og Australia som har lavere produksjons- og arbeidskostnader.

FAOs prisindekser var i slutten av 2025 nesten 20 prosent høyere enn på samme tid i 2024.

Figur 32 viser prisutviklingen de siste årene på lam.



Figur 32 Utvalgte internasjonale priser på lammekjøtt, 2022–2025. EUR per kg

Kilde: Landbruksdirektoratet, EU-kommisjonen, 2026, AHDB, 2026, MLA, 2026

Prisen fra Australia viser pris for lam 18–20 kg, betalt til produsent OTH («Over The Hook»). Prisen fra Storbritannia og fra EU viser markedspriser på lam betalt til produsent. Den norske prisen er noteringspriser for representantvare. Prisene er ikke direkte sammenlignbare, men gjenspeiler utviklingen over tid.

2.3.6.4 Økt etterspørsel etter sau og lam fremover

OECD/FAO forventer at konsumet av kjøtt fra sau og lam vil øke med ca. 16 prosent fram mot 2034. Etter kylling er småfekjøtt det kjøttslaget som anslås å ha størst vekst i konsumet. Den voksende middelklassen i Midtøsten vil være den største kilden til økningen. (OECD/FAO, 2025)

Produksjonen av sau- og lammekjøtt i EU forventes å minske med 0,7 prosent per år i perioden 2025–2035, og ventes å være konsentrert i Spania, Hellas, Frankrike, Irland og Romania. Etterspørselen i EU anslås å være stabil på 0,85 kg per person i perioden. Småfekjøtt er i stor grad knyttet til kulturelle og religiøse tradisjoner, noe som gjør det mindre sensitivt for høye priser. Som en følge av lavere produksjon og vedvarende etterspørsel ventes importen til EU å øke med 1 prosent per år frem til 2035, (EU-kommisjonen, 2025a)

Australia og New Zealand vil forbli ledende eksportører på verdensmarkedet, med et større fokus på eksport til mer eksklusive markeder i EU og USA. I New Zealand ventes produksjonen å falle som en følge av arealbruksendringer og økt planting av skog for å øke karbonfangsten (MLA, 2025). I Australia ventes det å skje en omstilling til raser med en høyere kjøttandel (istedenfor ull) pga. større lønnsomhet (OECD/FAO, 2025).

Frihandelsavtalen mellom Storbritannia og Australia kan innebære økt eksport av småfekjøtt fra Australia via Storbritannia til EU-markedet og lavere eksport fra EU til Storbritannia. Eksporten av livdyr av sau og geit fra EU forventes å minske med 1,6 prosent per år frem til 2035, blant annet som en følge av dyrevelferdshensyn i langdistansetransporter. EUs eksport ventes etter hvert å stabilisere seg fram til 2035 etter flere år med synkende eksport og høye priser (EU-kommisjonen, 2025a).

OECD/FAO forventer høyere priser i en periode med gjenoppbygging av besetninger med en pristopp på småfekjøtt rundt år 2027, og deretter noe lavere priser som følge av produktivitetsøkninger. (OECD/FAO, 2025) Prisforskjellen mellom EU med relativt høyere priser, og Australia og New Zealand, med relativt lavere priser kan komme å bestå under de kommende 10 årene (EU-kommisjonen, 2025a).

2.3.7 Fjørfe

2.3.7.1 Produksjonen av fjørfe forsetter å øke

Fjørfe består av kylling, høns, kalkun, and og gås, og førstnevnte er desidert størst. Produksjonen av fjørfekjøtt har vært i sterk vekst i mange tiår, og har blitt kjøttslaget som det produseres mest av. Fjørfe utgjorde 41 prosent av den totale kjøttproduksjonen globalt i 2025.

Det ble produsert 154,4 mill. tonn fjørfekjøtt globalt i 2025, en økning på 2,9 prosent fra 2024.

Produksjonsveksten var høyere enn for de andre kjøttslagene, ettersom den samlede veksten for kjøtt var på 1,3 prosent. Økningen drives av økt produksjon i de store produsentlandene, støttet av et stabilt innenlands forbruk og sterk etterspørsel fra eksport.

Som vist i tabell 8 var produksjonen størst i Kina og USA, etterfulgt av Brasil og EU.

Tabell 8 Produksjon av fjørfe, 2025. Mill tonn

Land / landområde	Mill. tonn
Kina	28,9
USA	24,3
Brasil	15,5
EU	14,3
Russland	5,6
Andre land	65,9
Totalt	154,4

Kilde: FAO, 2025a

Til tross for utfordringer knyttet til utbrudd av høypatogen fugleinfluensa (HPAI) i store produksjonsregioner, har den samlede effekten på produksjonen av slaktekylling vært begrenset. Det er forventet at produksjonen av fjørfekjøtt vil fortsette å øke globalt på grunn av relativt lavere førkostnader samt en robust etterspørsel som følge av rimelige priser sammenlignet med de andre kjøttslagene (FAO, 2025a).

2.3.7.2 Fugleinfluensa påvirker handelen

Fjørfe er den største varianten også i den internasjonale handelen med kjøtt. Fjørfeeksporten var på 16,7 mill. tonn, som utgjorde rett under 39 prosent av total kjøtteksport i 2025. I 2025 utgjorde fjørfeeksporten omtrent 11 prosent av global fjørfeproduksjon.

Mens den totale kjøtteksporten økte for andre året på rad, med nær 2 prosent i 2025, var veksten i fjørfeeksporten mer moderat på 1,1 prosent. Dette kan forklares blant annet med svak importetterspørsel fra Kina og handelsrestriksjoner som følge av fugleinfluensa i enkelte regioner. Disse utfordringene antas å favorisere mindre eksportører som Kina, Russland, Thailand og Tyrkia, som kan øke salget og vinne markedsandeler. I 2025 økte eksporten fra samtlige av disse landene (FAO, 2025b).

Fjørfeeksporten kommer fra Sør-Amerika, Nord-Amerika, Asia og Europa. De største produsentlandene er også blant de største eksportlandene, som vist i figur 33.

Eksporten fra Sør-Amerika holdt seg stabil i 2025 og utgjorde 33 prosent av all fjørfeeksporten. Brasil står for over 30 prosent av all global eksport. Eksporten fra Brasil forble omtrent uendret fra 2024, begrenset av flere lands importforbud for fjørfe fra Brasil knyttet til fugleinfluensa. Mens flere land raskt opphevet handelsrestriksjoner, varte importforbudet i Kina fram til begynnelsen av november.

Nord-Amerika stod for litt under 22 prosent av fjørfeeksporten. Av dette kom omtrent alt fra USA, som er verdens nest største eksportør. USAs eksport gikk ned med 3,4 prosent hovedsakelig på grunn av fugleinfluensautbrudd.

Europa stod for 20 prosent av all fjørfeeksporten, og av dette kom 62 prosent fra EU. Eksporten fra Europa gikk ned 0,7 prosent i 2025. Nedgangen skyldes blant annet økte kyllingpriser, kombinert med en økning i verdien av euro mot andre valutaer, som har gjort fjørfeeksporten fra EU mindre konkurransedyktig.

Asia stod for rundt 24,5 prosent av den globale fjørfeeksporten i 2025, en økning på nærmere 9 prosent fra året før. Økningen skyldes at Kina og Thailand, de største eksportlandene i regionen, økte eksporten sin med henholdsvis 23 og 5 prosent.

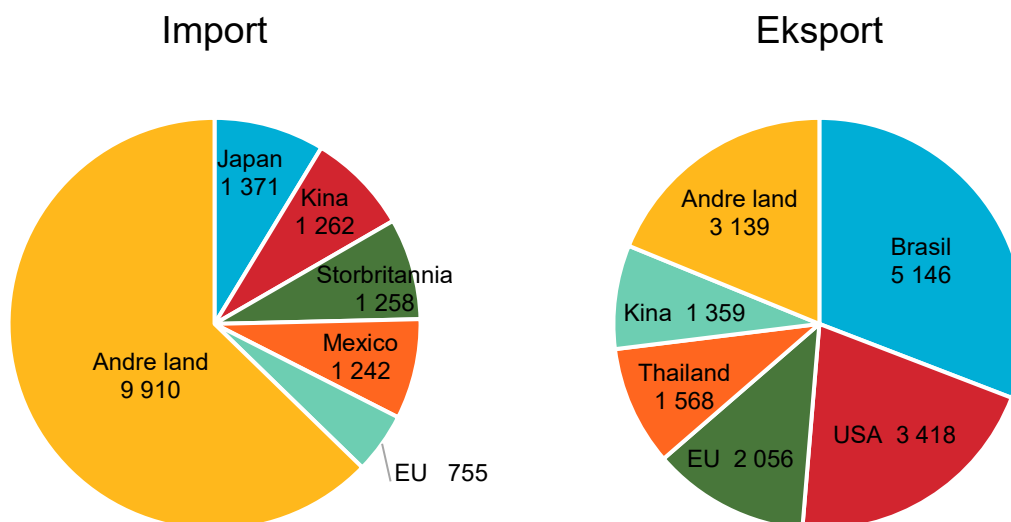
Nesten halvparten av all importen går til Asia, mens resten er ganske jevnt fordelt mellom Europa, Afrika og Mellom-Amerika og Karibia. De største importlandene var Japan, Kina, Storbritannia og Mexico, som til sammen står for omtrent en tredjedel av all importen. Japan er fortsatt det største importørlandet, til tross for en nedgang i importen på 1,4 prosent. Kinas import gikk ned 8 prosent i 2025, da de i større grad kunne dekke behovet med egen produksjon, og de har dermed gått fra å være en netto importør til en netto eksportør av fjørfe. I takt med økende forbrukerretterspørsel, er det ventet at EU, Ghana, Mexico og Filippinene vil øke importen i kommende år.

Fugleinflensa en global trussel

De siste årene har det vært omfattende utbrudd av høypatogen fugleinflensa (HPAI – highly pathogenic avian influenza) blant fugler i Europa. I EU var sesongen 2021–2022 den mest omfattende, både med tanke på antall utbrudd blant fjørfe, geografisk spredning og antall døde ville fugler.

Den siste HPAI-sesongen startet i oktober 2024 og varte frem til september 2025. Det ble rapportert 31 utbrudd hos fjørfe og 37 utbrudd hos andre fugler og pattedyr i Afrika, Amerika, Asia og Europa denne måneden. Det ble registrert flere HPAI-utbrudd hos fjørfe i september 2025 enn de to foregående sesongene.

Ved utgangen av 2025 var det en markant økning i tilfeller av HPAI blant ville fugler i Europa, som blant annet førte til omfattende utbrudd på fjørfegårder. I sin langtidsprognose skriver EU-kommisjonen at de forventer at fugleinflensa blir et helårsproblem for fjørfesektoren, og ikke kun en sesongmessig hendelse som det har vært hittil. Risikoen for smitte til mennesker vurderes fortsatt som lav (WOAH, 2025), (EFSA, 2025), (EFSA, 2026)



Figur 33 Import og eksport av fjørfe, 2025. Mill tonn

Kilde: FAO, 2025a

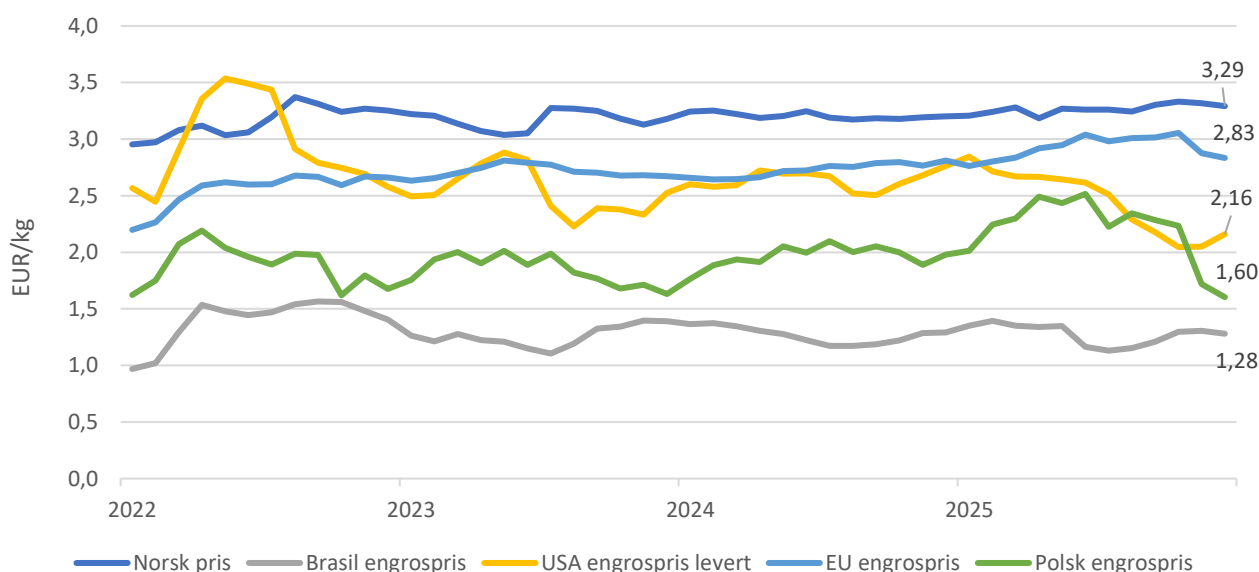
2.3.7.3 Nedgang i de internasjonale fjørfeprisene

Internasjonale priser på fjørfe har variert de siste årene, men generelt vært på et høyt nivå i mange land, grunnet utfordringer på tilførselssiden med fugleinfluensautbrudd blant større eksportland og

kostnadsvekst på innsatsfaktorer. Samtidig har det vært en stadig økende etterspørsel globalt. I 2025 falt prisene noe tilbake igjen.

Ved utgangen av 2025 var FAOs prisindeks 5,5 prosent lavere sammenlignet med samme tid i 2024. Prisedgangen skyldes at tilgangen på eksportvare har oversteget importbehovet gjennom året, til tross for flere utbrudd av fugleinfluensa.

Gjennomsnittsprisen i EU varierte noe gjennom året, men ligger historisk høyt. Dette er drevet av en høy etterspørsel og produksjonsutfordringer knyttet til fugleinfluensa-utbrudd de siste årene. I Polen økte prisene betydelig frem til juni, før de så hadde en kraftig nedgang mot slutten av året, og endte 19 prosent lavere enn i 2024. Nedgangen skyldes hovedsakelig utbrudd av fugleinfluensa. I USA har prisene gått kraftig ned i 2025, og var i desember 22 prosent lavere enn på samme tid året før.



Figur 34 Prisutviklingen på slaktekylling engrosnivå i utvalgte land, 2022–2025. EUR per kg

Kilde: Landbruksdirektoratet, EU-kommisjonen, 2026, USDA, 2026, CEPEA, 2026b

Pris på norsk kylling er tatt med i figuren til sammenligning. Prisene har endret seg lite siden 2024. Norge har ikke hatt samme utfordringer med fugleinfluensa, og det er minimal eksport og import.

2.3.7.4 Fjørfe driver veksten i kjøttforbruket

Fjørfe kjøttproduksjonen vil fortsette å være den sterkeste driveren for veksten i kjøtt globalt de neste ti årene, ifølge OECD/FAO. Det totale kjøttforbruket per innbygger forventes å øke med 3 prosent, mens fjørfe forbruket vil øke med omtrent 21 prosent. Det globale forbruket av fjørfe forventes å nå 173 millioner tonn innen 2034. Det økte forbruket det siste tiåret har blitt drevet av økende forbruk i Asia, en trend som forventes å fortsette. Forbruket vil også øke i land som Brasil, Egypt, Mexico og USA. Trenden med økt inntak av hvitt kjøtt skyldes blant annet at det fortsatt er det rimeligste kjøttslaget. Forbrukere er også i økende grad opptatt av dyrevelferd, helse- og miljøhensyn (OECD/FAO, 2025). FAO forventer at eksporten av fjørfe kjøtt vil øke de neste årene grunnet sterk global etterspørsel (FAO, 2025a).

Fjørfe kjøttproduksjon har flere fordeler sammenlignet med annet kjøtt. Den har kort produksjonssyklus, høyere fôr-konverteringsforhold med lave kostnader, og nærhet til hurtigvoksende urbane markeder. Faktorer som derimot kan dempe produksjonen er økende tetthet i fjørfe produksjoner, noe som øker risikoen for sykdommer som fugleinfluensa. Selv om industrien blir flinkere til å oppdage og behandle sykdommer, gir dette økte kostnader. Fjørfe sektoren har også en del miljø- og helseutfordringer, særlig knyttet til høy bruk av antibiotika og dyrevelferd.

I sin langtidsprognose fra 2024 prognoserte EU-kommisjonen at fugleinfluensa, som hittil har vært en sesongmessig hendelse, kommer til å bli et vedvarende problem for fjørfe sektoren. Dette vil være spesielt utfordrende for frittstående produksjonssystemer i EU.

2.4 Egg

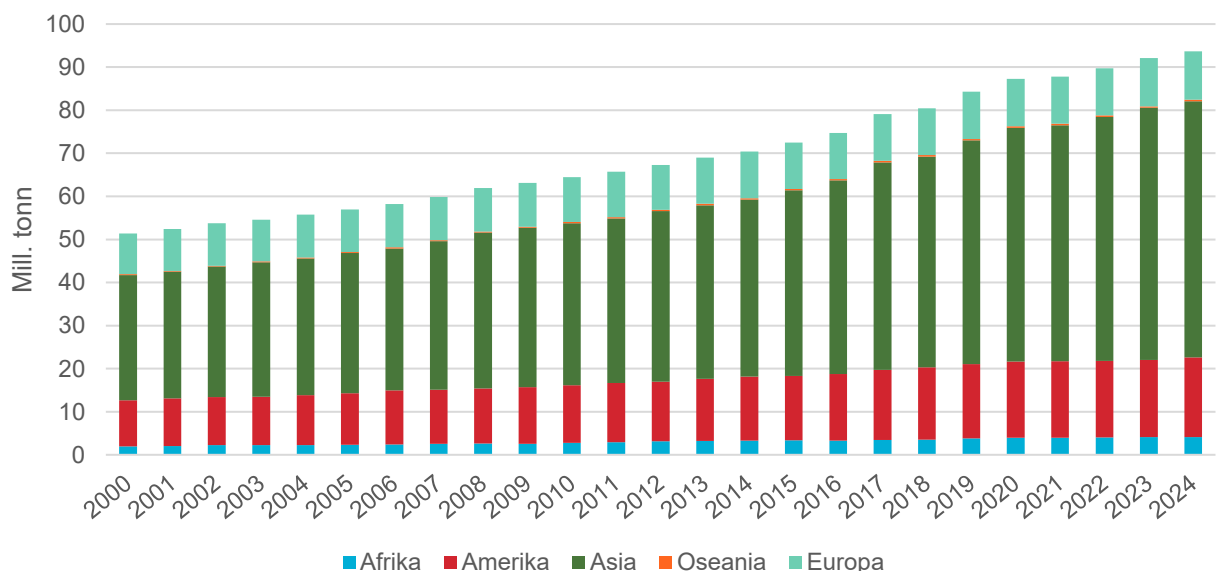
Den globale produksjonen av egg fortsetter å øke til tross for utfordringer knyttet til fugleinfluensa. EU-markedet har som en konsekvens av fugleinfluensa vært stramt i flere år. Det var historisk høye priser i EU i 2025 som følge av begrenset produksjonsvekst grunnet fugleinfluensa-utbrudd. USA har hatt slitt med eggmangel i 2025, som har ført til svært ustabile priser.

2.4.1 Økt produksjon av egg

Egg produseres i stor grad for å dekke innenlands konsum og produseres i liten grad som handelsvare. Produksjonen henger derfor oftest sammen med hvor stor befolkningen er. Produksjonen er størst i Kina, som alene står for en tredjedel av verdens produksjon. Videre fulgte India, Indonesia og USA med mellom 9 og 7 prosent, mens Brasil stod for 4 prosent av global produksjon. Flere land i EU er også betydelige produsenter.

Data fra FAOSTAT på produksjon og handel i det globale eggmarkedet publiseres ikke før året etter. Siste tall er derfor fra 2024.

Figur 35 viser den globale produksjonen av konsumegg fra høns fordelt på verdensdeler siden år 2000.



Figur 35 Utvikling i produksjon av konsumegg fra høns, per verdensdel, 2000–2024. Mill. tonn

Kilde: FAO, 2026

Den globale produksjonen av egg økte med 1,7 prosent i 2024, og endte på 93,7 mill. tonn. Asia var regionen med høyest produksjon med ca. 59,5 mill. tonn, en økning på 1,6 prosent. Kina og India er de største produsentene i verden, med en produksjon i 2025 på henholdsvis 30,9 og 8,1 mill. tonn.

I Amerika økte produksjonen med 3,3 prosent i 2024, til 18,5 mill. tonn, ifølge FAOSTAT. USA står for omtrent 35 prosent av produksjonen på kontinentet, etterfulgt av Brasil og Mexico med henholdsvis 20 og 17 prosent. Mens produksjonen i USA gikk ned med ett prosent, økte produksjonen med 9 prosent i Brasil og 3 prosent i Mexico.

Det ble produsert 11,3 mill. tonn egg i Europa i 2024, den høyeste registrerte produksjonen siden 2000. Dette var en økning på 0,6 prosent fra året før.

2.4.2 Handelen med egg øker

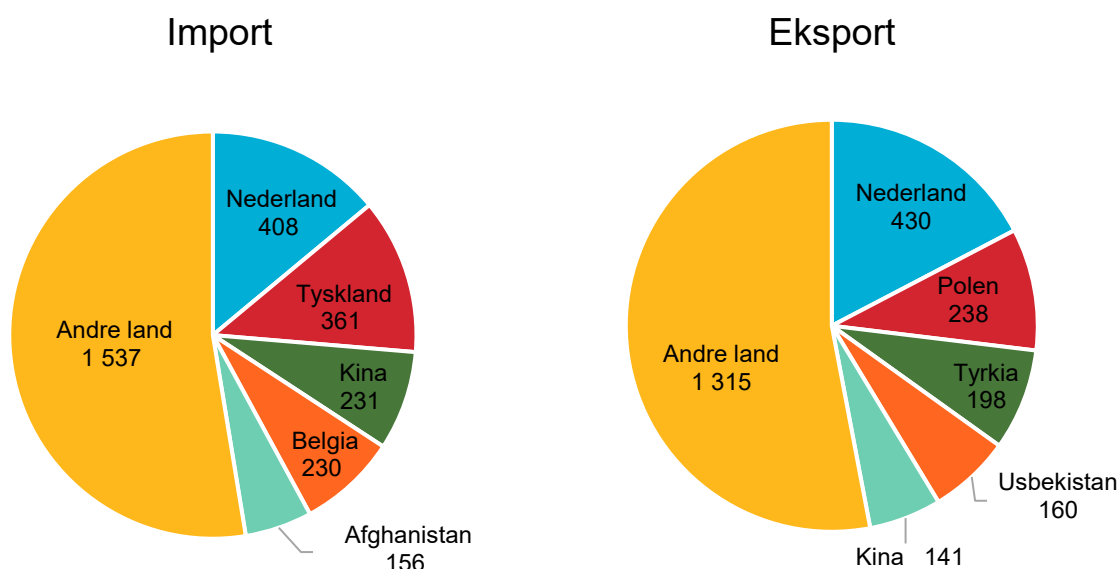
Andelen av verdens produksjon av egg som omsettes internasjonalt er relativt lav, noe som skyldes transportkostnader, fugleinfluensa-restriksjoner, og at egg har relativ kort holdbarhet (EU-kommisjonen,

2025). Eksporten i 2024 var på rett over 3 mill. tonn, og utgjorde 3,2 prosent av produksjonen. Hoveddelen av eksporten målt i tonn er av ferske konsumegg, mens resten er eggprodukter i flytende og fast form.

Eksporten gikk ned med hele 15 prosent i 2022, før den så økte med 13 prosent i 2023 og med 8 prosent i 2024. Særlig ble den største eksportøren Nederland hardt rammet med en nedgang i eksporten i både 2021 og 2022. Eksporten økte betydelig i 2023 for så å gå ned ca. 3 prosent i 2024. Etter to år med en betydelig nedgang i eksporten, økte eksporten fra Usbekistan kraftig fra 4 120 tonn til nær 160 000 tonn i 2024.

Importen av egg økte med 13 prosent i 2024. Nederland er også største importør, og økte importen sin med 62 prosent.

De store svingningene i handelen kan skyldes at enkelte land har fått redusert produksjon som følge av fugleinfluensa eller økte kostnader. Dette kan føre til at noen land ikke lenger har nok egg til å eksportere, mens andre må øke importen fordi de ikke klarer å produsere nok selv



Figur 36 Import og eksport av skallegg globalt, fordelt på de største landene i 2024. 1 000 tonn

Kilde: FAO, 2026

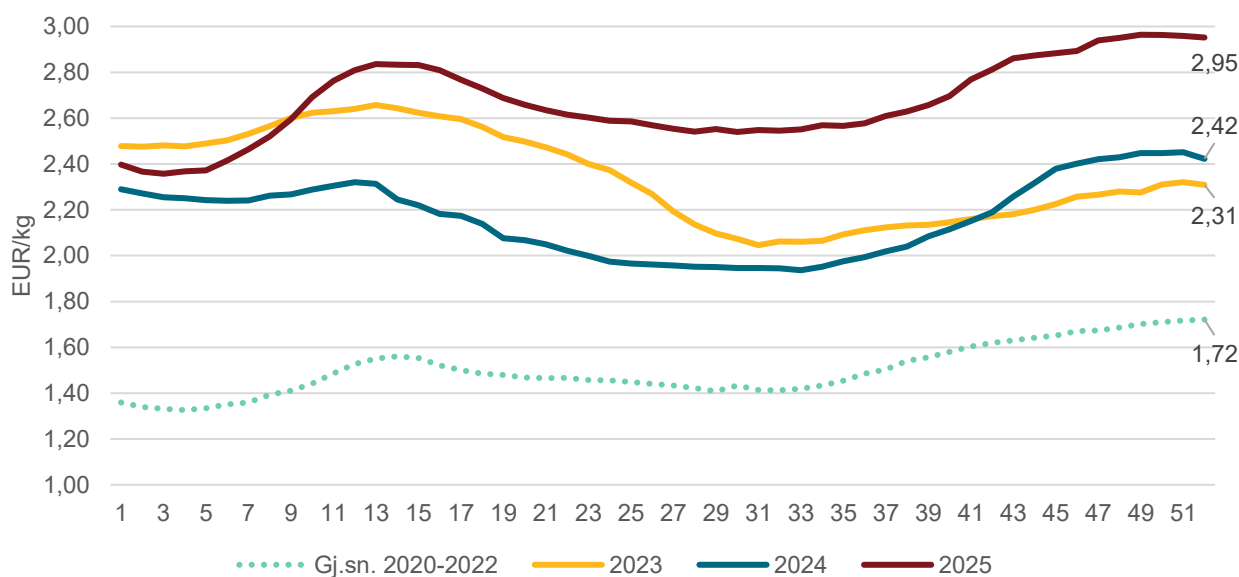
Tall fra EU-kommisjonen kan ikke sammenlignes direkte med data fra FAO. EU-kommisjonens tall viser handel ut og inn til EU, og inkluderer ikke handel mellom EU-medlemslandene, mens FAOs statistikk viser handel mellom hvert land. Det er også forskjell på måleenheten da EU-kommisjonen regner eggprodukter om til egg-ekvivalenter, mens FAOs tall vist over er kun ferske skallegg. Videre er tallene innrapportert på ulike tider, og det kan variere om tallene er estimater eller endelige tall.

EU-kommisjonens markedsrapport fra desember 2025 viser at eksporten fra EU (EU-27 inklusiv Storbritannia) i 2025 økte for andre året på rad, etter flere år med nedgang i eksporten. EU er også en stor importør av egg og eggprodukter, og importen har økt betydelig siden 2021 (EU-kommisjonen, 2025c).

2.4.3 Rekordhøye priser

Prisbildet i EU følger generelt sesongvariasjoner i etterspørselen. Prisene drives opp av høy etterspørsel fra høsten og fram mot jul, øker på nytt i måneden før påske og er typisk på sitt laveste på sommeren. I 2022 steg prisene kraftig, og siden har de ligget langt over tidligere nivåer, som vist i figur 37.

EU-markedet har vært stramt i flere år, grunnet fugleinfluensa-utbrudd og begrenset produksjonsvekst som følge av det. Prisene i 2025 var historisk høye, og i desember lå prisene 21 prosent høyere enn på samme tid året før.

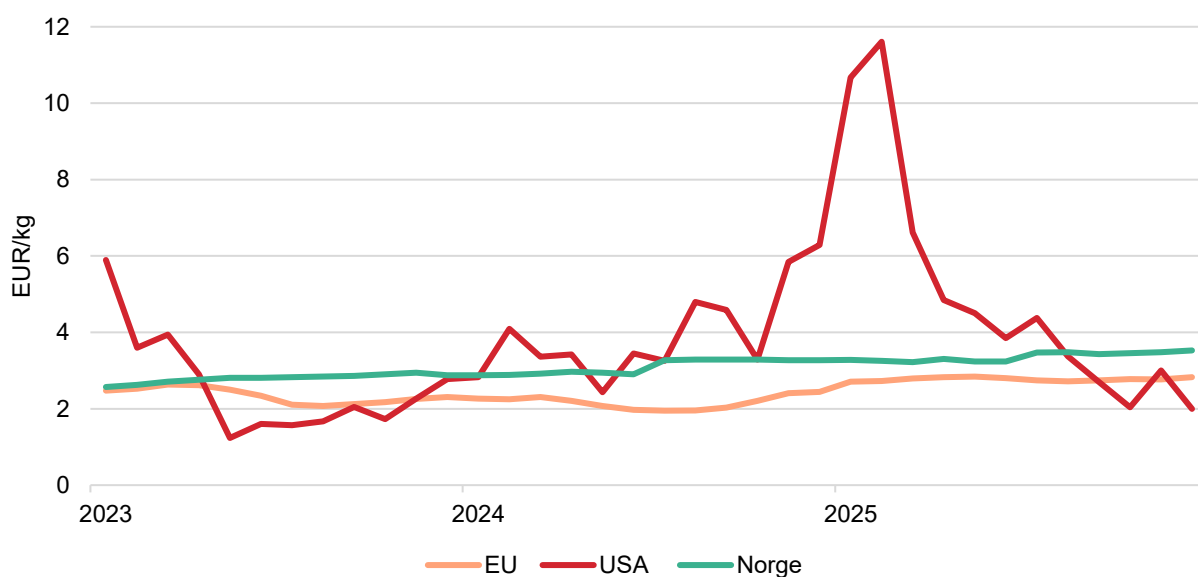


Figur 37 Engrospris på ferske skallegg i EU, gjennomsnitt 2020–2022 og 2023–2025. EUR per kg

Kilde: EU-kommisjonen, 2026

Figur 38 viser en sammenstilling av prisutviklingen på ferske skallegg i EU, USA og Norge (gjennomsnittlige engrospriser per måned, omregnet til euro). I USA har fugleinfluensa vært en stor utfordring siden 2022, med produksjonsnedgang grunnet avliving av store flokker og brudd i forsyningskjedene. Prisen har vært høy, men svært varierende i USA, spesielt på slutten av 2024 og starten av 2025 da prisene økte drastisk. Dette skyldes at fugleinfluensa-utbrudd hos fjørfe forårsaket en eggmangel som igjen førte til rekordhøye priser (OECD/FAO, 2025). EU-prisen har i både 2024 og 2025 jevnt over ligget lavere enn prisen for norske egg.

Norsk pris, uttrykt i markedsregulators planlagt gjennomsnittlig engrospris (PGE) for 2. halvår 2025, var på kr 29,90 per kg. Prisene har endret seg lite i den perioden. Noteringsprisen i uke 52 var på kr 29,84, og akkumulert pris for 2. halvår var kr 29,50.



Figur 38 Utvalgte internasjonale engrospriser på skallegg, januar 2024–desember 2025. EUR per kg

Kilde: USDA, 2026, EU-kommisjonen, 2026

2.4.4 Eggproduksjonen vil fortsette å øke det neste tiåret

Det er i hovedsak befolkningsvekst som driver etterspørselen etter konsumegg globalt, og produksjonen responderer relativt raskt på etterspørselsendringer. Etterspørselen etter egg er generelt høy. Dette tilsier at produksjonen og eksporten vil øke framover, så lenge produsentlandene klarer å håndtere fugleinfluensa-smitte.

Eggproduksjonen i EU økte 0,8 prosent årlig i perioden mellom 2015 og 2025. EU-kommisjonen forventer at produksjonen vil fortsette å øke det neste tiåret, med rundt 0,5 prosent årlig. Den lavere veksten det neste tiåret skyldes en synkende befolkningsvekst og utfordringer knyttet til fugleinfluensa.

Produksjonsveksten drives av en aldrende befolkning der de eldre spiser mer egg, det er en billig proteinkilde som er enkel å tilberede og forbrukere er mer helsebevisste. Det forventes også at etterspørselen etter økologiske og frittgående egg vil øke som følge av økte inntekter (EU-kommisjonen, 2025a).

Gitt at importen til EU fra Ukraina ligger på samme nivå som i 2025 de neste årene, forventes det at importen til EU vil øke med 2,7 prosent hvert år de neste ti årene. I samme periode vil eksporten øke med rundt 1,7 prosent årlig. Forbruket av egg vil øke med 13 prosent det neste tiåret, drevet av vekst i India og fremvoksende markeder i Sørøst-Asia, som Vietnam og Indonesia.

2.5 Poteter, grønnsaker, frukt og bær

Potetproduksjonen i EU økte med nesten syv prosent i 2025. Den store tilgangen på poteter har ført til lave priser og mye poteter på lager. Tall for EUs grønnsaksproduksjon i 2025 er ennå ikke klare, men som i fjor var det store værmessige utfordringer. Spesielt epler ble utsatt for ekstremvær, der produksjonen er anslått å gå ned for andre året på rad.

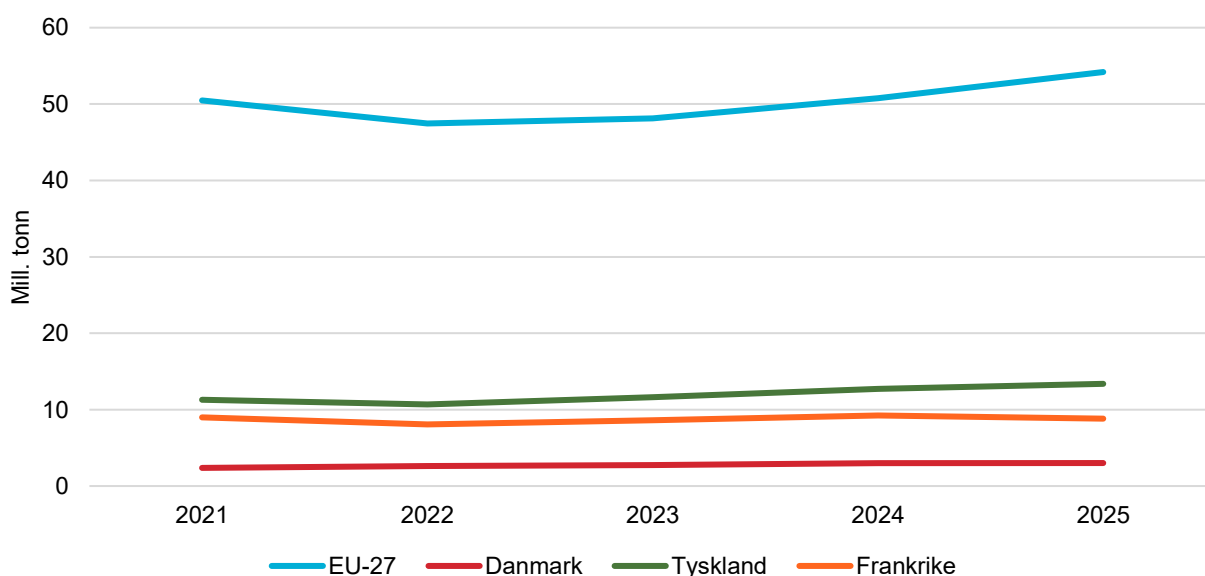
Det var en halvering i importen av poteter til Norge i 2025 sammenlignet med fjoråret. Dette har trolig sammenheng med innføringen av prosenttoll, i tillegg til større lagerbeholdninger av norske poteter i 2025 enn året før. Importen av tomater er omtrent på samme nivå som i 2024, mens importen har økt litt for epler.

Poteter, grønnsaker, frukt og bær produseres over hele verden. Ettersom Norge handler mest med EU, omtaler vi her hovedsakelig kun produksjonen i, og importen fra, EU-landene.

2.5.1 Poteter

2.5.1.1 Økt produksjon av poteter i EU

Figur 39 viser produksjon av poteter i EU samt i enkelte av landene Norge importerer fra. Produksjonen av poteter i EU i 2025 var på over 54 mill. tonn, en økning på nesten syv prosent fra 2024 (Eurostat, 2025). Produksjonen økte for tredje år på rad.



Figur 39 Produksjon av poteter i EU, samt enkelte utvalgte land, 2021–2025. Mill. tonn

Kilde: Eurostat

Potetproduksjonen i EU økte betraktelig fra 2024 til 2025. Sett bort fra 2017, var dette den høyeste produksjonen av poteter på ti år. Dette skyldes blant annet økte produksjonsarealer, gode høsteforhold og lite påvirkning av ekstremvær (Hambloch, 2025).

De gode vekstforholdene gjorde at nypotetene kom ekstra tidlig på året og sørget for økt selvforsyning i flere EU-land. Den gode tilgangen gjorde at prisene på nypoteter var lave fra start.

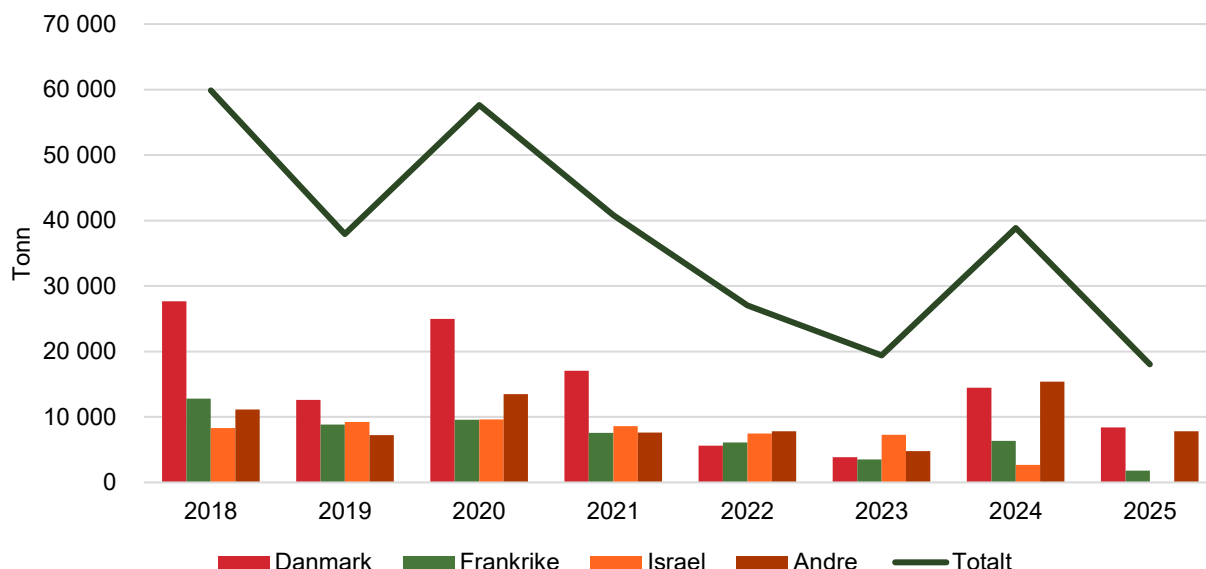
Tilgangen på poteter i Europa, både til konsum og industri, har vært høyere enn etterspørselen i 2025. Det har heller ikke vært tilstrekkelig med lagringsmuligheter for å lagre den store mengden med poteter. Ved inngangen til 2026 er det fortsatt store mengder med poteter på lager (Wagner, 2025).

Som følge av den høye tilgangen har prisen på poteter vært lav i Europa gjennom hele 2025, og fortsetter å holde seg lav inn i 2026.

2.5.1.2 Halvering i import av potet til Norge

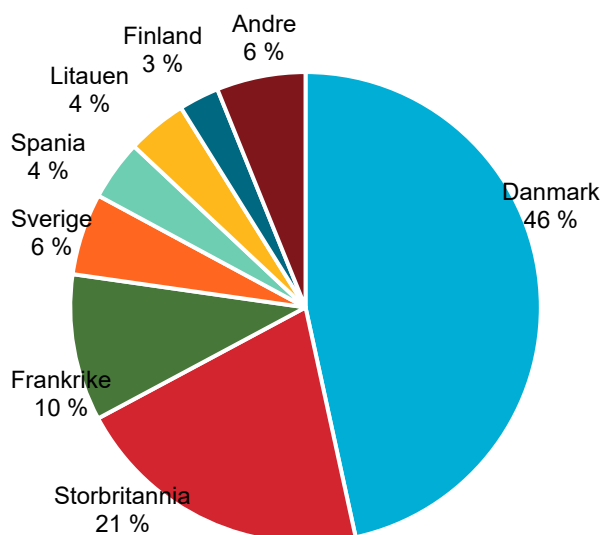
Figur 40 viser importen av poteter til Norge i perioden 2018–2025, totalt og fordelt mellom de viktigste opprinnelseslandene i perioden.

Det ble importert litt over 18 000 tonn poteter til Norge i 2025. Dette er en halvering av importen fra 2024 da det var et stort importbehov som følge av tomme potetlagre våren 2024. 2025 er det første hele året med prosenttoll på potet. Innføringen av prosenttoll har ført til en større satsing på å produsere nok norske poteter til å dekke etterspørselen. Dette kan leses mer om i Markedsrapporten for 2025.



Figur 40 Import av poteter fordelt på opprinnelsesland, 2018–2025. Tonn

Kilde: SSB



Figur 41 Andel av import av poteter per opprinnelsesland, 2025. Prosent

Kilde: SSB

I 2025 ble det importert poteter fra 15 ulike land. De siste årene har omtrent tre fjerdedeler av importpotetene kommet fra Danmark, Frankrike og Israel. I 2025 stod Storbritannia for en større andel av de importerte potetene enn i tidligere, og utgjorde 21 prosent av den totale importen i 2025, mot ni prosent i 2024.

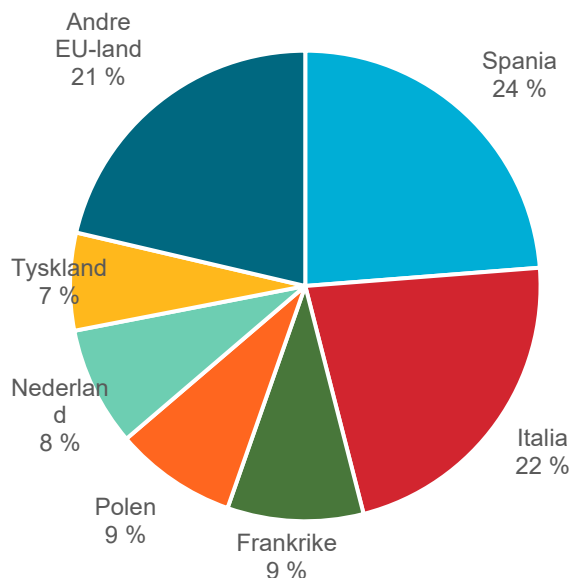
Figur 41 viser hvordan potetimporten fordelte seg mellom ulike opprinnelsesland i 2025. Mens Israel var det viktigste importmarkedet til Norge i 2022 og 2023, har Danmark vært på topp i både 2024 og 2025. Importen fra Danmark gikk ned til 8 400 tonn fra 14 500 tonn i 2024.

Importen fra Israel falt fra 2 680 tonn i 2024 til kun 11 tonn i 2025. Til sammenligning ble det i 2023 importert 7 260 tonn poteter fra Israel. I tidligere år har nesten all importert nypotet kommet fra Israel. Etter krigen i Gaza har noen butikkjeder stoppet å ta inn israelske poteter bl.a. som følge av forbrukerhensyn (Tomter, 2024). Som følge av den høye tilgangen på poteter i Europa, har det også blitt plantet færre nypoteter i Israel i starten av 2026 (Hambloch, Weniger Frühkartoffeln aus Israel, 2026).

2.5.2 Grønnsaker

2.5.2.1 Økt produksjon av grønnsaker

Det ble produsert nesten 62 mill. tonn friske grønnsaker i EU i 2024, som er en økning på seks prosent fra 2023. Tall for 2025 er ennå ikke tilgjengelige.



Figur 42 Andel av EUs produksjon av friske grønnsaker per medlemsland, 2024. Prosent

Kilde: Eurostat

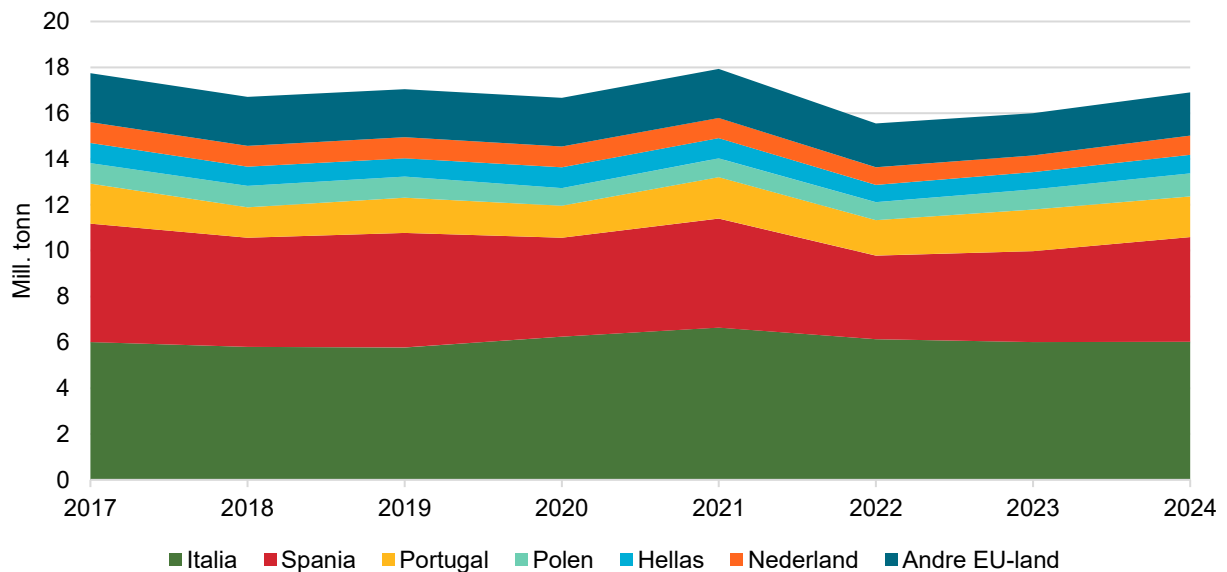
Figur 42 viser hvordan produksjonen av friske grønnsaker fordelte seg mellom EU-landene i 2024. Spania, Italia og Frankrike stod for over halvparten av EUs produksjon.

Spania og Italia er de to medlemslandene med klart størst produksjon av grønnsaker, med henholdsvis 14,8 mill. og 13,8 mill. tonn. I tillegg til produksjonen i EU, har Tyrkia en produksjon som nesten tilsvarer den samlede produksjonen i Spania, Italia og Frankrike.

Som året før, var også grønnsaksproduksjonen i 2025 preget av klimaendringene. I Sørøst-Europa ble flere avlinger påvirket av frost på våren. Sommeren førte med seg hetebølger, tørke og flom flere steder i Europa. Grønnsaksavlingene ble likevel ikke like påvirket av værforholdene som for eksempel fruktavlingene. Ifølge en rapport fra Fruit Logistica er grønnsaksproduksjonen i EU omtrent på samme nivå som året før (Stein & Koch, 2026).

2.5.2.2 Økt eksport av tomater fra EU

Figur 43 viser EUs tomatproduksjon i perioden 2017–2024, med de viktigste produsentlandene synliggjort. Tomat er den største enkeltkulturen i EU, og utgjorde omtrent 17 av 62 mill. tonn grønnsaker produsert i 2024. Nesten to tredeler av produksjonen går til industriell prosessering. Produksjonen økte med omtrent fem prosent fra 2023 til 2024.



Figur 43 Produksjon av tomater i EU fordelt på medlemsland, 2017–2024

Kilde: Eurostat

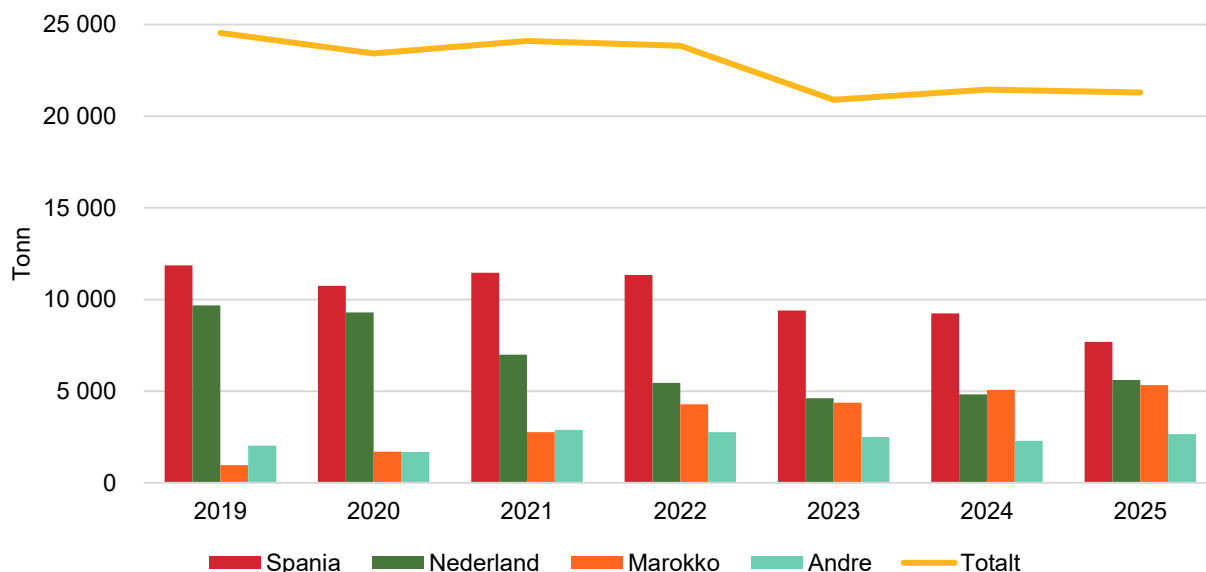
EU anslår at den totale produksjonen av tomater vil gå ned med 2,6 % i 2025 som følge av en nedgang i produksjon av tomater til industriell prosessering. Produksjonen av ferske tomater anslås å være omtrent på samme nivå som i 2024. Vinterproduksjonen av ferske tomater økte i Nederland som følge av lavere energikostnader og investeringer i veksthus, mens sommerproduksjonen anslås å ha gått ned for de fleste EU-land som produserer tomater.

Storbritannia er EUs viktigste eksportmarked for friske tomater til konsum. I 2024 økte eksporten for første gang på ti år, og det forventes at eksporten øker med ytterligere 2,4 prosent i 2025. EU er nettoimportør av friske tomater, og over 70 prosent av de importerte tomatene kommer fra Marokko (EU-kommisjonen, 2025b).

EU er derimot nettoeksportør av prosesserte tomater. EU anslår at eksporten av prosesserte tomater gikk ned med fem prosent i 2025. Totalt anslås det at den globale produksjonen av tomater til industriell prosessering i 2025 gikk ned med over ti prosent fra 2024. USA har i flere år stått for den største andelen av produksjonen. Italia er igjen tilbake til å være den nest største produsenten av prosesserte tomater, etter at det anslås at Kina har hatt en kraftig reduksjon i produksjonen (Sherman, 2025).

2.5.2.3 Stabil import av tomater til Norge

Figur 44 viser norsk total import av tomater i perioden 2019–2025, samt import fra de landene det importeres mest fra.



Figur 44 Import av tomater totalt, samt fra Spania, Nederland og Marokko isolert, 2019–2025. Tonn

Kilde: SSB

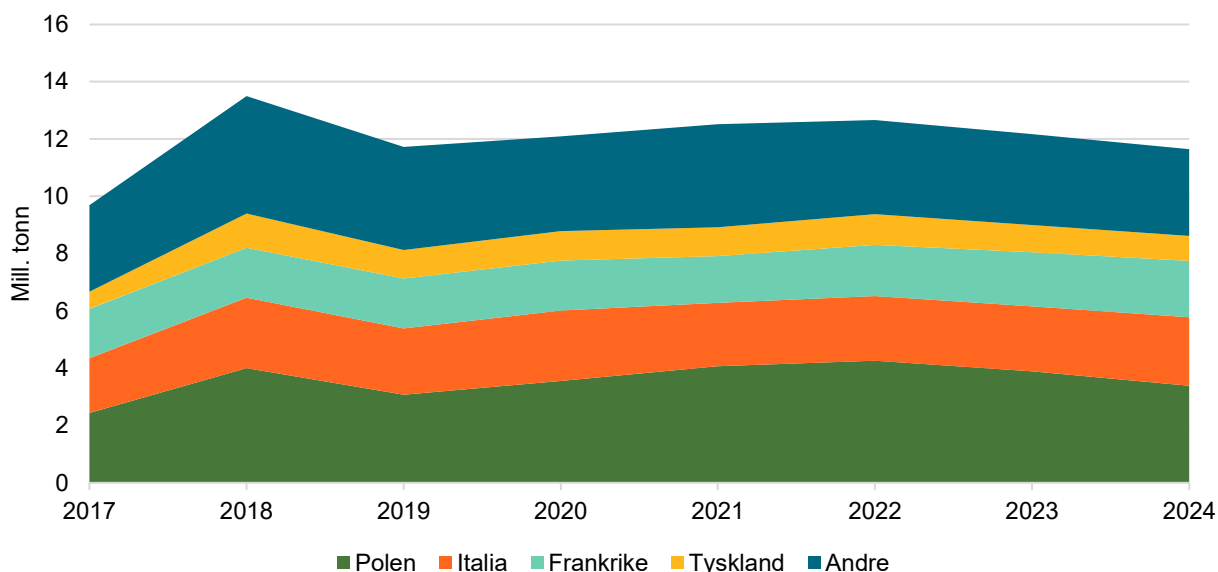
Importen i 2025 var omtrent på samme nivå som i 2024, men gikk ned med 150 tonn. Siden 2023 har importen holdt seg jevnlig lavere som følge av økt omsetning av norske tomater.

Det importeres fremdeles mest tomater fra Spania. I 2024 passerte Marokko for første gang Nederland som det nest viktigste markedet for norske importører, men i 2025 var det igjen litt høyere import fra Nederland.

2.5.3 Frukt

2.5.3.1 Nedgang i produksjon av epler i EU

Figur 45 viser produksjonen av epler i de viktigste produsentlandene i EU, i perioden 2017 til 2024. Polen har i hele denne perioden vært det landet i EU som produserer mest epler, fulgt av Italia, Frankrike og Tyskland. Disse fire landene står for omtrent 75 prosent av EUs epleproduksjon. I tillegg har Tyrkia en produksjon som i de aller fleste år er større enn den polske.



Figur 45 Produksjon av epler i EU fordelt på medlemsland, 2017–2024. Tonn

Kilde: Eurostat

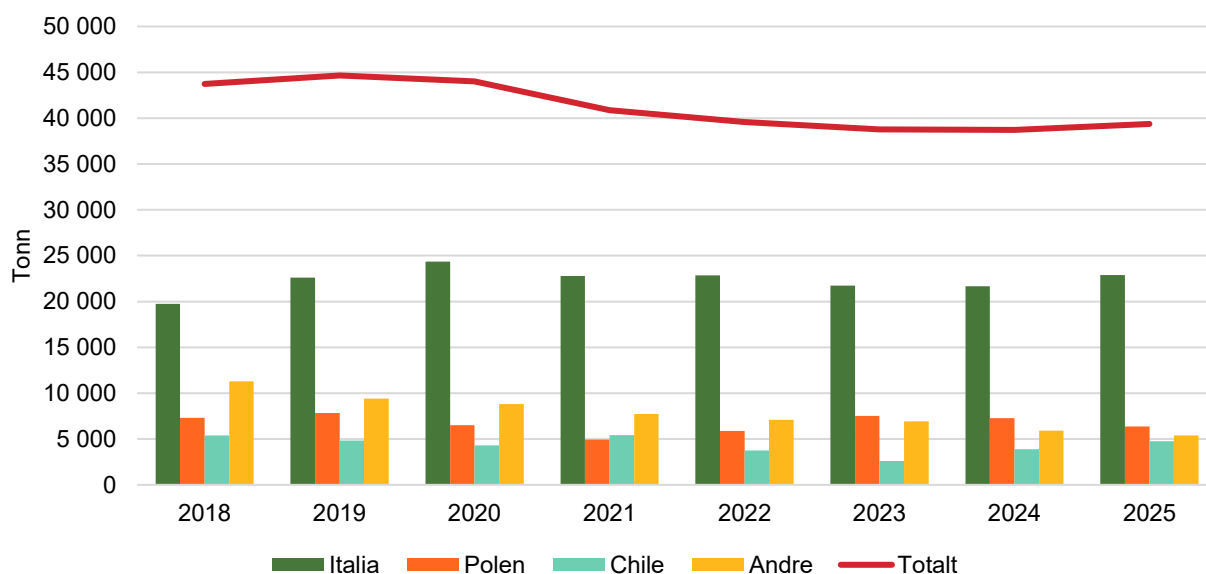
I 2024 ble det produsert totalt 11 500 mill. tonn epler i EU, en nedgang på omtrent 4 prosent fra 2023.

I 2025 anslår EU at epleproduksjonen går ned med ytterligere fire prosent fra 2024, som vil være det laveste nivået siden 2017/2018. Nedgangen skyldes blant annet værutfordringer, særlig i Polen som står for omtrent en tredjedel av epleproduksjonen i EU. Som følge av mindre tilgang på epler generelt, går det også færre epler til industriell prosessering (EU-kommisjonen, 2025b).

EU anslår at den totale produksjonen av epler til konsum kommer til å øke med 1,6 prosent fram mot 2035. Samtidig anslår de at produksjonsarealet vil reduseres med omtrent 4,6 prosent. Særlig i Polen er det antatt at produksjonsarealet vil reduseres som følge av at små gårder legges ned. Det forventes at produksjonen i de kommende årene legges om til mer intensive frukthager som leverer utelukkende til foredlingsindustrien (EU-kommisjonen, 2025a).

2.5.3.2 Liten økning i import av epler til Norge

Figur 46 viser norsk import av epler, både totalt og fordelt på de viktigste importmarkedene.



Figur 46 Import av epler, totalt og fra Italia, Polen og Chile isolert, 2018–2025. Tonn

Kilde: SSB

Importen av epler til Norge har sunket siden 2018. Fra 2024 til 2025 var importen ganske stabil med en liten økning på 1,7 prosent.

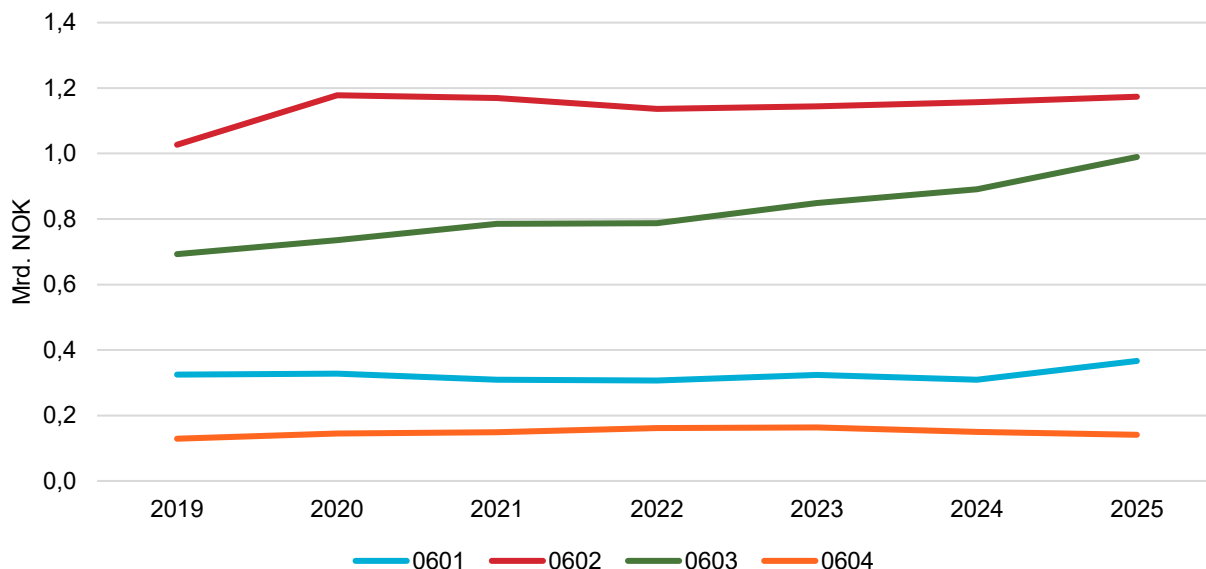
En stor satsing på norske epler, i tillegg til høyere avlinger, har gjort at omsetningen av norske epler har økt i 2025. Økt norsk omsetning og litt økt importnivå tyder på et noe høyere totalforbruk av epler i 2025 enn i 2024.

2.6 Blomster og planter

Importen av blomster og planter økte med nesten sju prosent målt i verdi, og økte med tre prosent målt i mengde fra 2024 til 2025. Det var en økning i import på de fleste varekategoriene bortsett fra det som hører til posisjon 06.02 i Tolltariffen, som hadde omtrent samme importmengde som i 2024.

2.6.1 Økt norsk import av blomster og planter

Norsk produksjon av blomster i gartnerier utgjør om lag 35 prosent av total omsetning (se Landbruksdirektoratets Markedsrapport 2025). Det importeres hvert år store mengder blomster og planter til Norge. Importen er i all hovedsak tollfri (se også avsnitt 3.1.7).



Figur 47 Import av blomster og planter, 2019–2025. Mrd. kroner

Kilde: SSB

Figur 47 viser import på tolltariffens kapittel 6 målt i verdi. Det ble importert blomster og planter for ca. 2,7 mrd. kroner i 2025, en økning på nesten sju prosent. Målt i mengde ble det importert ca. 50 000 tonn blomster og planter i 2025. Dette var en økning på tre prosent fra 2024. Importmengden er fortsatt lavere enn foregående år der toppunktet var på 61 000 tonn i pandemiåret 2021.

Importen på posisjon 06.02 var på nesten 1,2 mrd. kroner i 2025, og importmengden var 32 371 tonn. Dette er blant annet grønne planter som draketrær og palmer, eller stauder. Importen var omtrent på nivå med 2024, både målt i verdi og mengde.

Det ble importert avskårne blomster (posisjon 06.03) til en verdi av ca. 990 mill. kroner i 2025, opp 11 prosent fra året før. Målt i mengde ble det importert 9 203 tonn, en økning på over ti prosent. Omtrent 5 000 tonn var import av roser, som tilsvarer en verdi på ca. 517 000 kroner.

Posisjon 06.01 omfatter to varenumre for løker, rotknoller, stengelknoller og rotstokker, sikoriplanter og -røtter. Importmengden har gått gradvis ned siden toppåret 2014, men økte noe i 2025 med en total import på ca. 5 250 tonn.

Importmengden av lauvverk, blad og greiner til bruk i buketter eller pryd (06.04) har hatt en liten økning på to prosent fra 2024. Noe av dette er import av juletrær.

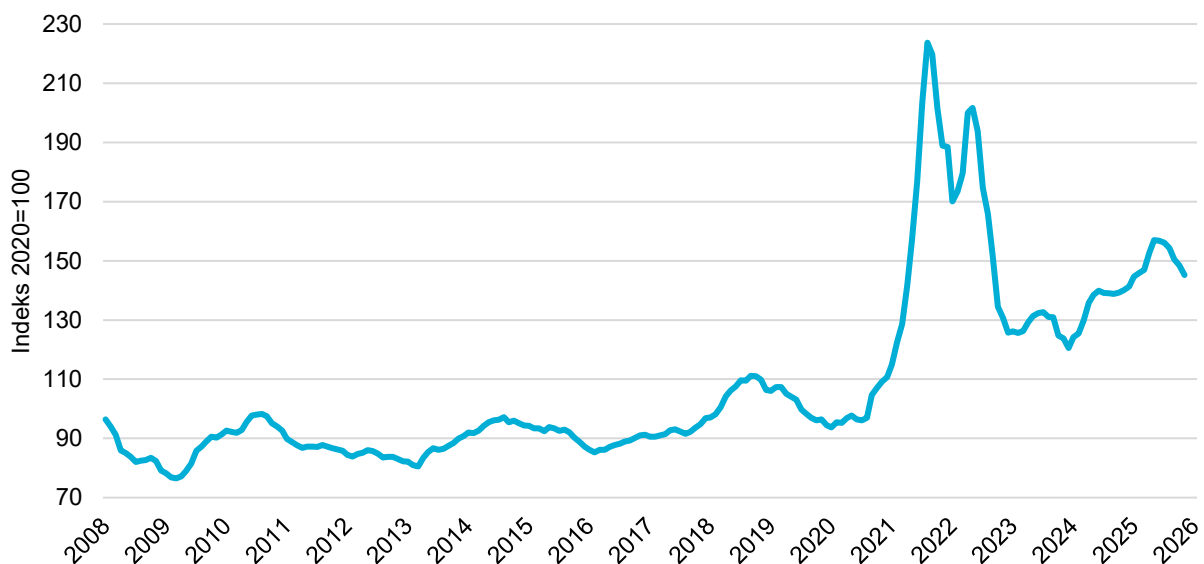
2.7 Skog

Høy etterspørsel i verdensmarkedet for tømmer og trebaserte produkter ga rekordhøye tømmerpriser i Norge i 2025.

2.7.1 Endringer i verdensmarkedet

Tømmer og treprodukter er handelsvarer uten norsk tollbeskyttelse. Norsk skog- og trenæring er derfor direkte påvirket av det som skjer i det internasjonale markedet. Barkbilleskader i Nord-Amerika og Europa, stopp av eksport fra Russland og krigen i Ukraina har over flere år forårsaket et redusert tilbud av tømmer på verdensmarkedet. I 2025 har USAs tollregime på tømmer og treprodukter rammet europeiske og kanadiske eksportører. Alt dette er med på å endre varestrømmene av tømmer og trebaserte produkter over hele verden. Endringer i inflasjon, rentenivå, byggeaktivitet, energipriser og produksjonskapasitet i skogindustrien påvirker også markedet for tømmer.

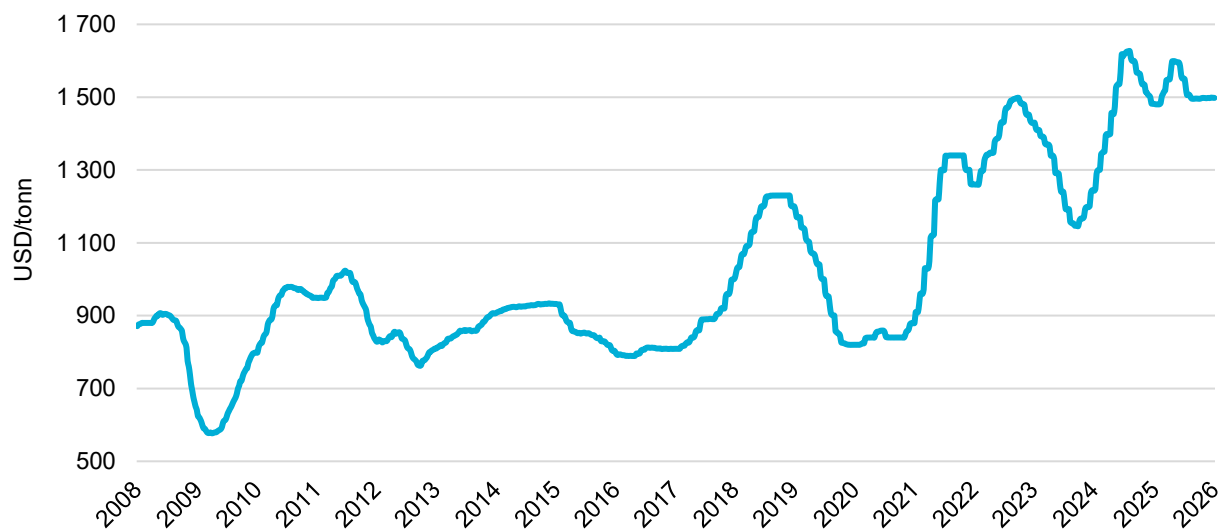
Etter at de de internasjonale eksportprisene for trelast falt mye i 2022 og 2023, økte prisene med 11 prosent i første halvår 2025, se figur 48. I andre halvår 2025 fikk prisene derimot en nedgang. Samlet for 2025 var prisøkningen på 5 prosent.



Figur 48 Eksportprisindeks for trelast, 2008–2025. Indeks 2020=100

Kilde: SCB/ Danske Bank

Eksportprisen på kjemisk tremasse økte med 8 prosent i første halvår 2025 men falt deretter tilsvarende gjennom sommeren. Se figur 49. Tremasse er et halvfabrikat som brukes som råstoff inn i videre foredling. Endringer i tremasseprisen gjennom året kan ses i sammenheng med etterspørsel, konkurranse om tremasse som råstoff og lagerbeholdninger.



Figur 49 Eksportpriser for kjemisk tremasse, 2008–2025. Amerikanske dollar per tonn

Kilde: FOEX/Fastmarkets. Tilrettelagt av Danske Bank Markeds

Energivirkeprisene, som steg kraftig i 2022 og 2023 grunnet stopp i leveranser av naturgass fra Russland til Europa, falt i 2025. Dette kan ses i sammenheng med generell prisutvikling for energi.

Et redusert tilbud av tømmer i markedet samtidig med at aktører i industrien har bygd ut produksjonen og dermed behøver større tømmer volum gjør at det totalt sett fortsatt er et underskudd av tømmer i markedet. Dette gir stor konkurranse i norsk og utenlandsk industri for å skaffe seg virke, noe som resulterte i en rekordhøy tømmerpris sommeren 2025. Et fall i prisen i andre halvår 2025 kan trolig først og fremst ses i sammenheng med likviditeten i skogindustrien. Les mer om dette i Landbruksdirektoratets Markedsrapport 2025.

2.7.2 Markedet framover

Det var stor usikkerhet i det europeiske markedet for tømmer og trebaserte produkter ved utgangen av 2025. Konkurransen om å sikre seg tømmer blant skogindustriaktørene i Europa har gjennom flere år vært stor, og utviklingen i norske tømmerpriser har i liten grad gjenspeilet prisutviklingen på trebaserte produkter som trelast og tremasse. Landbruksdirektoratet mener at prisedgangen på tømmer i Norge som kom i andre halvår 2025 er knyttet til skogindustriens likvide situasjon. Aktørene har trolig ikke lenger kjøpekraft til å kjøpe tømmer til de prisene som gjaldt fram til og med første halvår 2025. Konkurransen om tømmer er imidlertid fortsatt stor og interessen fra utlandet for å kjøpe norsk tømmer bidrar til at tømmerprisen ikke faller mer enn de gjør. Med bakgrunn i dette tror Landbruksdirektoratet at norske tømmerpriser i tiden framover kan falle noe, men fortsatt holde seg på et relativt høyt nivå i alle fall på kort sikt.

Landbruksdirektoratets observasjoner og kommentarer bygger på samtaler med representanter for norske tømmer- og industriaktører.

3 Norsk import og eksport av jordbruksvarer

Norge importerte jordbruksvarer 2025 til en verdi av 125,5 mrd. kroner, en økning på 6,1 prosent målt i verdi, Målt i mengde økte importen med 4,9 prosent.

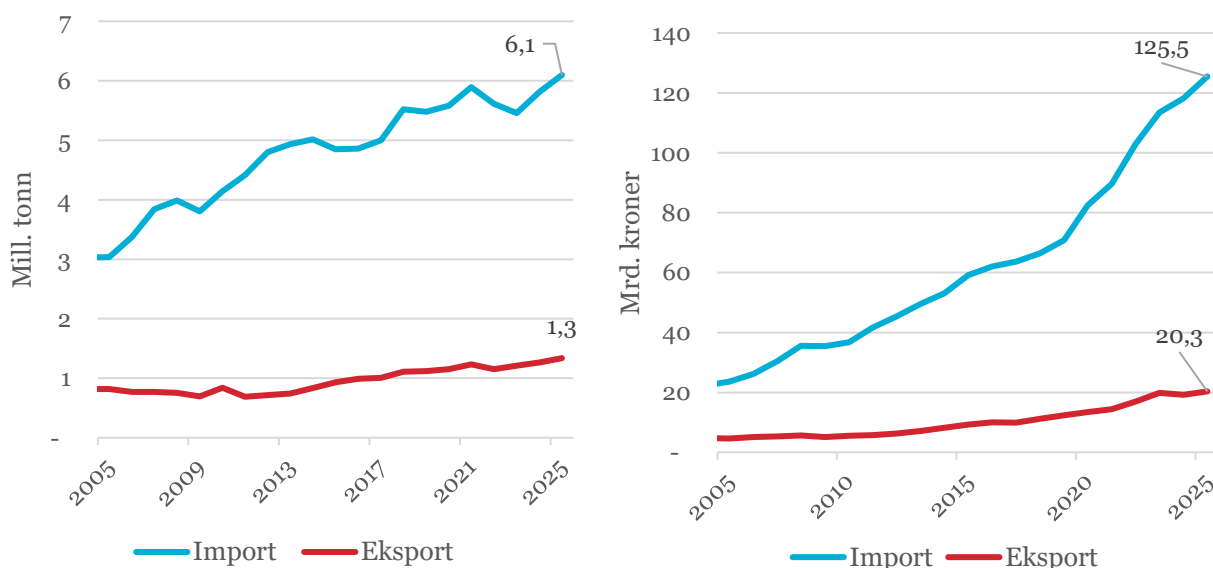
Som følge av underskudd i det norske markedet i 2025 økte importen av kjøtt og kjøttvarer med hele 45 prosent, målt i verdi, sammenlignet med året før. Importen av frukt og grønt økte også. Importen av korn gikk derimot ned med 8 prosent i 2025, målt i verdi, noe som kan forklares med en betydelig økning i norsk kornproduksjon både i 2024 og 2025.

Det ble eksportert jordbruksvarer til en verdi av 20,3 mrd. kroner, en økning på 5,7 prosent fra året før.

Det ble importert jordbruksvarer (slik de er definert i WTO-landbruksavtalen) i 2025 til en verdi av 125,5 mrd. kroner, en økning på 6,1 prosent fra 2024. Importen økte også målt i mengde, med 4,9 prosent og endte på 6,1 mill. tonn.

Det importeres store kvantum av enkelte jordbruksvarer med lav enhetsverdi, for eksempel hvete. Andre jordbruksvarer, som tobakksvarer, har høy enhetsverdi.

Utviklingen i importen målt i verdi og mengde henger ikke nødvendigvis sammen, fordi sammensetningen av varene varierer noe fra år til år. Utviklingen i valutakurser kan også påvirke forholdet mellom verdi og kvantum.



Figur 50 Import og eksport av jordbruksvarer, mengde og verdi, 2005–2025. Mill. tonn og mrd. kr

Kilde: SSB

Selv om den norske kronen økte noe i 2025 har den fortsatt holdt seg på et svakt nivå, jf. kap. 1.1. En svak krone gjør det dyrere å kjøpe varer i utenlandsk valuta, samtidig som varer som er priset i norske kroner blir billigere å kjøpe på verdensmarkedet.

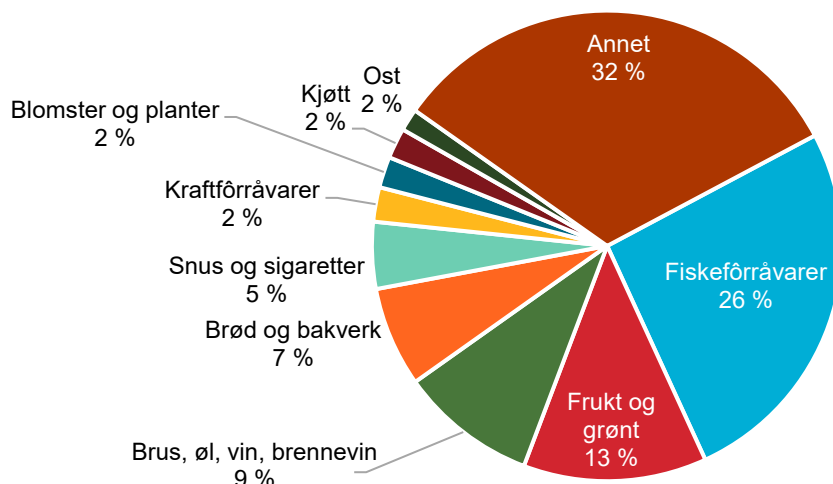
Verdien av eksporten av jordbruksvarer utgjorde nærmere en sjettedel av verdien av importen. Etter en nedgang i 2024, mye grunnet fallende valutakurs, økte eksportverdien med 5,7 prosent i 2025. Målt i mengde økte eksporten med 5,6 prosent.

Deler av eksporten er produkter som ikke er basert på norske råvarer. Eksempler på dette er kaffe og produkter basert på soya og importerte erter. Det omfatter også produkter basert på marine råvarer som klassifiseres under et varenummer som regnes som jordbruksvarer, for eksempel omega 3-produkter. Tallene inkluderer også eksport av råvarer som bearbeides i utlandet, for å tas inn i bearbeidet form

under ordningen for utenlands bearbeiding (UB). Dette er for eksempel melk som eksporteres til produksjon i utlandet, for deretter å importeres i form av ost.

3.1 Import

Importen av jordbruksvarer utgjorde 11 prosent av den totale importen av varer til Norge i 2025, målt i verdi. Importen av råvarer til fiskefôr utgjorde 26 prosent av jordbruksvareimporten, som vist i figur 51. Import av frukt og grønnsaker utgjorde 13 prosent av importverdien, mens importen av brus, øl, vin og brennevin utgjorde 9 prosent.



Figur 51 Anslått fordeling på import av jordbruksvarer i 2025, målt i verdi med framheving av utvalgte store grupper

Kilde: SSB

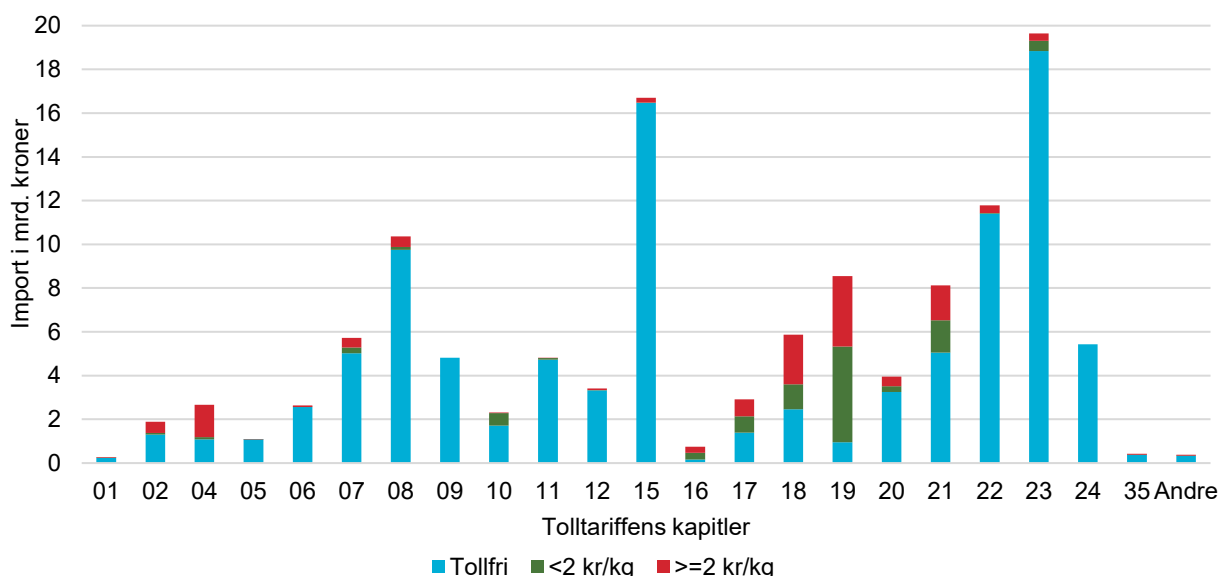
3.1.1 Import per tollavgiftssats

Figur 52 viser fordelingen av tollfri import og import med tollavgiftssats, på ulike kapitler i tolltariffen. Det er kapittel 19 som inneholder mest import med tollavgiftssats, for eksempel produkter av korn, mel, stivelse eller melk. Importen av RÅK-varer er omtalt i Landbruksdirektoratets Markedsrapport 2025.

Varene som går under kapittel 7 og 8 er poteter, grønnsaker, frukt, bær og nøtter. Mange av varene kan ikke produseres i Norge eller kun i deler av året. Derfor er det ikke toll på disse varene.

Omtrent en tredjedel av importen under kapittel 15, 21 og 23 gjelder råvarer til fiskefôr, målt i verdi. Innenfor disse kapitlene er det også en del import til næringsmiddelindustrien og import av kraftfôrråvarer og råvarer til biodrivstoff.

Kapittel 22 er drikkevarer, og det meste av denne importen er tollfri. Det er kun toll på drikkevarer på basis av melk, melkeerstatninger, øl og noen typer alkohol som brukes til framstilling av drikkevarer.



Figur 52 Import av jordbruksvarer i 2025, fordelt på tollbeløp betalt ved innførsel, og kapitler i tolltariffen. Mrd. kroner

Kilde: Landbruksdirektoratet

Se tabell 18 (vedlegg) for forklaringer på hva slags varer som importeres under de ulike kapitlene.

3.1.2 Import av jordbruksvarer som produseres i Norge

Importen av kjøtt, poteter, korn og grønnsaker vi produserer i Norge varierer med hvor stort behovet er for å supplere norsk produksjon. Tabell 9 viser importen av basisvarer i 2025.

Importen av ost, eksklusiv import etter utenlands bearbeiding, gikk i løpet av 2025 opp med 2 prosent målt i mengde, mens importverdien økte med 9 prosent. Omsetningen av norsk ost, inkludert ost importert etter utenlands bearbeiding, økte samtidig med litt over 2 prosent i mengde. Det er dermed en forbruksøkning i det norske markedet, hvor både norsk og importert ost øker. De siste ti årene har importert ost økt sin markedsandel fra 10 til 15 prosent. Over de siste ti årene er osteimporten økt med nesten 80 prosent i mengde og nesten 160 prosent i verdi. Litt mer enn halvparten av ostene, 9 400 tonn, ble importert til full toll, mens tollkvotene på ost utgjorde 8 600 tonn.

Etter et par år med uvanlig lav kjøttimport, økte importen mye i 2025. Importen av alle kjøttslag og alle typer kjøttprodukter i kapittel 2 i tolltariffen, i tillegg til bearbeidede produkter under posisjon 16.01 og 16.02, endte på 27 300 tonn i 2025, opp med hele 50 prosent fra 2024. Det var en økning i importen for alle kjøttslagene, med størst økning målt i tonn for storfe. Det ble importert nesten 5 000 tonn mer storfe i 2025 enn året før.

Importen av korn gikk ned med 15 prosent i 2025 målt i mengde og rundt 8 prosent målt i verdi, sammenlignet med 2024. Dette skyldes en stor økning i norsk kornproduksjon i 2024 og 2025 sammenliknet med 2023.

Tabell 9 Import i 2025 fordelt på utvalgte varegrupper. Mill. kroner og 1 000 tonn

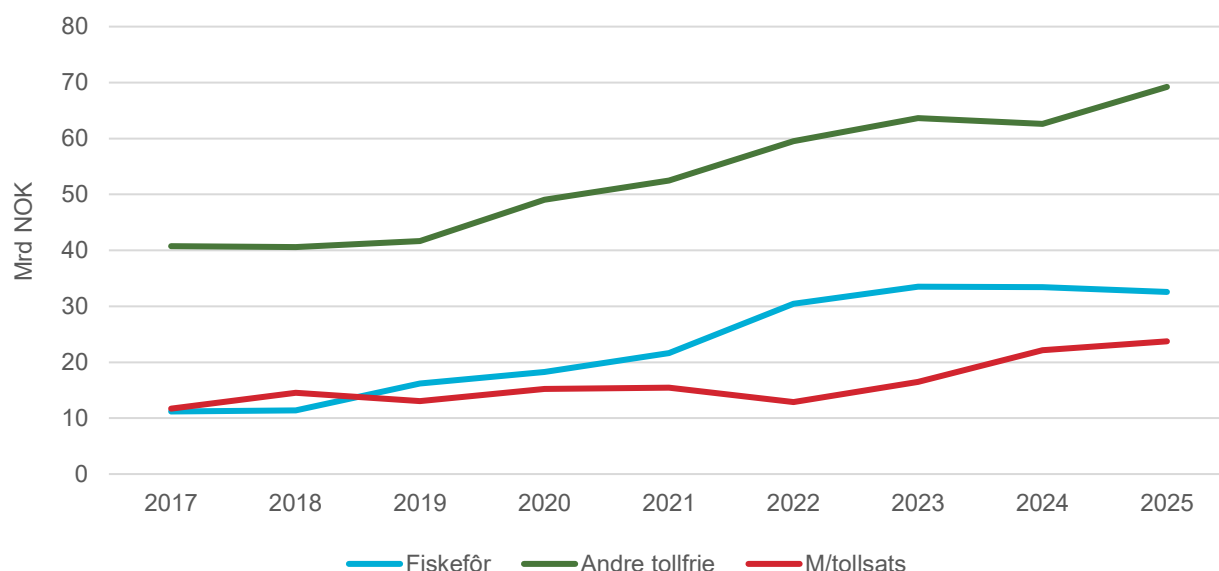
	Import i mill. kroner			Import i 1 000 tonn	
	2025	Endring fra 2024	Andel av jordbruksvare-importen	2025	Endring fra 2024
Friske frukt og bær*	8 683	12 %	6,9 %	354	7 %
Friske grønnsaker**	3 714	5 %	3,0 %	122	-3 %
Kjøtt***	2 627	45 %	2,1 %	27	50 %
Korn	2 285	-8 %	1,8 %	581	-15 %
Ost****	1 804	9 %	1,4 %	18	2 %
Potet	154	-55 %	0,1 %	18	-54 %

Kilde: SSB

*Import under posisjonene 08.03–08.10. **Import under posisjon 07.02–07.09. ***Import under kapittel 2 og posisjonene 16.01–16.02. ****Import ekskl. ost som kommer inn til Norge etter utenlands bearbeiding (UB)

3.1.3 Fiskefôr og annen tollfri import

Tollfri import var verdt 102 mrd. kroner i 2025. Råvarer til bruk i fiskefôr er tollfritt og utgjorde 32 prosent av denne verdien. Figur 53 viser utviklingen i importverdi av råvarer til fiskefôr, andre tollfrie varer og varer med tollavgiftssats.



Figur 53 Verdi av fiskefôrimport, annen tollfri import og import med tollavgiftssats, 2017–2025. Mrd. kroner

Kilde: SSB og Landbruksdirektoratet

Verdien av tollfrie importvarer har steget kraftig de siste seks årene. De siste tre årene har det også vært en økning i verdien av importvarer med tollsats. Økningen i importverdien av jordbruksvarer totalt skyldes derfor en økning i verdien av varer både med og uten tollsats. Verdien av fiskefôrimport tredoblet seg i perioden 2018 til 2023, men har de siste tre årene holdt seg relativt stabil.

Fiskefôrråvarene med høyest importverdi i 2025 var rapsolje, hvetegluten, fiskemel og fiskeolje. I tillegg kommer råvarer som importeres på varenummer 23.09.9040. Varenummeret omfatter ulike råvarer som brukes i fiskefôr, så den nøyaktige fordelingen mellom råvarene er vanskelig å anslå.

Soyaproteinkonsentrat utgjør en stor andel av importen på dette varenummeret. Dette er en fôrråvare med høyt proteininnhold som hovedsakelig brukes til fiskefôr.

3.1.4 Hvor kommer importen fra?

Den største andelen av importen av jordbruksvarer kommer fra EU-land. Importen derfra utgjorde omtrent 61 prosent av importverdien i 2025. De siste ti årene har denne andelen variert mellom 57 og 65 prosent. Målt i mengde er EU-importen av jordbruksvarer noe lavere. Den lå på 57 prosent i 2025 og har variert mellom 52 og 60 prosent de siste ti årene.

Fra land utenfor EU, importerte vi mest jordbruksvarer fra Brasil, Storbritannia, Peru og USA, målt i verdi. Målt i mengde var størstedelen av importen fra Brasil fiskefôr og soyabønner. Importen fra andre i-land enn EU gikk ned med 1 prosent målt i tonn i 2024. Verdien av denne importen gikk derimot opp, med hele 11 prosent. To tredeler av importen kom fra Storbritannia, USA og Island.

Importen av jordbruksvarer fra nulltoll-land utgjør normalt mellom 1 og 2 prosent av den totale importen, målt i verdi, og enda mindre dersom importen måles i mengde.

Tabell 10 Import av jordbruksvarer fordelt på landgruppe importen kommer fra, 2023–2025. 1 000 tonn og mill. kroner

	Mengde i tusen tonn			Verdi i mill. kroner		
	2023	2024	2025	2023	2024	2025
EU	3 089	3 492	3 499	67 931	71 902	76 038
Andre i-land	778	712	945	18 219	18 503	18 384
Nulltoll-land*	44	24	35	1 914	1 355	1 647
Andre u-land	1 547	1 586	1 619	25 423	26 479	29 426
Total import	5 458	5 813	6 098	113 487	118 238	125 495
Andel fra nulltoll-land	0,8 %	0,4 %	0,6 %	1,7 %	1,1 %	1,3 %
Andel fra u-land	29,2 %	27,7 %	27,1 %	24,1 %	23,5 %	24,8 %

Kilde: SSB

*Nulltoll-land: De minst utviklede landene (MUL) og lavere mellominntektsland med en befolkning på under 75 mill. innbyggere. **U-land inkluderer nulltoll-land og andre u-land.

I 2025 ble det importert varer fra nulltoll-land verdt rundt 1,6 mill. kroner, en økning på 22 prosent fra året før. Målt i mengde økte importen med 45 prosent. Importen fra nulltoll-land utgjorde 1,3 prosent av den totale importverdien i 2025. Det meste av denne importen kom fra Kenya og Mauritania, se kap. 3.1.7.

Import fra andre u-land enn nulltoll-landene utgjorde 23 prosent av importverdien i 2025. Her var det størst import fra Brasil. Peru og Kina var nummer to og tre rangert etter importverdi i 2025, se tabell 14. En stor andel av denne importen var import av råvarer til fiskefôr.

3.1.5 Import fordelt på enkeltland

Vi importerer hovedsakelig jordbruksvarer fra land i Europa. Det viktigste unntaket er Brasil. Over 80 prosent av importen herfra består av soyabønner og soyaproteinkonsentrat.

Importen fra Nederland økte med 23 prosent i 2025, målt i verdi, og Nederland ble dermed det landet vi importerte mest jordbruksvarer fra. Det blir også importert mye fra våre nærmeste naboland, og sammen med Nederland stod Sverige og Danmark for om lag en fjerdedel av den totale importen, målt i verdi, i 2025.

Tabell 11 Import fra de ti landene Norge importerte mest jordbruksvarer fra i 2023–2025. Mill. kroner

	2023	2024	2025	Endring
Nederland	8 121	9 269	11 359	23 %
Danmark	10 596	11 421	10 604	-7 %
Sverige	9 264	9 480	10 278	8 %
Tyskland	5 980	6 124	7 340	20 %
Brasil	7 263	7 087	6 635	-6 %
Frankrike	6 526	6 861	6 569	-4 %
Storbritannia	4 374	5 425	6 050	12 %
Italia	5 506	5 466	5 875	7 %
Spania	5 421	5 586	5 872	5 %
Polen	4 370	4 796	5 201	8 %
Totalt	113 487	118 238	125 495	6 %
Topp ti utgjør	59 %	60 %	60 %	

Kilde: SSB

Nederland er en av verdens største produsenter og eksportører av kakaosmør, og målt i verdi var det varer under kategorien kakaosmør, -fett og -olje som Norge importerte mest av fra Nederland. Mens importverdien i 2025 økte med hele 83 prosent i 2025, økte importmengden med kun 12 prosent, noe som kan forklares med stigende priser på kakao på verdensmarkedet. Det ble også importert mye mineralvann tilsatt sukker eller annet søtningstoff fra Nederland, med en verdi på nesten 1,1 mrd. kroner i 2025, opp 12 prosent fra året før.

Landbruksdirektoratet anslår at omtrent 36 prosent av importen fra Danmark i 2025, målt i verdi, bestod av råvarer til fiskefôr og kraftfôr. 5 prosent var import av sukker. Omtrent 80 prosent av sukkeret som ble importert til Norge i 2025, kom fra Danmark.

Snus toppe listen over varer vi importerer fra Sverige, med nesten 30 prosent av importverdien. Vi importer også mye bakverk, sjokolade, kaffe og diverse tilberedte næringsmidler fra Sverige.

Importen fra Tyskland økte med hele 20 prosent i 2025, målt i verdi. Mye av denne veksten var et resultat av økt import av storfekjøtt, og til høyere priser enn tidligere. Som følge av underskudd av storfe i det norske markedet ble det lagt til rette for import gjennom generelle nedsatte tollavgiftssatser store deler av året. Det ble i 2025 importert storfekjøtt fra Tyskland til en verdi av nesten 432 mill. kroner, opp fra 113 mill. kroner året før.

3.1.6 Import fra u-land

Visse varer blir i større grad importert fra u-land enn fra andre land, for eksempel produkter som dyrkes i tropiske strøk, som bananer, nøtter og kaffe. En stor andel av importen av frossent storfekjøtt kommer fra Namibia og Botswana, fordi det eksisterer en tollfri kvote for import av storfekjøtt fra disse landene. Det er også en kvote for tilsvarende import fra Eswatini. Posisjoner der spesielt mye av importen kommer fra u-land, er vist i tabell 12.

Tabell 12 Posisjoner med dominerende importandel fra u-land i 2025. Omfatter kun posisjoner med importandel >80%

Toll-posisjon	Varegruppe	Import fra u-land (tonn)	Andel av total importmengde	Import fra u-land i mill. kr
2302	Kli, spissmel og andre reststoffer	190 578	97 %	1 661
0803	Bananer	80 726	99 %	781
0901	Kaffe	33 992	81 %	2 998
0804	Dadler, fikener, ananas osv.	27 186	81 %	994
2102	Gjær, bakepulver o.l.	22 313	82 %	1 207
2304	Oljekaker etter soyaoljeutvinning	11 321	85 %	78
0202	Kjøtt av storfe, fryst	2 314	88 %	300
0409	Honning	1 619	87 %	81
0801	Kokosnøtter, paranøtter og akajounøtter (cashewnøtter)	961	96 %	49
0708	Belgfrukter, med eller uten belg	812	86 %	63
0906	Kanel og kanelblomster	195	85 %	23
1603	Ekstrakter og safter av kjøtt/flesk/fisk/krepsdyr/ bløtdyr o.a. virvelløse dyr som lever i vann	118	96 %	9

Kilde: SSB

*Inkluderer både import fra nulltoll-land og fra andre u-land

En stor del av importen fra u-land er råvarer som brukes i fiskefôr. En råvare som det blir importert spesielt mye av er guarmel fra India, klassifisert under posisjon 23.02. Denne brukes som proteinråvare i fôr. Importen under posisjon 23.04 er oljekaker av soya. Tidligere har dette i all hovedsak kommet fra Brasil og Kina, men i 2025 kom over halvparten av denne importen fra Ukraina. Det meste av soya som brukes i norsk kraftfôr er soyamel prosessert i Norge, etter import av hele soyabønner, i hovedsak fra Brasil og Canada.

Norsk import av honning økte med 10 prosent i 2025, målt i mengde. 35 prosent av importen kom fra Kina, og 15 prosent fra Kina. Mens importen fra Serbia har blitt mer enn halvert det siste året, har importen av honning fra Kina økt mye.

Importen av jordbruksvarer fra u-land økte i verdi, med rundt 12 prosent, fra 2024 til 2025. Aller mest ble det importert varer under posisjon 15.04, fett og oljer av fisk, til dyrefôr. Det ble importert varer innenfor denne kategorien fra u-land til en verdi av 3,5 mrd. kroner. Dette var en nedgang på 15 prosent fra året før. Målt i mengde økte imidlertid importen med hele 72 prosent, noe som kan indikere nedgang i prisene på verdensmarkedet. De ti posisjonene der det ble importert mest fra u-land i verdi, er vist i tabell 13.

Tabell 13 De ti største posisjonene (målt i importverdi) importert fra u-land i 2024–2025. Mill. kroner og tonn*

Toll- posisjon	Varegruppe	Verdi i mill. kroner			Mengde i tonn		
		2024	2025	Endring fra 2024	2024	2025	Endring fra 2024
1504	Fett og oljer av fisk	4 134	3 515	-15 %	62 116	106 558	72 %
0901	Kaffe	1 699	2 998	76 %	27 652	33 992	23 %
1514	Raps- og rybsolje	2 169	2 717	25 %	199 482	222 433	12 %
2309	Tilberedt dyrefôr	2 953	2 340	-21 %	280 448	205 244	-27 %
2302	Kli, spissmel og andre reststoffer	1 411	1 661	18 %	145 246	190 578	31 %
2301	Mel og pelleter av kjøtt og fisk	471	1 545	228 %	18 835	79 008	319 %
1109	Hvetegluten	1 136	1 339	18 %	74 521	92 040	24 %
2102	Gjær og bakepulver	1 189	1 207	1 %	21 073	22 313	6 %
1201	Soyabønner	1 456	1 008	-31 %	242 760	168 478	-31 %
0804	Dadler, fikener, ananas osv.	1 026	994	-3 %	25 272	27 186	8 %
Total import fra u-land		27 833	31 073	12 %	1 610 106	1 653 765	3 %

Kilde: SSB

*Inkluderer både import fra nulltoll-land og fra andre u-land

Målt i mengde økte importen av kaffe fra u-land med 23 prosent i 2025. Stigende kaffepriser førte imidlertid til at importen målt i verdi økte med hele 76 prosent. Omtrent en fjerdedel av kaffeimporten til Norge i 2025 kom fra Colombia.

Tabell 14 De ti u-landene Norge importerte mest jordbruksvarer fra i 2023–2025. Mill. kroner og endring i prosent

	2023	2024	2025	Endring fra 2024
Brasil	7 263	7 087	6 635	-6 %
Peru	1 335	2 148	3 722	73 %
Kina	3 069	2 750	3 410	24 %
Hviterussland	1 808	2 104	2 604	24 %
India	1 749	1 789	2 109	18 %
Sør-Afrika	860	992	1 344	36 %
Colombia	687	630	1 129	79 %
Mexico	1 253	1 451	1 001	-31 %
Tyrkia	704	959	918	-4 %
Marokko	1 260	804	839	4 %
Totalt	27 337	27 833	31 073	12 %

Kilde: SSB

*Inkluderer både import fra nulltoll-land og fra andre u-land

Importen fra Brasil gikk ned med 6 prosent i 2025, målt i verdi, spesielt drevet av en nedgang i import av tilberedt dyrefôr under posisjon 23.09 og soyabønner under posisjon 12.01. På den andre siden økte importverdien av kaffe fra Brasil med hele 70 prosent. Etter Brasil var Peru det landet Norge importerte mest fra i 2025. En stor del av importen fra Peru var fett og oljer fra fisk, mye av dette går til fiskefôr. Peru var også det landet vi importerte mest avokado fra, 7 250 tonn i 2025, tilsvarende 46 prosent av den samlede norske importen av avokado.

Importverdien fra Kina økte med 24 prosent fra 2024 til 2025. Importen består i stor grad av fiskefôr og råvarer til dyre- og fiskefôr. Rundt 80 prosent av importen målt i mengde var fôrråvaren hvetegluten.

Det aller meste, 88 prosent, av importen fra Belarus var rapsolje til fôr. Målt i verdi økte denne importen med 23 prosent i 2025. Målt i mengde økte importen betydelig mindre, noe som tyder på en prisøkning i 2025.

3.1.7 Import fra nulltoll-land

Varer fra nulltoll-land, dvs. de minst utviklede landene (MUL) og andre lavinntektsland med en befolkning på under 75 mill. innbyggere, kan importeres tollfritt til Norge.

Den største importen fra nulltoll-land i 2025, målt i verdi, var snittblomster. Størstedelen av importen kom fra Kenya, som sammen med Etiopia stod for to tredjedeler av all importen av snittblomster til Norge i 2025. Importen av snittblomster har økt jevnt de siste årene, og andelen som kommer fra nulltoll-land er stigende.

Importen av fett og oljer av fisk fra nulltoll-land økte mye fra 2024 til 2025, både målt i mengde og i verdi. Denne importen kom kun fra Mauritania.

Også importen av kaffe fra nulltoll-land økte mye i 2025. Denne importen kom først og fremst fra Kenya og Etiopia.

Tabell 15 De ti største posisjonene (målt i importverdi) importert fra nulltoll-land i 2025

Toll- posis- jon	Varegruppe	Verdi i mill. kroner			Mengde i tonn		
		2024	2025	Endring fra 2024	2024	2025	Endring fra 2024
0603	Snittblomster	594	672	13 %	6 001	6 698	12 %
1504	Fett og oljer av fisk	291	472	62 %	3 846	14 116	267 %
0901	Kaffe	137	191	39 %	1 448	1 825	26 %
0804	Dadler, fikener, ananas o.l.	85	57	-33 %	1 582	1 039	-34 %
2008	Tilberedte/konserverte frukter, nøtter o.a.spiselige plantedeler	11	30	169 %	403	661	64 %
0709	Andre grønnsaker, friske eller kjølte.	27	25	-9 %	407	366	-10 %
1006	Ris	19	23	17 %	2 021	2 397	19 %
0602	Andre levende planter/stiklinger/podekvister	20	21	6 %	50	50	-1 %
1905	Brød, kaker og kjeks	20	19	-6 %	370	371	0 %
0708	Belgfrukter, friske/kjølte.	20	17	-16 %	237	216	-9 %
Total import fra nulltoll-land		1 355	1 647	22 %	23 931	34 811	45 %

Kilde: SSB

3.1.8 Importen framover

Landbruksdirektoratet forventer at importen framover fortsatt vil preges av veksten i havbruksnæringen, i tillegg til økende oppmerksomhet rundt klima og selvforsyning.

Vekst i havbruksnæringen har de siste årene ført til økt import av jordbruksvarer. Importen av fiskefôrråvarer står for om lag 26 prosent av den totale importverdien, og har økt fra om lag 1,3 mill. tonn i 2020 til 2,2 mill. tonn i 2025.

Klimahensyn får økende betydning for forbrukervalg og produksjon. Redusert kjøttforbruk og økt etterspørsel etter plantebaserte produkter kan endre sammensetningen av importen. Samtidig vil klimaendringer og mer ekstremvær kunne føre til større variasjon i importbehovet fra år til år.

Økt oppmerksomhet om selvforsyning og beredskap kan dempe importen for enkelte varegrupper, særlig gjennom tiltak for økt norsk produksjon og bedre utnyttelse av innenlandske ressurser. Samtidig vil

behovet for import bestå, både for å sikre forsyningssikkerhet i år med avlingssvikt og for varer og råvarer som ikke kan produseres i Norge.

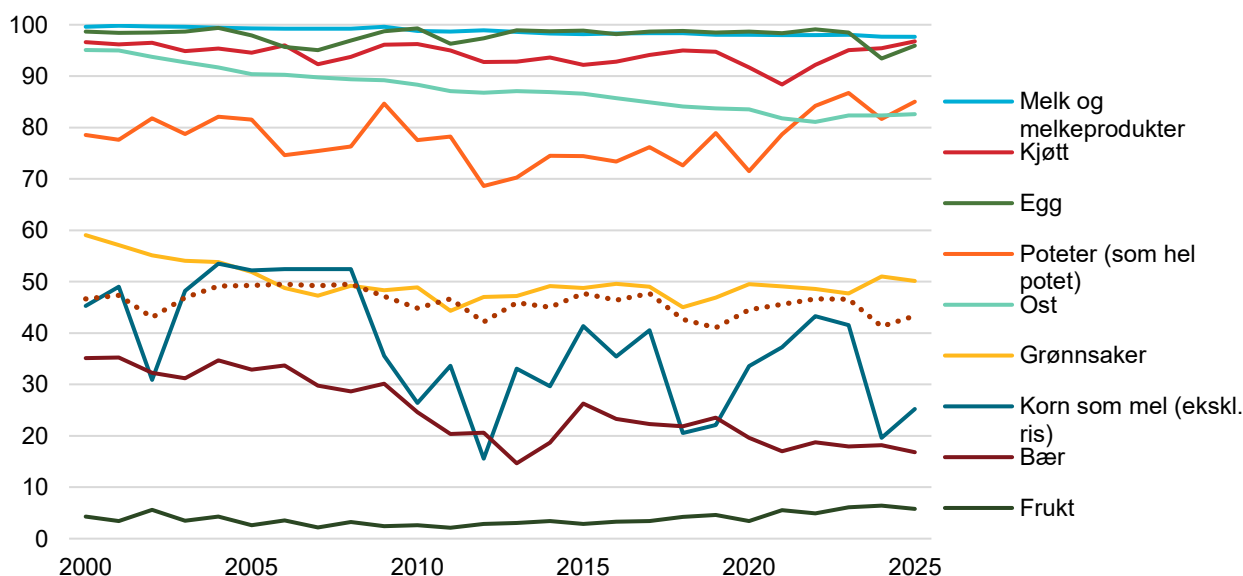
3.1.9 Selvforsyningsgrad

For å si noe om hvor mye norskprodusert mat vi spiser, bruker vi gjerne begrepet selvforsyningsgrad. Selvforsyningsgraden sier noe om forholdet mellom norskproduserte varer som ikke eksporteres, og det totale engrosforbruket innenlands. Engrosforbruket består av all maten som konsumeres innenlands, både den norskproduserte og den som importeres. Med denne beregningsmetoden vil selvforsyningsgraden blant annet påvirkes av priser, internasjonale handelsavtaler, avlingsnivå og forbrukerpreferanser.

I tillegg til selvforsyningsgraden er det nyttig også å kjenne til dekningsgraden, som i større grad illustrerer muligheten vi har til å dekke matvarebehovet med norsk produksjon. I motsetning til selvforsyningsgraden, tar dette målet også eksporterte varer med i beregningen, og forholdstallet blir derfor høyere i kategorier med høy eksport. For eksempel eksporteres det hvert år betydelige mengder ost, som i en krisesituasjon kunne blitt brukt innenlands. Dekningsgraden gir likevel ikke et fullstendig mål på selvforsynevnen i landet, da man i en krisesituasjon også kunne lagt om kostholdet til en større andel planteprodukter. I 2024 ble dekningsgraden anslått til 79,1 prosent, noe som er betydelig mer enn selvforsyningsgraden (Helsedirektoratet, 2025).

Helsedirektoratet viser selvforsyningsgraden i sin årlige rapport «Utviklingen i norsk kosthold». Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) utfører beregningen og omregner produksjons- og handelstall fra vekt til energi (TJ). Selvforsyningsgraden kan beregnes i både energi og vekt avhengig av hva en ønsker å belyse, men i dette tilfellet er det altså energi.

Figur 54 viser utviklingen for noen viktige landbruksprodukter, samt den samlede selvforsyningsgraden. Selvforsyningsgraden inklusive fisk anslås til 43,4 prosent i 2025, 2,1 prosentpoeng mer enn året før. Dersom en ser bort fra fisk, var den 42,7 prosent. Tallene for både 2024 og 2025 er basert på foreløpige tall og estimater, og vil derfor kunne endres.



Figur 54 Selvforsyningsgrad på ulike kategorier fra 2000–2025, målt i energi (TJ)

Kilde: NIBIO, 2026

Selvforsyningsgraden for melk og melkeprodukter (ekskl. smør og ost) har vært stabilt høy i lang tid, og endte på 97,7 prosent i 2025. Dette er på samme nivå som året før. Selvforsyningsgraden for smør endte på 99 prosent, mens den ble noe lavere for ost. Selvforsyningsgraden for ost var i en nedadgående utvikling over mange år, men har snudd de siste 3 årene. I 2025 anslås selvforsyningsgraden for ost til 82,6 prosent, marginalt mer enn året før.

Samlekategorien for alle typer kjøtt ligger også høyt, med en selvforsyningsgrad på 96,8 prosent, det høyeste nivået siden år 2000. Innenfor kategorien er det storfe og sau og lam som skiller seg ut med selvforsyningsgrad på rundt 91 og 95 prosent. De øvrige kjøttslagene ligger tett opp til 100 prosent.

Den siste kategorien innenfor de animalske produktene er egg, hvor selvforsyningsgraden vanligvis ligger tett opptil 100 prosent. De siste årene har det imidlertid blitt nødvendig med en betydelig import av egg, og selvforsyningsgraden har falt. Den endte på 93,4 prosent i 2024 og økte til 95,9 i 2025.

For flere av varegruppene innen planteproduksjon ser vi at Norge er avhengig av å importere, noe som gir lavere selvforsyningsgrad. For grønnsaker, bær og frukt ble selvforsyningsgraden henholdsvis 50,1, 16,8 og 7 prosent i 2025. Selvforsyningsgraden falt for alle tre kategoriene fra 2024. For poteter har vi en selvforsyningsgrad på 85 prosent, noe som er 3,4 prosentpoeng mer enn i 2024.

Som figuren viser, kan det være store svingninger i selvforsyningsgraden for korn, blant annet fordi produksjonen er værutsatt. De foreløpige estimatene viser en selvforsyningsgrad av korn som mel på 25,2 prosent i 2025, en økning på hele 5,6 prosentpoeng etter økt selvforsyningsgrad for alle de store kornsortene. Ifølge anslagene har vi best selvforsyning av bygg (92,1%) og havre (78,7%) etter en økning på henholdsvis 10,2 og 28,2 prosentpoeng. Selvforsyningsgraden for hvete anslås til 39,2 prosent.

3.2 Eksport

I 2025 ble det eksportert jordbruksvarer fra Norge for 20,3 mrd. kroner. Dette var 5,7 prosent mer enn året før. Det eksporteres mye landbruksvarer som ikke direkte avtar råvarer fra norsk jordbruk. Blant de største eksportvarene, målt i verdi, finner vi blant annet produkter som tilberedte næringsmidler, dyrefôr, fett og oljer av fisk, fiskefôr og soyaolje produsert av importerte soyabønner.

En av de største eksportvarene i 2025, målt i verdi, var drikkevarer. Det ble eksportert drikkevarer for nærmere 1,3 mrd. kroner i 2025.

Eksporten av meierivarer gikk opp fra 2024 til 2025 med nesten 30 prosent i mengde og 70 prosent i verdi. Til sammen utgjorde eksporten 39 tusen tonn til en verdi av ca. 1 mrd. kroner. Det var myse og ost som utgjorde de største eksportmengdene, mens endringene i eksportert mengde var størst for melkepulver og smør. I eksportverdi var det ost og melkealbuminer som utgjorde mest med ca. 30 prosent av eksportverdien hver.

Andre varer det ble eksportert mye av var bakervarer, som ble eksportert for mer enn 1 mrd. kroner i 2025. Herunder er det en spesielt stor eksport av knekkebrød. I 2025 ble det eksportert knekkebrød for nesten 218 mill. kroner. Til sammenligning lå denne eksporten i årene 2012–2014 på rundt 15 mill. kroner per år. Nesten halvparten av eksporten av knekkebrød i 2025 gikk til USA. I 2025 økte eksporten av knekkebrød til USA med 19 prosent, målt i verdi.

3.2.1 Eksport av sentrale norske jordbruksvarer

Tabell 16 viser eksport i 2025 av utvalgte sentrale norske jordbruksvarer. Tallene inkluderer også blant annet gjenutførsel etter innenlands bearbeiding og eksport til utenlands bearbeiding.

Tabell 16 Eksport i 2025 fordelt på utvalgte varegrupper, samt endringer siste år. Mill. kroner og 1 000 tonn

	Eksport i mill. kroner		Eksport i 1 000 tonn	
	2025	Endring fra 2024	2025	Endring fra 2024
Ost	308	78 %	6,18	101 %
Kjøtt*	556	53 %	13,88	34 %
Korn	12	32 %	0,58	5 %
Friske frukt og bær**	24	11 %	0,58	-1 %
Friske grønnsaker***	6	-8 %	0,18	-24 %
Potet	1	-78 %	0,02	-92 %

Kilde: SSB

*Eksport under kapittel 2 og posisjonene 16.01–16.02. **Eksport under posisjonene 08.03–08.10. ***Eksport under posisjon 07.02–07.09

Av sentrale norske jordbruksvaregrupper, var det kjøtt Norge eksporterte mest av i 2025. Eksporten av kjøtt målt i verdi gikk opp med rundt 53 prosent fra året før og endte på 556 mill. kroner, eller rett i underkant av 14 000 tonn. Målt i mengde var økningen på 34 prosent. Dette inkluderer alle varenumre under tolltariffens kapittel 2, i tillegg til posisjonene 16.01 og 16.02 som omfatter bearbeidede kjøttvarer. Den største eksportartikkelen under kategorien kjøtt målt i mengde var spiselig slakteavfall.

Under eksport av kjøtt inngår også eksport av råvarer som eksporteres for bearbeiding i utlandet, og som re-importeres i bearbeidet form, som for eksempel spekeskinke og kyllingnuggets. Rundt 3 725 tonn til en verdi av 271 mill. kroner av kjøtteksporten gikk til utenlands bearbeiding i 2025. Det utgjorde rundt 49 prosent av eksportverdien og 27 prosent av den totale eksportmengden for kjøtt. Rundt to tredeler av dette ble eksportert til Sverige og Danmark.

Etter en nedgang i eksporten av ost de to foregående årene, doblet denne seg fra 2024 til 2025. Det var først og fremst eksporten av faste oster som økte. Den økte fra 1 011 tonn i 2024 til 4 166 tonn i 2025. Nesten 1 800 tonn ble eksportert til Danmark. Japan var nest største eksportdestinasjon med 1 000 tonn, og Sverige var nummer tre med 900 tonn. Eksporten av andre oster utgjorde 2 012 tonn, noe som var omtrent likt med eksporten i 2024.

3.2.2 Eksport per land

Som med importen, eksporterte vi i stor grad til våre naboland i 2025. Vi eksporterte mest til Sverige og Danmark. Den dominerende eksportvaren til Sverige var soyamel, til bruk i dyrefôr, som sto for nesten en femtedel av eksportverdien. I tillegg var soyaolje produsert i Norge og ulike tilberedte næringsmidler de varene som det ble eksportert mest av til Sverige. En annen stor eksportvare til Sverige er sjokolade. Målt i mengde gikk denne importen ned med 12 prosent fra 2024 til 2025. Samtidig bidro høye kakaopriser til at verdien på eksporten økte med 9 prosent og endte på 306 mill. kroner.

Til Danmark ble det eksportert jordbruksvarer for 2,8 mrd. kroner i 2025. Den største eksportvaren, målt i verdi, var fett og oljer av fisk, som utgjorde 12 prosent av eksportverdien. Det ble i tillegg eksportert mye tilberedte næringsmidler, soyaolje til dyrefôr, samt mel og pelleter av fisk.

Etter Sverige og Danmark var Storbritannia det landet vi eksporterte mest varer til i 2025, målt i verdi. Den største eksportvaren innenfor jordbrukssegmentet er mel og pelleter av fisk, som sammen med fett og oljer av fisk utgjorde nærmere 63 prosent av den totale eksporten til Storbritannia.

Tabell 17 De ti landene Norge eksporterte mest jordbruksvarer til i 2025. Mill. kroner

	2023	2024	2025	Endring siste år
Sverige	3 440	3 347	3 774	13 %
Danmark	2 846	2 679	2 846	6 %
Storbritannia	1 470	1 926	1 730	-10 %
Island	1 119	1 375	1 581	15 %
USA	1 245	1 205	1 383	15 %
Tyskland	1 046	973	1 282	32 %
Færøyene	941	929	961	3 %
Nederland	808	757	809	7 %
Tyrkia	1 186	1 190	629	-47 %
Japan	610	268	461	72 %
Totalt	19 843	19 247	20 340	6 %
Topp ti utgjør	74 %	76 %	76 %	

Kilde: SSB

4 Vedlegg

Import av jordbruksvarer fordelt på kapitler, betydelige posisjoner under enkelte kapitler er framhevet i kursiv

Tabell 18 Importverdi av jordbruksvarer fordelt på kapitler, 2021–2025

Import i mill. kroner	2021	2022	2023	2024	2025	Endring siste år
01. Levende dyr	253	358	259	211	264	26 %
02. Kjøtt	1 763	1 557	1 268	1 165	1 884	62 %
04. Melk, meieriprodukter, egg og honning	1 769	1 899	2 224	2 518	2 664	6 %
05. Animalske produkter ellers	617	782	677	763	1 144	50 %
06. Levende planter	2 412	2 392	2 480	2 506	2 671	7 %
07. Poteter og grønnsaker	4 398	4 981	5 827	5 681	5 705	0 %
08. Frukt, bær og nøtter	7 112	7 481	8 148	8 791	10 119	15 %
09. Kaffe, te og krydder	2 210	3 006	3 134	3 159	4 808	52 %
<i>09.01 Kaffe</i>	<i>1 800</i>	<i>2 593</i>	<i>2 619</i>	<i>2 613</i>	<i>4 203</i>	<i>61 %</i>
10. Korn	1 479	2 063	1 945	2 485	2 285	-8 %
11. Mel	3 223	4 097	4 875	4 471	4 817	8 %
<i>11.09 Hvetegluten</i>	<i>2 839</i>	<i>3 670</i>	<i>4 304</i>	<i>3 921</i>	<i>4 288</i>	<i>9 %</i>
12. Oljeholdige frø og frukter	3 481	3 467	3 808	3 180	3 538	11 %
15. Animalske og vegetabiliske oljer	12 628	16 308	18 252	20 193	16 882	-16 %
<i>15.04 Fett og oljer av fisk</i>	<i>3 986</i>	<i>5 820</i>	<i>9 762</i>	<i>11 001</i>	<i>6 497</i>	<i>-41 %</i>
<i>15.14 Raps- og rybsolje</i>	<i>6 839</i>	<i>7 208</i>	<i>5 429</i>	<i>5 357</i>	<i>6 279</i>	<i>17 %</i>
16. Kjøttprodukter	512	536	628	659	754	14 %
17. Sukker og sukkervarer	2 018	2 167	2 902	3 053	2 957	-3 %
18. Kakao og sjokolade	2 529	2 673	3 387	4 434	5 946	34 %
19. Bakervarer	6 061	6 665	8 089	8 223	8 623	5 %
<i>19.05 Brød og bakverk</i>	<i>3 903</i>	<i>4 288</i>	<i>5 271</i>	<i>5 466</i>	<i>5 820</i>	<i>6 %</i>
20. Frukt- og grønnsaksprodukter	2 645	2 838	3 302	3 590	3 968	11 %
21. Tilberedte næringsmidler	4 906	5 459	6 445	7 277	8 127	12 %
<i>21.06 Andre tilberedte næringsmidler</i>	<i>2 494</i>	<i>2 606</i>	<i>2 952</i>	<i>3 172</i>	<i>3 865</i>	<i>22 %</i>
22. Drikkevarer	9 656	10 360	11 428	11 348	11 833	4 %
<i>22.04 Vin</i>	<i>4 871</i>	<i>4 875</i>	<i>5 540</i>	<i>5 358</i>	<i>5 370</i>	<i>0 %</i>
23. Tilberedt dyrefôr	13 846	18 365	18 441	18 216	19 927	9 %
<i>23.01 Mel og peller av fisk</i>	<i>2 826</i>	<i>4 224</i>	<i>5 072</i>	<i>4 751</i>	<i>5 401</i>	<i>14 %</i>
<i>23.09 Tilberedt dyrefôr</i>	<i>8 173</i>	<i>10 523</i>	<i>9 443</i>	<i>9 832</i>	<i>10 567</i>	<i>7 %</i>
24. Tobakk	5 566	4 849	5 033	5 564	5 762	4 %
35. Proteiner, modifisert stivelse osv	204	295	370	354	435	23 %
Andre jordbruksprodukter*	365	370	563	397	383	-4 %
Total import	89 652	102 969	113 487	118 238	125 495	6 %

Kilde: SSB

*Import under kapitlene 13 Skjellakk og gummi osv., 14. Vegetabiliske flettematerialer, 29. Organiske kjemikalier, 33. Flyktige vegetabiliske oljer, 38. Diverse kjemiske produkter, 41. Rå huder og skinn, 43. Pelsskinn og varer derav, 50. Silke, 51. Ull, dyrehår og garn, 52. Bomull og 53. Andre vegetabiliske tekstilfibre

Eksport av jordbruksvarer fordelt på kapitler, betydelige posisjoner under enkelte kapitler er framhevet i kursiv

Tabell 19 Eksportverdi av jordbruksvarer fordelt på kapitler, 2021–2025

Eksport i mill. kroner	2021	2022	2023	2024	2025	Endring siste år
01. Levende dyr	83	85	139	88	105	19 %
02. Kjøtt	265	265	309	341	397	17 %
04. Melk, meieriprodukter, egg og honning	482	738	542	489	764	56 %
05. Animalske produkter ellers	287	364	369	725	846	17 %
06. Levende planter	47	50	48	48	48	-1 %
07. Poteter og grønnsaker	9	8	37	14	10	-26 %
08. Frukt, bær og nøtter	39	41	67	51	61	19 %
09. Kaffe, te og krydder	52	62	93	83	106	27 %
10. Korn	6	7	9	9	12	32 %
11. Mel	116	53	42	36	19	-45 %
12. Oljeholdige frø og frukter	68	48	48	39	44	13 %
15. Animalske og vegetabiliske oljer	2 732	3 517	4 404	4 114	3 918	-5 %
<i>15.04 Fett og oljer av fisk</i>	<i>1 762</i>	<i>2 249</i>	<i>3 168</i>	<i>2 885</i>	<i>2 442</i>	<i>-15 %</i>
16. Kjøttprodukter	39	69	52	73	215	195 %
17. Sukker og sukkervarer	35	52	42	46	55	21 %
18. Kakao og sjokolade	338	403	532	625	740	18 %
19. Bakervarer	525	739	842	897	1 004	12 %
20. Frukt- og grønnsaksprodukter	139	139	185	217	212	-2 %
21. Tilberedte næringsmidler	2 424	2 685	3 041	2 900	3 482	20 %
<i>21.06 Andre tilberedte næringsmidler</i>	<i>2 162</i>	<i>2 318</i>	<i>2 694</i>	<i>2 513</i>	<i>3 102</i>	<i>23 %</i>
22. Drikkevarer	1 102	1 122	1 181	1 361	1 268	-7 %
23. Tilberedt dyrefôr	4 991	5 853	7 117	6 394	6 177	-3 %
<i>23.01 Mel og pelletter av fisk</i>	<i>1 659</i>	<i>1 497</i>	<i>2 022</i>	<i>2 308</i>	<i>2 160</i>	<i>-6 %</i>
<i>23.04 Soyamel</i>	<i>847</i>	<i>934</i>	<i>1 187</i>	<i>1 103</i>	<i>919</i>	<i>-17 %</i>
<i>23.09 Tilberedt dyrefôr</i>	<i>2 321</i>	<i>3 165</i>	<i>3 751</i>	<i>2 847</i>	<i>2 966</i>	<i>4 %</i>
35. Proteiner, modifisert stivelse osv	224	304	333	283	466	65 %
41. Rå huder og skinn	264	280	334	285	244	-14 %
43. Pelsskinn og varer derav	129	21	16	33	1	-98 %
51. Ull og dyrehår, garn	20	27	27	30	31	2 %
Andre jordbruksprodukter*	23	36	34	64	113	77 %
Total eksport	14 438	16 964	19 843	19 247	20 340	6 %

Kilde: SSB

*Eksport under kapitlene 13. Skjellakk og gummi osv., 14. Vegetabiliske flettematerialer, 24. Tobakk, 29. Sorbitol, 33. Flyktige vegetabiliske oljer, 38. Stivelse og sorbitol, 50. Silke, 52. Bomull og 53. Andre vegetabiliske tekstilfibre

Ordliste

EFTA

European Free Trade Association (Det europeiske frihandelsforbundet). Består av Island, Liechtenstein, Norge og Sveits.

EØS

Det europeiske økonomiske samarbeidsområde. Et samarbeid inngått mellom EU og tre av de fire medlemsstatene i EFTA, herunder Norge, Island og Liechtenstein. Samarbeidet har som formål å knytte landene til EUs indre marked.

FAO

Food and Agriculture Organization of the United Nations (FNs ernærings- og landbruksorganisasjon).

IGC

International Grains Council (Det internasjonale kornrådet). Mellomstatlig organisasjon som fremmer samarbeid om og åpenhet i handelen med korn, stabile kornmarkeder og matsikkerhet.

Mercosur

Mercado Común del Sur (Det søramerikanske fellesmarkedet). Består av Argentina, Brasil, Paraguay og Uruguay. EU og Mercosur fullførte forhandlinger om en frihandelsavtale i juni 2019. I august samme år ble EFTA-landene enige med Mercosur-landene om utkast til en frihandelsavtale, som vil bli den største i EFTAs historie.

PGE

Planlagt gjennomsnittlig engrospris. blir fastsatt av markedsregulator Nortura for egg, storfekjøtt og lam og Tine for melk. Prisen står for et halvår om gangen, og det tas sikte på at akkumulert noteringspris for perioden skal være lik planlagt gjennomsnittlig engrospris.

RÅK-varer

Bearbeidede landbruksvarer (bakervarer, sukkervarer, supper, sauser, pizza mv.). Denne typen varer er omfattet av en ordning med råvarepriskompensasjon (RÅK), der prisforskjellene mellom Norge og utlandet blir kompensert. Slik skal næringsmiddelindustrien i Norge kunne produsere og omsette industrielt bearbeidede landbruksvarer basert på norskproduserte landbruksråvarer og samtidig være konkurransedyktig med utlandet. RÅK-ordningen er forankret i EØS-avtalens protokoll 3.

WTO

World Trade Organization (Verdens handelsorganisasjon). Global organisasjon som regulerer handel mellom stater. Etablert i 1995.

Referanser

- African Agribusiness. (2026, August 20). *Algeria approves live sheep imports from Brazil*. Hentet fra <https://africanagribusiness.com/algeria-approves-live-sheep-imports-from-brazil/4725/>
- Agri Analyse. (2026). *Bondens prisindeks*. Hentet fra <https://www.agrianalyse.no/bondens-prisindeks/category890.html>
- AHDB. (2025a, Juni 27). Hentet fra Beef market update: <https://ahdb.org.uk/news/beef-market-update-european-beef-production-drops-by-56-000-tonnes-in-q1>
- AHDB. (2025b, oktober 15). *European sheep market update: Imports and exports increase*. Hentet fra <https://ahdb.org.uk/news/european-sheep-market-update-import-and-exports-increase>
- AHDB. (2026, Januar 20). Hentet fra GB deadweight sheep prices: <https://ahdb.org.uk/lamb/gb-deadweight-sheep-prices>
- BEEF. (2025, Desember 19). *A review of 2025 beef and cattle markets*. Hentet fra <https://www.beefmagazine.com/market-news/a-review-of-2025-beef-and-cattle-markets>
- CEPEA. (2026a, Januar 20). *Cattle*. Hentet fra Fed Cattle Price Index São Paulo State: <https://www.cepea.esalq.usp.br/en/indicator/cattle.aspx>
- CEPEA. (2026b, Januar 20). *Poultry*. Hentet fra frozen chicken prices - São Paulo State: <https://www.cepea.esalq.usp.br/en/indicator/poultry.aspx>
- CLAL.it. (2026, februar 05). *Dairy products: prices variation summary (€)*. Hentet fra Milk Area: <https://www.clal.it/en/index.php?section=riepilogo>
- ComexStat. (2026, Januar 20). Hentet fra <https://comexstat.mdic.gov.br/en/geral>
- EFSA. (2025, Desember 11). Hentet fra Avian influenza: new outbreaks expected in Europe until winter end: <https://www.efsa.europa.eu/en/news/avian-influenza-new-outbreaks-expected-europe-until-winter-ends>
- EFSA. (2026, Januar 6). Hentet fra Avian influenza: <https://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/avian-influenza>
- EU-kommisjonen. (2025a). *EU Agricultural Outlook 2025-2035*. Brussel. Hentet fra <https://webgate.ec.europa.eu/circabc-ewpp/d/d/workspace/SpacesStore/e4c347aa-1303-44c5-868a-d63e2f46c185/download>
- EU-kommisjonen. (2025b). *Short-term outlook for EU agricultural markets in 2025*. Hentet fra <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/afc32c26-6b98-11f0-bf4e-01aa75ed71a1>
- EU-kommisjonen. (2025c). *Meat and eggs market situation factsheet*. Hentet fra https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/37916a18-8d73-4aee-bd6d-3675b0f3ca0d_en
- EU-kommisjonen. (2026, Januar 20). Hentet fra Agri-Food Markets: https://agridata.ec.europa.eu/extensions/DataPortal/agricultural_markets.html
- EU-kommisjonen. (2026d, Februar 5.). *Milk and dairy products, Prices per week*. Hentet fra EU prices of raw milk: https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/cd84dd7e-e105-4057-82d9-e1f9bcb5c153_en?filename=eu-raw-milk-prices_en.pdf
- Eurostat. (2025). *Crop production in EU standard humidity*. Hentet fra <https://ec.europa.eu/eurostat/web/main/data/database>
- FAO. (2025a). *Food Outlook – Biannual report on global food markets. November*. Roma. Hentet fra <https://openknowledge.fao.org/handle/20.500.14283/cd7448en>
- FAO. (2025b). *Meat Market Review: Emerging trends and outlook in 2025*. Roma. Hentet fra <https://openknowledge.fao.org/server/api/core/bitstreams/1014ce90-efe7-40ac-b4bb-408adbdf1111/content>
- FAO. (2026, Januar). *FAOSTAT*. Hentet fra <https://www.fao.org/faostat/en/#data>
- FAO. (2026b). *Markets and Trade*. Hentet fra Basic foods: <https://www.fao.org/markets-and-trade/commodities-overview/basic-foods/en>
- FAO. (2026c, februar 08). *FAO Food Price Index*. Hentet fra World Food Situation: <https://www.fao.org/worldfoodsituation/foodpricesindex/en/>
- GlobalDairyTrade. (2026, februar 08). *Global Dairy Trade*. Hentet fra GDT Events Results: <https://www.globaldairytrade.info/en/product-results/>

- Hambloch, C. (2025, September 30). *Sehr große EU-Kartoffelernte*. Hentet fra AMI: https://www.ami-informiert.de/ami-onlinedienste/markt-aktuell-kartoffeln/analysen/analysen-single-ansicht?tx_aminews_singleview%5Baction%5D=show&tx_aminews_singleview%5Bcontroller%5D=News&tx_aminews_singleview%5Bnews%5D=54842&cHash=a2f361a2be973d08f52580e
- Hambloch, C. (2026, Januar 13). *Weniger Frühkartoffeln aus Israel*. Hentet fra AMI: https://www.ami-informiert.de/ami-onlinedienste/markt-aktuell-kartoffeln/analysen/analysen-single-ansicht?tx_aminews_singleview%5Baction%5D=show&tx_aminews_singleview%5Bcontroller%5D=News&tx_aminews_singleview%5Bnews%5D=56195&cHash=e931ff14d60e6bbd39f83a0
- Helsedirektoratet. (2025). *Utviklingen i norsk kosthold*. Hentet fra <https://www.helsedirektoratet.no/rapporter/utviklingen-i-norsk-kosthold-2025/matvarer/selvforsyningsgrad>
- Milchland Niedersachsen. (2026, februar 08). *Milchprofis | Markt und Statistik*. Hentet fra Notierungsergebnisse: <https://milchland.de/milchprofis/markt-und-statistik/notierungsergebnisse/>
- MLA. (2025). *Industry projections 2025*. Hentet fra https://www.mla.com.au/globalassets/mla-corporate/prices--markets/documents/september-2025_mla-australian-sheep-industry-projections_3009252.pdf
- MLA. (2025, September 1). *Record beef production forecast as national herd stabilises: MLA 2025 Cattle projections update*. Hentet fra <https://www.mla.com.au/news-and-events/industry-news/record-beef-production-forecast-as-national-herd-stabilises-mla-2025-cattle-projections-update/>
- MLA. (2025b, Januar 14). *Why 2025 lamb prices broke records despite solid supply*. Hentet fra <https://www.mla.com.au/news-and-events/industry-news/2025-record-lamb-prices-and-tight-supply>
- MLA. (2026, Januar). Hentet fra US imported beef - 90CL price indicator: <https://www.mla.com.au/prices-markets/overseas-markets/us-imported-beef/>
- MLA. (2026, Januar 20). Hentet fra Prices & Markets: <https://www.mla.com.au/prices-markets/>
- Norges Bank. (2026, februar 05). *Norges Bank*. Hentet fra Valutakurser: <https://www.norges-bank.no/tema/statistikk/Valutakurser/>
- OECD/FAO. (2025). *OECD-FAO Agricultural Outlook 2025-2034*. Paris og Roma. Hentet fra https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/07/oecd-fao-agricultural-outlook-2025-2034_3eb15914/601276cd-en.pdf
- Ogre, M. (2026). *Spår svakere dollar og sterkere krone*. Hentet fra <https://e24.no/norsk-oekonomi/i/PdR2r6/spaar-svakere-dollar-og-sterkere-krone>
- Pig Process. (2026, Oktober 10). *The era of consistent pig industry growth in Russia may come to an end*. Hentet fra <https://www.pigprogress.net/market-trends-analysis-the-industrymarkets/the-era-of-consistent-pig-industry-growth-in-russia-may-come-to-an-end/>
- Rabobank. (2026, Januar 20). *Cattle prices expected to remain high as global beef production begins contraction*. Hentet fra <https://www.rabobank.co.nz/media-releases/2025/02122025-cattle-prices-expected-to-remain-high-as-global-beef-production-begins-contraction-rabobank-beef-quarterly>
- Reuters. (2025, September 29). *Under Trump, US cedes its share of China's beef market to Australia*. Hentet fra <https://www.reuters.com/world/china/under-trump-us-cedes-its-share-chinas-beef-market-australia-2025-09-29/>
- Reuters. (2026a, Januar 7). *Brazil surpassing US as top beef producer, easing global supply squeeze*. Hentet fra <https://www.reuters.com/world/china/brazil-surpassing-us-top-beef-producer-easing-global-supply-squeeze-2026-01-07/>
- Reuters. (2026b, Januar 1). *China imposes curbs on beef imports to protect domestic industry*. Hentet fra <https://www.reuters.com/world/china/china-imposes-curbs-beef-imports-protect-domestic-industry-2025-12-31/>
- Sherman, J. (2025, Desember 22). *2026 Global tomato production outlook brief: China, Italy, and California*. Hentet fra Morning Star Tomatoes: <https://www.morningstarco.com/2026-global-tomato-production-outlook-brief-china-italy-and-california/>
- Stein, A., & Koch, M. (2026). *European Statistics Handbook*. Fruit Logistica. Hentet fra <https://www.fruitlogistica.com/en/about-us/publications>
- Süddeutsche Butter- und Käse-Börse e.V. (2026a, februar 08). Hentet fra Notierungen für Butter und Käse: <https://www.butterkaeseboerse.de/aktuelles/notierungen/>

- Tomter, L. (2024, Februar 11). *Coop dropper poteter fra Israel*. Hentet fra NRK: <https://www.nrk.no/norge/coop-dropper-poteter-fra-israel-1.16755559>
- UNCTAD. (2025). *Review of maritime transport 2025. Staying the course in turbulent waters*. Geneve: UNCTAD.
- USDA. (2025). *Livestock and Products Annual*. Hentet fra https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Livestock%20and%20Products%20Annual_Kyiv_Ukraine_UP2025-0027.pdf
- USDA. (2026, Januar 20). Hentet fra Public data: https://mymarketnews.ams.usda.gov/public_data
- USDA. (2026b, Januar 20). Hentet fra <https://apps.fas.usda.gov/gats/default.aspx>
- USDA. (2026c, februar 08). *Agricultural Marketing Service*. Hentet fra Report-International Dairy Price Summary YTD: <https://mymarketnews.ams.usda.gov/viewReport/1620>
- USDA. (2026d, februar 08). *Agricultural Marketing Service*. Hentet fra Public Data: https://mymarketnews.ams.usda.gov/public_data?slug_id=1048
- Wagner, E. (2025, August 29). *Kartoffelmarkt vor großen Herausforderungen*. Hentet fra AMI: https://www.ami-informiert.de/ami-onlinedienste/markt-aktuell-kartoffeln/analysen/analysen-single-ansicht?tx_aminews_singleview%5Baction%5D=show&tx_aminews_singleview%5Bcontroller%5D=News&tx_aminews_singleview%5Bnews%5D=54388&cHash=e55351e95099abe200f447e
- WOAH. (2025). *HIGH PATHOGENICITY AVIAN INFLUENZA (HPAI) Situation Report 75*. Paris. Hentet fra <https://www.woah.org/app/uploads/2025/10/hpai-report-75.pdf>
- ZuivelNL. (2026, februar 08). *Marktinfo & Export*. Hentet fra Zuivelnoteringen: https://zuivel-nl.files.svdcdn.com/production/images/Noteringen-week-6_2026.pdf?dm=1770201388

LANDBRUKSDIREKTORATET**POSTADRESSE:**

Postboks 56, 7701 Steinkjer

TELEFON:

78 60 60 00

E-POST:

postmottak@landbruksdirektoratet.no

LANDBRUKSDIREKTORATET OSLO**BESØKSADRESSE:**

Innspurten 11 D, 0663 Oslo

LANDBRUKSDIREKTORATET ALTA**BESØKSADRESSE:**

Løkkeveien 111, 9510 Alta

LANDBRUKSDIREKTORATET STEINKJER**BESØKSADRESSE:**

Skolegata 22, C-bygget, 7713 Steinkjer

www.landbruksdirektoratet.no